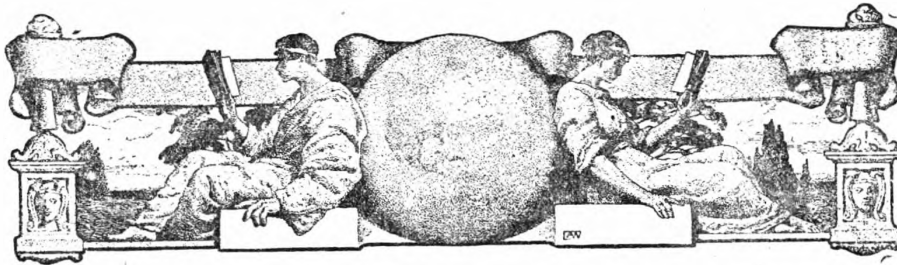

ΤΟΜΟΣ Β' ΤΕΥΧΟΣ 20
 Ἀθήναι, Ἰούλιος 1909.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΣΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκ τῶν περὶ Ἐδουάρδου
 Ἡ ἀλήθεια περὶ τοῦ Λόουδον Βύρνος
 Τὸ Μετάλλιον τῆς Ἀγίας Ἐλένης (Λιγνημα-Le Guillois)
 Ἀημοικὰ Τραγοῦδια (Ὁ Γυρισμός τοῦ Σερητεμμένου)
 Τὸ Πρακτικὸν Ἀγροτικὸν Σχολεῖον
 Ἡ μάσσα τοῦ κόκκινου θανάτου (Φαντασία E. A. Poe)
 Ὁ ποιητὴς Μιστρόλ
 Πάππος καὶ ἔργον (Χειραφεσία-Διάλογοι)
 Ὀργανωματικὴ ἐκστρατεία εἰς τὸν Γερμανικὸν στρατὸν
 Χρυσωροχεῖα Φωκίων
 Λαογραφικά
 Ἀχιλλεὺς Ρόζη
 Ἡ Ἀστυνομία μας (Ἀναστροφή τῆς ἐκπαιδείσεως)
 Ὁ ἀρχιμανδριτὴς Γεράσιμος
 Βασιλεὺς ἄνευ Θρόνου (Montegut—τὸ μυθιστόρημά μας)
 Ἀπὸ τῆν ζωὴν τοῦ Μηνὸς (Μάιος)
 ΘΕΑΤΡΙΚΑ: Κυβέλη Ἀδριανοῦ.—Μουσικὴ κίνησις.—
 Θεατρικὰ καλλιτεχνικά.

Γρηγορίου Βερναφδάκη
 Μιλτ. Γ. Δασκαλάκη
 Ἡρ. Σταύρου
 *
 Δημ. Α. Ζωγράφου
 ΤΣ.

Γ. Γ. Καπετανόστακη
 ΚΑΔΝΣ.
 Δημ. Λαπουσιάδου
 Γ. Π. Σταματούλη
 *
 ΚΑΛΧΑΝΤΟΣ
 *
 Μίτσας Περωστῆ
 Εὐγ. Ζωγρ.

ΚΟΣΜΟΣ: Λόγοι φιλέλληρος (614).—Τὸ ναυτικὸν ζήτημα (615).—Τὰ ἐν Γαλλίᾳ (619).—Ἡ ἀλιεΐα ἐν Ἑλλάδι (620).—Ἰδιότητες τῶν ζώων (624).—Τὸ λαχεῖον τοῦ Στόλου (625).—Ζήτην ἡ νεότης (627).—«Ἀθήναι» καὶ «Ἀκρόπολις» (629).—Τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας (630).—Ἡ σχολὴ τῶν ἐπαξιωματικῶν (632).—Συγκριτικὸς πίναξ κατασκευῆς χάρτου (634).—Ὁ κ. Ζαφείριος Μάτσας ἐν Αἰγύπτῳ (635).—Αἱ γνώμαι τοῦ κ. Δραγούμη (638).—Φιλολογικὴ κίνησις (641).

ΟΔΙΓΟΣΤΙΧΑ. Βιβλία καὶ Περιοδικά.
 ΕΙΚΟΝΕΣ: Ἡ Βασιλεπούλα τοῦ παραμυθιοῦ.—Ὁ Μιστρόλ.—Ὁ Ἀχιλλεὺς Ρόζε.—Ὁ ἀρχιμανδριτὴς Γεράσιμος.—Ἡ Κυβέλη Ἀδριανοῦ.—Ἐκ τοῦ θιάσου τῆς «Ν. Σκηνῆς» τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τῆς δ)ος Μαρίκας Κοτοπούλη καὶ τοῦ κ. Σαγιώφ.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ, Ι

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

ΓΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡ. 12.— ΓΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΔΡΑΧ. 8.—

Διευθυντής: ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83: Αθήνας

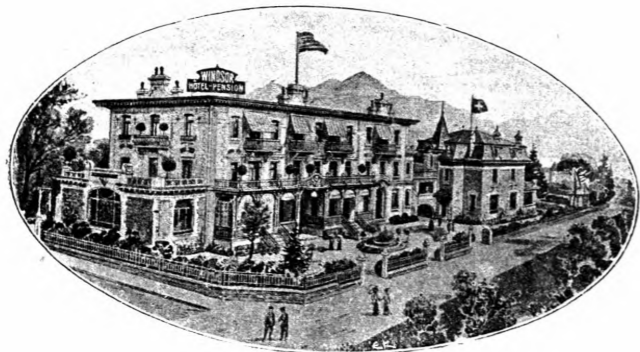
Ανταποκριτής, καθ' ὄλην τὴν Αἴγυπτον ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ
Βιβλιοπώλης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐναντι τοῦ Ἀβερωφείου Γυμνασίου

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται
Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως»
ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.— Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς
ἐγγραφομένων νέων συνδρομητῶν μας λογίζονται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκείτου μηνός.

Ἀντιπρόσωπος καθ' ὄλην τὴν Ρωσσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθη-
γητῆς κ. Ἀναστάσιος Μάλτος. (Ὁδὸς— Rue Pouschkine, No 66).

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

HOTEL WINDSOR
LAYSANNE--SUISSE

1er Ordre—Maison de famille.
Installation moderne

GRAND PARC ombragé

PRIX MODERES

Situé entre Ouchy et Lausanne

Eamille MARTIN
et P. BARRIERE
Propriétaires

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2,500,000 ΔΡΑΧΜΑΙ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1908
ΕΓΚΡΙΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

ΤΗΣ 26 ΜΑΡΤΙΟΥ—8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΛΗΘΗΤΙΚΟΝ	
Α' Ἐγκατάστασις (τμ. Ἀερίφ.)	5,675,043,05	Κεφάλαιον	2,500,000,00
» (» Ἡλεκτρ.)	1,562,581,23	Ὁμολογία	4,556,800,00
Λατίν. ἐκδόσ. προμήθ. Ἐπικαταλ.	1,390,351,91	» ἀποσβεσθεῖσαι	443,200,00
Ὁμολ. ἐν χαρτοφυλ. ἀποσβεσθ.	30,000,00	Ἀποθεματικόν	250,000,00
Ἐγκαταστ. παρὰ καταναλωταῖς	392,406,41	» ἀποσβέσ. μετοχῶν	650,000,00
Ταμείον καὶ Τράπεζαι	332,426,30	Προβλέψ. δι' ἀναξιοχρ. πιστώσεις	435,369,12
Ἐπορεύματα	740,169,62	Ἀποθεματ. διὰ συν κὴν διαφορὰν	350,000,00
Χρεώσται	1,300,478,84	» δι' ἔργα	350,000,00
		Ἐγγυητικαὶ καταθέσεις	344,740,49
		Πιστώται	379,942,32
		Ἐπόλοιπον προηγ. χρήσεων	74,141,47
		» εἰς νέον	408,792,77
		Κέρδη διανεμητέα	880,471,19
Ἄθροισμα ἐνεργητικῶν	11,623,457,36	Ἄθροισμα	11,623,457,36

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Γενικά ἔξοδα	28,277,24	Κέρδη ἐκ πωλήσεως ἀεριοφώτου	983,329,65
Συντήρησις	77,636,90	Ἐνοίκια διαφορ. ἐγκαταστ. ἀεριοφώτου	71,002,80
Ἀπόσβεσις ἐγκατ. παρὰ καταναλωταῖς	33,136,26	Κέρδη ἐκ διαφορῶν πωλήσεων	244,310,78
Ἐπηρεσία ὁμολογιῶν	296,510,00	Κέρδη ἠλεκτρ. ἐκμεταλείψεως	138,549,21
Τόκοι, συν κὴ διαφορὰ καὶ διάφορα	87,504,99	Ἐπόλοιπον προηγουμ. χρήσεων	375,136,91
Ἐπόλοιπον εἰς νέον	408,792,77		
Κέρδη διανεμητέα	880,471,19		
		Ὅλικόν	1,812,329,35

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ

Μέρισμα ἐπὶ 4,010 μετοχῶν κεφαλαίου πρὸς δραχ. 90 κατὰ μετοχὴν δρ.	360,900,00
Τόκος ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1907 μέχρι 30 Ἰουνίου 1908 ἤτοι πρὸς 30 δραχ. ἐπὶ 200 μετοχῶν	6,000,00
Μέρισμα ἐπὶ 990 μετοχῶν ἐπιταρξίας πρὸς δραχ. 50 κατὰ μετοχὴν δραχ.	49,500,00
Ἀποθεματικὸν ἀποσβέσεως μετοχῶν	100,000,00
» διὰ συν κὴν διαφορὰν	200,000,00
Ἀποθεματικὰ διάφορα	42,504,41
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	40,522,26
Μερίδια ἰδρυτῶν	81,044,52
	Ὅλικόν 880,471,19

Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ φόρου καὶ τοῦ χαρτοσήμου καθαρῶν μέρισμα ἐκ δραχμῶν 83,79 κατὰ μετοχὴν κε-
φαλαίου, καὶ δραχμῶν 46,55 κατὰ μετοχὴν ἐπιταρξίας πληρώνεται ἀπὸ 15)28 Ἀπριλίου 1909, παρὰ τῷ ταμείῳ
τῆς ἐταιρίας ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς μερισματοδεξέως ἀριθ. 20 διὰ τὰς μετοχὰς κεφαλαίου καὶ ἀριθμὸς 10 διὰ τὰς
μετοχὰς ἐπιταρξίας.

Ἀθήνησι τὴν 26 Μαρτίου 1909

Ἐντολῆ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Γενικὸς Διευθυντής
Α. ΜΙΝΕΥΡ

Ὁ Λογιστής
Τ. ΙΣΜΥΡΙΑΝΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΟΧΑΣ
ΔΡ. 50,000,000

Τὸ κεφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεωγράφα ἐν γένει ἀνήρχοντο τὸν Αὐγούστου 1906 εἰς δραχ. 260,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ :

Ἐν Λονδίῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καῖρῳ, Κωνπόλει (ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Θεσσαλονίκῃ, Σμύρῃ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Λαρίσῃ, Σόρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Χανίοις, Ἡρακλείῳ (Κρήτης) καὶ Χαρτοῦμ.

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις «ΑΘΗΝΑΙΚΗ»

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἔργασίαν, ἥτοι :

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ συναλλαγματικῶν, προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, γραμματίων, ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἐκδίδει συναλλαγματικὰς, ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἀνοίγει τρεχομένους λογαριασμούς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΟΝ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προδιώρισε τόκον 4 ο/ο ἑτησίως διὰ τὸς ἐν τῷ Ταμειευτηρίῳ της καταθέσεις, ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν παρέχουσα πάσας τὰς ευκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις τῶν πελατῶν της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον :

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν	3 ο/ο
» μετὰ ἕξ μῆνας	3 1/2 ο/ο
» μετὰ ἓν ἔτος	4 ο/ο
» μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	5 ο/ο

Αἱ εἰς χρυσόν ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἶνε ὀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν. αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèque) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèque) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀναποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς 1ου Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπράξιν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων πιντός εἶδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολάς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρουσιν λίαν εὐνοϊκούς διὰ τὸ κοινόν.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως

Σ.Π.Α.Π.

ΘΕΡΙΝΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6,30	π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισίαν. Καλάμεις.
7.—	»	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
8.30	»	Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
11,30	»	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.
1,20	μ.μ.	Ταχεῖα διὰ Πάτρας, κατὰ Δευτέρην, Τετάρτην καὶ Σάββατον.
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν		
7,10	π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
8,15	»	Ταχεῖα δι' Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην, Πέμπτην, Παρασκευήν.

11,35	»	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6,45	»	Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισίαν, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3,45	μ.μ.	Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν		
7.—	π.μ.	Διὰ Κυπαρισίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
12.40	μ.μ.	Διὰ Κυπαρισίαν, Πύργον, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας		
2,45	μ.μ.	Ταχεῖα ἐκ Πατρῶν (τρὶς ὡς ἄνω).
4.40	»	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6,15	»	Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
7,10	»	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν. Καλαβρύτων.
8,20	»	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισίας, Μελοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟΜΟΣ Β΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1909

ΤΕΥΧΟΣ 20

ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ὁ Εὐριπίδης εἶνε εἰς τῶν μεγίστων ποιητῶν τῆς ἀρχαιότητος. Ἡ ποιητικὴ δύναμις αὐτοῦ φαίνεται καὶ ἄλλως καὶ ἐκ τούτου, ὅτι πράγματα κοινὰ καὶ τετριμμένα καὶ εὐτελεῖ, ἅπερ πᾶς ἄλλος δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ πραγματευθῆ, καὶ μάλιστα ἐν τραγωδίᾳ, αὐτὸς χειρίζεται θαυμασίως καὶ δαιμονίως. Τὸ μυστικὸν τῆς γρήσεως καὶ χειρίσεως ταύτης κατέχει μόνος αὐτὸς, ἔχων ἀνυπέβλητον δεινότητα περὶ τὴν σύνθεσιν μᾶλλον τοῦ λόγου ἢ περὶ τὴν εὐρεσίαν τῶν νοημάτων· ὅθεν εἶνε, εἴπερ τις ἄλλος, ἔμπειρος καὶ εἰδήμων τῆς γλώσσης. Τοῦτο δὲ μαρτυροῦσι καὶ ἀρχαῖοι τεχνοκρίται. Ἀναφέρω μερικά παραδείγματα. Ἐν τῷ Ἴωνι, μιᾷ τῶν καλλίστων τραγωδιῶν, παριστᾷ ὁ ἀπὸ σκηνῆς φιλόσοφος αὐτὸν τὸν Ἴωνα σαροῦντα τὸ ἱερὸν τοῦ Φοῖβου. Ὑπάρχει ἄλλο τι κοινότερον καὶ εὐτελέστερον, καὶ δὴ δουλικότερον, τοῦ σαρώθρου καὶ τῆς σαρώσεως; Καὶ ἔμμος τίς δὲν συγκινεῖται ἀναγινώσκων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χωρίον τοῦ ποιητοῦ (στ. 116 κέ.).

«Ἄγ', ὦ νεοθαλὲς ὦ καλλίστας προπολεῦμα δάφνας, ἃ τὰν Φοῖβου θυμέλαν σαίρεις ὑπὸ ναοῖς, κήπων ἐξ ἀθανάτων, ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱεραὶ ...μυρσίνας ἱερὰν φόβαν» κτλ.

ἦτοι : ἄγε (ἀεμπρός, δός του, κάμε τὴ δουλειά σου) ὦ νεοθαλὲς, ὦ καλλίστης ὑπηρέτημα δάφνης, ἢ σαροῖς τὴν ὑπὸ ναοῖς θυμέλην τοῦ Φοῖβου (τὸ ἱερὸν τοῦ Φοῖβου) εἰλημμένη ἐκ τῶν ἀθανάτων κήπων, ἔπου αἱ δρόσοι βρέχουσι τὴν

ἱερὰν κόμην τῆς μυρσίνης κτλ. Ἀληθῶς πόσον καλῶς γνωρίζει ὁ ποιητὴς νὰ ἐξαίρη καὶ ἐξευγενίξῃ καὶ αὐτὰ τὰ κοινότατα!

Ἐν Ἡρακλεῖ Μαινομένῳ (στ. 1243 κέ'), ἀφ' οὗ ὁ Ἡρακλῆς ἐφόνευσε τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκά του, καὶ συνελθὼν εἶδε τὸ μέγεθος τῶν δεινῶν, ἅπερ αὐτὸς ἑαυτῷ, ἀλλὰ κατ' ἐπήρειαν τῶν θεῶν, παρεσκύασε, γίνεται ἐκτός ἑαυτοῦ ὑπὸ τῆς λύπης, ὡς πρότερον ὑπὸ τῆς μανίας. Ἀπειλεῖ λοιπὸν καὶ θεοὺς καὶ δαίμονας, καὶ τέλος παρατηρεῖ πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ Θησέα, ἐλθόντα εἰς παρηγορίαν του :

«αὐθαδὲς ὁ θεός, πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἔγῳ» (ἐνν. αὐθάδης)

«ἴσχε στόμ' (ἀντιπαρατηρεῖ ὁ Θησεύς), ὡς μὴ μέγα λέγων μείζον πάθης»

τ. ἔ. Περιόριζε τὴν γλώσσάν σου, ἵνα μὴ μέγαν λόγον λέγων πάθης τι χειρότερον.

Ἐνταῦθα πλέον ὁ ἐκ τῶν δεινῶν ὑπερεκχειλίξων ἥρωσ ἀναρῶναι τὸν περιβόητον ἐκείνον στίχον :

«γέμω κακῶν δὴ, κούκέτ' ἔσθ' ὅπου τεθῆ»

τ. ἔ. Ἢμαι γεμᾶτος πλέον ἀπὸ κακᾶ καὶ δὲν ἔγω ποῦ νὰ τὰ βάλω. Καὶ ἀληθῶς, ἂν παρατηρήσῃ τις τὸ νόημα τοῦτο αὐτὸ καθ' ἑαυτό, οὐδὲν κοινότερον καὶ εὐτελέστερον ὑπάρχει. Ἀλλ' ἔμμος ὁ Εὐριπίδης καὶ τὸ κοινότατον τοῦτο, δι' εὐφυοῦς συνδυασμοῦ, κατέστησε τραγικώτατον. Ὁρθότατος δὲ παρατηρεῖ ἀρχαῖος τεχνοκρίτης : «σφόδρα δημῶδες τὸ λεγόμενον, ἀλλὰ γέγονεν ὑψηλὸν τῇ πλάσει ἀναλογεῖν».

Ἐν Βάχχαις διηγούμενος ὁ ἀγγελοσ τὰ ἐξαίσια καὶ θαυμαστά ἔργα τῶν Βαχχῶν λέγει πρὸς τοὺς ἄλλοις (στ. 726) :

«Πάν δὲ συνεβάκχεν ὄρος
καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ»

ἦτοι : ἰμοῦ δὲ μὲ αὐτὰς (τὰς Βάκχας) πᾶν τὸ ὄρος (ἀντιλαλοῦν «*Ἰαχὺ ὦ Ἰαχὺ*») μετείχε τῶν Βακχικῶν ὀργίων, καθὼς καὶ τὰ θηρία, πάντα δὲ ἦσαν εἰς ζωηροτάτην κίνησιν. Ὁ αὐτὸς ἀρχαῖος κριτικός, ἐν τῷ περὶ ὕψους συγγράμματι, ὑποδεικνύει μὲν ὅτι ὁ Εὐριπίδης ἐν τούτοις ἀπεμιμήθη τὸν Αἰσχύλον, ἀλλὰ προκρίνει τὰ τοῦ Εὐριπίδου, παρατηρῶν «παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ Λυκούργου (ἴδε ἀπόσπ. Αἰσχ. 58 παρὰ Nauck) βασιλεία κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖται : ἐν-θουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη ὁ δ' Εὐριπίδης τὸ αὐτὸ τοῦθ' ἐτέρως ἐφηδύνας (ἀηλ. μετὰ τὴν ἀναγκαίαν προπαρασκευὴν) ἐξεφώνησε πᾶν δὲ συνεβάκχεν ὄρος».

Εἶνε δὲ ἀξίον πολλῆς προσοχῆς καὶ μελέτης παρ' Εὐριπίδῃ τοῦτο, ὅτι ὁσάκις δὲν ἀρέσκει τι τῶν τοῦ Σοφοκλέους ἢ τοῦ Αἰσχύλου, αὐτὸς ἀντιπάσης ἀλλῆς ἀποκρίσεως, ἀντιτάσσει ἄλλο κατὰ τὴν γνώμην του, κάλλιον, ὡς ἐνταῦθα καὶ ἀλαχοῦ, οἷον ἐν Ἠλέκτρᾳ. Τοιαῦτα εἶνε πολλά, ἀλλὰ γρη῏ζουσιν ἰδίᾳ μελέτης.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ

«Ἐγὼ οὐδέποτε προσεγγίζω εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ εἶδον εἰσέτι εὐχαρίστως καὶ τὸ αἷμά μου αὐτό, χωρὶς νὰ καταληφθῶ ἀπὸ βαθεῖαν συγκίνησιν. Ὁ

Λόγοι Φιλέλληνας. κόσμος προσέρχεται ἀκόμη εἰς τὴν Ρώμην ὡς εἰς προσκύνημα καὶ λέγει, ὅτι αὕτη ὑπῆρξεν ἡ κοίτις τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ Ἴταλοὶ κάλλιστα γνωρίζομεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς ὑπῆρξεν ἡ μήτηρ τοῦ ἡμετέρου πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς καὶ ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα μάλιστα ἐφείλομεν μέρος τοῦ αἵματος ἡμῶν καὶ τοῦ ὕψιλου ἡμῶν, διὰ τὰ ὠραῖα πράγματα καὶ τὰς μεγάλας ἰδέας, ἐνθουσιασμοῦ, ὅστις εἶνε ἡ εὐτυχία ἀλλὰ πολλὰκις καὶ ἡ ἀτυχία τῆς Ἰταλίας. Ὁπισθεν τῆς σειρᾶς ταύτης τῶν ἄλλων, κύριοι, ἐπολέμησα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Εἶδον τὰ Ἰωάννινα ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν Πέντε Πηγαδίων, εὐρι-ρισκόμενος παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἠρώος σας Κουμουδούρου. Τοῦτο ἐξηγεῖ κάλλιον ἐτι τὴν βαθεῖαν συγκίνησιν μεθ' ἧς προσατενίζω τὴν Ἑλλάδα, περὶ τῆς ὁποίας δύναμαι νὰ εἶπω μεθ' ὑπερηφανείας, ὅτι εἶνε καὶ ὀλίγον ἰδική μου».

ΤΟΥΛΛΙΟ ΤΖΙΟΡΝΤΑΝΑ

Αὐτὰ εἶνε λόγοι τοῦ διαπρεπεστάτου Ἰταλοῦ Φιλέλληνος δημοσιογράφου κ. Τουλλίου Τζιορντάνου δημοσιευθέντες εἰς τὸν «*Νεολόγον τῶν Πατρῶν*». Τοὺς ἀναδημοσιεύομεν μὲ τὴν πεποθησιν ὅτι καὶ οἱ ἀναγνώσταί μας θὰ αἰσθανθῶσι τὴν οὐτὴν εὐχάριστον συγκίνησιν ἣν πᾶς Ἑλληὴν αἰσθάνεται ὅταν διαπρεπεῖς ἔνοι μετὰ τῆς ἡμέρας καὶ ἀληθοῦς πρὸς τὴν πατρίδα μας ἀγάπης ἐκφράζονται γράφοντες ἢ λαλοῦντες.

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΡΑΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ*

Τῇ 10 Δεκεμβρίου ἐγεννήθη ἡ Αὐγούστα Ἄδα «*the sole daughter of my home and heart*». Καὶ ὅμως ἡ γέννησις τοῦ θελκτικοῦ τούτου τέκνου, πάντοτε λατρευομένου ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τοῦ χωρισμοῦ, καὶ ἐνῶ ὁ σύζυγος εὐλογῇ τὸν Θεὸν διὰ τὴν παρηγορίαν ταύτην τόσον ἐπικαιρὸν, διὰ τὴν ζωντανήν αὐτὴν ἐνθάρρυνσιν, ἡ σύζυγος τῇ διπλῇ παροτρύνσει τῆς λαίδης Νοέλ καὶ τῆς μίση Κλαιρμὸν ἀσπάζεται τὸ τέκνον τῆς, ἀθῶον ὄργανον τῶν ἐνόχων σκοπῶν τῆς λιποταξίας τὴν ὁποίαν μελετᾷ, τὸ τέκνον, τιμητικὴν πρόρασιν ἐπονείδιστου ὑποκριτικῆς φυγῆς. Ἐν ὀνόματι τοῦ τέκνου τούτου ἐξεληθόντος ἐκ στῆθους, ὅπερ ἦτο τόσον ἀξίον νὰ παραμείνῃ στείρον, θὰ ἐγκαταλείψῃ σύζυγον κατηγορούμενον διὰ βιαιότητος καὶ ἀπιστίας, ἀλλ' ἐνοχον μόνον διότι εὐρέθη ἐν κακῇ στιγμῇ κατεστραμμένος καὶ δυσφημισμένος. Ἐν ὀνόματι τοῦ τέκνου τούτου θὰ προσπαθήσῃ νὰ σωθῇ ἐκ τῆς ἀχαρίστου φυγῆς τῆς, ἀφοῦ τὸ αἶσχος δὲν θὰ ἦτον ἀρκούντως καταφανὲς καλυπτόμενον καὶ ἀπὸ τὴν κατὰ τοῦ συζύγου τῆς κατηγορίαν ὡς παράφρονος, ἀνικάνου νὰ διοικῇ τὰ ἑαυτοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἀπετέλει διπλὴν συκοφαντίαν κατὰ τῆς καρδίας τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς μεγαλοφυΐας του.

Καὶ ἐνῶ ὁ Βύρων σκυθρωπὸς καὶ μονήρης ἔγραψε τὴν «*Πολιορκίαν τῆς Κορίνθου*» ὑπέστη δις, ἐν ἀγνοίᾳ του, τὴν ὕβριν νὰ ὑποβληθῇ ἐντέχνως εἰς ἀνάκρισιν καὶ ἰατρικὴν ἐξέτασιν ὡς παράφρων. Ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην τόσον ταπεινωτικὴν, ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει, τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ δικαστικοῦ προσώπου εἰς ἃ ἡ λαίδη Βύρωνος εἶχε χορηγήσῃ τὸ δικαίωμα νὰ μεριμνήσῃ περὶ τοῦ ποιητοῦ. Τοῦτο ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ τινὰ πραγματικῶς καὶ ἀνιάτως παράφρονα. Ὑπελόγιζεν ἴσως τοῦτο ἐκείνη ἥτις ἀνεχώρει ἡσύχως διὰ τὸν πατρικὸν οἶκον καὶ εἰς τὸν σύζυγον, τοῦ ὁποίου ἡ παρεῖα ἦτον ἀκόμη θερμῇ ἐκ τοῦ τελευταίου ὑποκριτικοῦ φιλήματος, ἔγραψε δύο ἐπιστολάς, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἦτο καθησυχαστικὴ ἀρχομένη διὰ τῶν λέξεων «*Dear Duck*» καὶ ὑπογεγραμμένη «*Your Pippin*», ἡ δὲ ἐτέρα κεραυνοβόλος ἀγγέλλουσα ὅτι δὲν θὰ ἐπανήρχετο ποτὲ πλέον. Τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας εἶνε ὑπέρτερον πάσης ὑπερηφανείας καὶ πάσης εὐπρεπείας, ἣν ἠθέλησε νὰ τηρήσῃ ὁ εὐγενὴς βιογράφος τοῦ Βύρωνος καὶ ἡ ἀμερόληπτος ἀνευ περιφράσεων ἀλήθεια περὶ τοῦ χωρι-

Συνέχεια ἐκ σελ. 588.

μοῦ τούτου ἄγει προφανέστατα εἰς τὸ συμπέρασμα περὶ τῆς ἀδικίας καὶ τοῦ ἠθικοῦ ἐγκλήματος τῆς λαίδης Βύρωνος.

Ὅχι διότι ὁ Βύρων ὑπῆρξεν ἐντελῶς ἀφογος σύζυγος, μεθ' ἧλθον τὴν λευκότητά τῆς ἀθωότητός του, ἀλλ' εἶγεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ ἐπαξίως τὴν ὑπομονήν, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν πίστιν ἀλλῆς γυναικὸς, περισσότερον γυναικὸς ἀπὸ τὴν λαίδην Βύρωνος. Οὐδέποτε μεθ' ὄλας τὰς ἐκλιπαρήσεις τῆς κοινῆς γνώμης, ταλαντευομένης περὶ τῆς συνενοχῆς τῆς, μεθ' ὄλας τὰς τύψεις τοῦ συνειδότος τῆς, ἐξῆλθε διὰ νὰ κατηγορήσῃ, συγχωρήσῃ ἢ διαμαρτυρηθῇ τῆς ἐγωϊστικῆς ἀρετῆς τῆς, τῆς παγετώδους ἀξιοπρεπείας τῆς. Ἡ σιωπὴ αὐτῆς ἐξελήφθη ἐν τέλει ὡς ἐξομολόγησις.

Ἀλλὰ διατί λοιπὸν ἂν δὲν ἦτον ἀναίσθητος οὐδέποτε ἀπῆντησεν εἰς τὰς ἐπιστολάς, ἃς ὁ Βύρων τεθλιμμένος ἐκ τῆς μονώσεως, ἀπηλπισμένος ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως, καταδιωκόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἀδανάτου ἐπιστροφῆς, ὑπὸ τῆς χιμαίρας νὰ ἐπιτύχῃ ἀνεπίτευκτον συνδιαλλαγὴν, ὑπὸ τῆς νοσταλγίας τοῦ νὰ μὴ δύναται ὡς πατὴρ νὰ βλέπῃ καὶ νὰ ἀσπάζεται παρὰ ἐν ὄνειρῳ μόνον τὸ τέκνον του, ἔγραψεν ἀλλεπαλλήλως εἰς αὐτὴν ἐκ Γενεύης, ἐκ Βενετίας, ἐκ Γενεύης διὰ νὰ ἐξομολογήθῃ καὶ παραπονεθῇ ἐν ταῦτῳ διὰ τὰς θλίψεις του ὡς ἀπόντος καὶ ἐξορίστου, διὰ τὰ σφάλματα εἰς ἃ τὸν ἐξώθει ἡ ἀπελπισία του, τῆς ὁποίας αὐτὴ καὶ μόνη ἦτον ἡ αἰτία. Ἄν δὲν τὸ ἔπραξεν ἡ μόνη ἰσχυρὰ δικαιολογία τῆς εἶνε διότι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς τέρψεις καὶ τὰ προνόμια, ἅτινα παρεῖχεν εἰς αὐτὴν ἡ στάσις τῆς ὡς δεδιωγμένης δῆθεν λόγῳ τῆς ἀρετῆς τῆς, ὡς θύματος τοῦ ὑμεναίου, ὡς ἠρωίδος ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν ἐποψίν συζύγου καὶ μητρός. Διότι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ ἀλάθητον καὶ ἀμωμον αὐτῆς, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ σφάλματά τῆς, νὰ ἀποκηρύξῃ τοὺς συνενόχους τῆς, τὴν μητέρα τῆς ἥδη νεκράν, καὶ τὴν θαλαμηπόλον τῆς πάντοτε θαλαμηπόλον. Διότι θὰ ἔπρεπε νὰ κατέλθῃ ἐκ τοῦ προεδρικοῦ θώκου τῶν φιλανθρωπικῶν χορῶν, ὧν ἐτύγχανεν εὐγενῆς προστάτις, καὶ νὰ εὐρῆ εἰς τὴν φιλάργυρον καὶ στείραν ψυχὴν τῆς πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ ἀπολεσθέντα χρόνον, νὰ ἀπαλείψῃ τὰς κακίας, νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς. Καὶ εἰς τὴν πρώτην ἀρετὴν τῆς νὰ ὑποκαταστήσῃ, ἀνευ ἀνταλλαγμάτων δημοτικότητος, διὰ συνεχοῦς ἐξίλαστικῆς ἀφοσιώσεως, δευτέραν ἀρετὴν ἀφανῆ ἀλλ' ἀληθῆ, διότι θὰ ἔπρεπε τέλος νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ σφάλματα τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀλαζονείας τῆς μεταβάλλουσα ἐκάστην στιγμὴν εἰς αἰωνιότητα στοργῆς, μετανοίας καὶ ταπεινώσεως.

(Ἄκολουθεῖ)

ΜΙΑΤ. Ι. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Ἐάν ἡ «*Ἐφημερίς τοῦ Φῶς*» ἢ ἄλλη τις ἀλλόγλωσσος ἐφημερίς ἐδημοσίευσεν τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἄρθρον περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνέγραψεν ἐν αὐτῇ τὰ ὅσα

Τὸ Ναυτικὸν ζήτημα περὶ τοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐλέ-

χθισαν ἐν τῇ Βουλῇ ὠμά, γυμνά, τραχέα, ἀπαίσιμα, βεβαίως ἢ συναυλία τῶν πατριωτῶν θὰ ἐσπευδεν νὰ ἐκδηλώσῃ καὶ πάλιν τὴν φρίκην τῆς καὶ ν' ἀνακηρύξῃ προδότης τοὺς συντάκτας τοῦ ἁρθρου τούτου ἂν ἐφαντάζετο ὅτι οὗτοι ἦσαν Ἑλληνας. Καὶ αἱ ἀλήθειαι ἐκεῖναι αἰτινες ἐδημοσιεύθησαν καὶ προέκλεσαν τὴν ἱερὰν ἀγανάκτησιν εἰς τοὺς κύκλους τοὺς θιγομένους, ἦσαν ὠχραὶ καὶ ἀόρισταί τινες γραμμαὶ χαρᾶς εἰς ἐπὶ πίνακος, ἐφ' οὗ μετ' ὀλίγον ἐγράφησαν μετὰ ζωηρότερα καὶ ἀπαισιώτερα χρώματα τὰ αἴσχη τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ἅτινα ἔφερον τὴν θλίψιν καὶ τὴν οδύνην εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν καὶ ἐξήλειψαν καὶ ἐξηφάνισαν καὶ ἐπισκίασαν τὰ ἄλλα αἴσχη τὰ διοικητικά, τὰ οἰκονομικά, τὰ μοναστηριακά, ἅτινα ἡ Γερμανικὴ ἐφημερίς μᾶς περιέγραψε καὶ τὰ ὅποια εἶνε μὴδὲν παραβαλλόμενα πρὸς τὴν κακοδαιμονίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ μας. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εὗρε τὴν πρόχειρον πανάκειαν «*μὴ διαπομπέετε τὸ Ναυτικόν μας*», ἀλλ' ὁ εὐθαροῦς καὶ υπερήφανος κ. Ράλλης ἐδήλωσεν ὅτι μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ διαπομπεύσωμεν μίαν ἀξιοθρήνητον ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν βουλευτῆς ἀξίος τοῦ μεγάλου ὀνόματος ὕπερ φέρει, ὁ κ. Μιαούλης, ἐν ὀνόματι τῶν κινδυνευόντων ὑψίστων συμφερόντων τῆς πατρίδος μετὰ τῆς ἀγρίας σαφηνείας καὶ εὐκρινείας ἀπεκάλυψε. Διὰ τὸν ἑλλητισμὸν εἰς τὰ στήθη τοῦ ὁποίου ἐμφωλεῖται ὁ πλέον ἀγνὸς πατριωτισμὸς αἱ συγγαίαι αὐταὶ ἀλήθειαι αἰ ἀπὸ τοιοῦτου ἐπισήμου περιβάλλοντος ἐξαγγελλόμεναι εἶνε δοκιμασίαι, αἱ ὁποῖαι ἀλγοῦν τὴν καρδίαν του καὶ καταθιβρῶσκουν τὴν ψυχὴν του. Ἡμεῖς δὲν τολμῶμεν νὰ ἀριθμίσωμεν τὴν σειρὰν τῶν ἀποκαλυφθέντων, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ βαρύνωμεν καὶ πάλιν τὰ εὐγενῆ στήθη τῶν ἀναγνωστῶν μας μὲ τοὺς ὄγκους τῆς οδύνης καὶ τῆς ἀπογνώσεως, οἵτινες βαρεῖς ἐπεκάθησαν, ἐν οὕτῳ πονηραῖς ἡμέραις, ἐφ' ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ τόσα ἐλπίζοντος καὶ προσδοκῶντος ἀπὸ τὴν ἀκρίην καὶ ἠθικὴν εὐρωστίαν τοῦ ἐνδοξοῦ ναυτικοῦ μας. Αἱ ἀποκαλύψεις αὐταὶ, αἱ τῶν ἄλλων χρησίμοι, διὰ νὰ γνωρίζωμεν ποῦ βαίνομεν καὶ συνεπῶς πῶς θὰ δυνηθῶμεν νὰ διορθωθῶμεν, ἄς μὴ ἐμπνεύσουν ἀποθάρρυνσιν καὶ

ἄς μὴ γενήσουν ἀποκαρτέρισιν εἰς τὴν μεγαλόφρονα καὶ γενναίαν ἑλληνικὴν ψυχὴν. Ὁ Ἑλληνισμὸς διήλθεν, ἔζησε καὶ ἐμεγαλύνθη ἐν μέσῳ δοκιμασιῶν, οὐδέποτε ἐδειλίασε καὶ διὰ τοῦτο ἐξήλθεν ἀπὸ κάθε δοκιμασίαν μὲ τὸ σθένος ἀκατάβλητον καὶ τὸ φρόνημα γενναῖον καὶ ἀπτότητον. Ἄλλως διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν δὲν εἶνε μακρὰν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν συντελεῖται γεγονός, ὑπερ ἀνευροπόλησαν γενεαὶ Ἑλλήνων καὶ ὑπερ πραγματοποιούμενον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας θὰ κατασταῖ ἀφορμὴ γενικοῦ ἀνακατασκευῆς καὶ ἐθνικῆς πορείας.

ΕΥΓ. Ζ.

ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ*

ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΤΟΥ LE GUILLOIS

[ΔΙΗΓΗΜΑ]

Ἡ εὐτυχὴς στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβον τὴν ἀντιμοιβὴν ὅλης μου τῆς ζωῆς, ἀνταμοιβὴν ὑπερέτραν παντὸς ὅπερ ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ, ἐφάνη ἐπὶ τέλους. Ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ Κεραμεικὸν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν. Τὸ διαβατήριον τὸ ὁποῖον μᾶς εἶχε δώσει ὁ Αὐτοκράτωρ μᾶς ἐχρησίμευσε πολὺ τέλος, εἰσῆχθημεν ἐνώπιον τοῦ Κυριάρχου τῆς Ἑθρῶπης, ἐνώπιον ἐκείνου ὅστις ἐδέσποζε τότε 100 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

Φθάσας εἰς τὸ ζενίθ τῆς ἰσχύος του, καθ' ἣν στιγμήν ἔμελλε νὰ συνάψῃ γάμον μετὰ τῆς κόρης τοῦ Αὐστριακοῦ μονάρχου, δηλαδὴ νὰ συγγενεύσῃ μὲ τὰς γηραιὰς μοναρχίας τῆς Ἑθρῶπης, ὁ Ναπολέων εἶχε τὴν αὐτὴν ἀφέλειαν καὶ ἀπλότητα μετὰ τῶν στρωτιωτῶν του.

— Καὶ λοιπὸν παιδιὰ μου, μᾶς εἶπε, δὲν ἐλημονήσατε τὴν ὑπόσχεσίν μου; Ἐκάμετε πολὺ καλά.

Ἀπέτρεξε δι' ἐνὸς βλέμματος τὰ ἔγγραφα μᾶς, ἔπειτα, κτυπῶν ἐπὶ κώδωνος ἐκάλεσε τὸν Κωνστάν, τὸν θαλαμηπόλον του, καὶ συνωμίλησε χαμηλοφώνως μετ' αὐτοῦ.

Μετὰ ἐν τέταρτον, ἐπὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἔκαμνε λιγάκι κόρτε εἰς τὴν χαριτωμένην μου σύντροφον, — μήπως καὶ ἡ ὠραιότης δὲν εἶνε ἐπίσης κυρίαρχος; — ὁ αὐτοκρατορικὸς συμβολαιογράφος εἰσήλθε. Συνέταξε τὸ συμβόλαιον τοῦ γάμου μᾶς, ἐν τῷ δ-

ποίῳ ὁ Αὐτοκράτωρ ὄριξε εἰς ἕκαστον ἡμῶν ἰσόβιον σύνταξιν 300 φράγκων... Ἐπειτα, ὑπέγραψεν!

Μάλιστα, κύριοι, ὁ Μέγας Ἐκείνος ὑπέγραψε τὸ ταπεινὸν μᾶς συμβόλαιον τοῦ γάμου! Καὶ οὕτως ὁ Θεὸς ἠδλόγησε τὴν ἔνωσίν μας! Ὡστε, καὶ ἐὰν ἐγὼ μόνος ἤθελον ἐκτελέσῃ τοὺς ἀθλοὺς καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλέους, οὐδέποτε πλέον ἤθελον ἀπαιτήσῃ τι εἶχον ἤδη ἀνταμειφθῆ ἔκ τῶν προτέρων, καὶ πολὺ περισσότερον τῆς μικρᾶς μου ἀξίας!...

Ὅταν σκέπτομαι τὸ περιφανὲς τοῦτο δῆγμα τῆς φιλίας του δι' ἐμέ, τὸν τελευταῖον τῶν ὑπηρετῶν του, ὦ! αἰσθάνομαι ὅτι κτυπᾷ ἡ καρδία μου ὅπως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς νεότητός μου τὸν ἐπανεῖδον, τὸν ἐπαναβλέπω, εἶνε δευτέρα ὄρασις ἀκατανίκητος καὶ μυστηριώδης... τὸν ἠγάπων τόσο, Θεέ μου!...

Τὸ ἐπόμενον ἔτος τὸ πυροβόλον τῶν ἀπομάχων ἀνήγγελλεν εἰς τὸν κόσμον τὴν γέννησιν τοῦ βασιλέως τῆς Ρώμης... Καὶ ἐγὼ ἐπίσης εἶχον τὸν μικρὸν μου βασιλέα τῆς Ρώμης! Ὁ πρωτότοκός μου Ναπολέων Μαθιάς, ἐγεννᾶτο ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ υἱοῦ τὸν ὁποῖον τόσο ἐπεθύμησεν ὁ Αὐτοκράτωρ. Ἐκ τίνος μέρους ἡ χαρὰ ὑπῆρξε ζωηροτέρα; Ὁ Αὐτοκράτωρ εἶχε βεβαίως ἰσχυροὺς λόγους νὰ εἶνε χαρούμενος, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἀπαντῶ, ὅτι δὲν ἦτο περισσότερον ἐμοῦ. Κατὰ τὸ 1812 μοῦ ἐγεννᾶτο δευτέρος υἱός· καὶ ἡ περίστασις αὕτη ἴσως ἔσωσε τὴν γυναῖκά μου, ἐμποδίζουσα αὐτὴν νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ρωσίας· ἐγκατεστάθη εἰς τὴν μικρὰν οἰκίαν τὴν ὁποίαν κατοικῶ καὶ σήμερον, εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἀντίμπ, καὶ ἐκεῖ ἀνέθρεψεν ἡσυχῶς τὰ δύο μᾶς τέκνα.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον οἱ γαλλικοὶ ἀετοὶ ἔτρεχον εἰς Μόσχαν, ὅπου εἰσῆλθομεν περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου. Γνωρίζετε πῶς ἡ ἐπιτυχία αὕτη κατέστη ἡ αἰτία τῶν ἀνεπανορθῶτων συμφορῶν μᾶς· πῶς, ἐκ τῆς ὠραίας καὶ πολυαριθμοῦ ἐκείνης στρατιᾶς, δὲν ἐπανῆλθεν εἰς Γαλλίαν ἐν σῶμα συμπαγῆς ἐκ πεντηκοντακισχιλίων ἀνδρῶν. Πολλοὶ ἐπανῆλθον βραδύτερον, ἐξεληθόντες τῶν φυλακῶν, τῶν ὑπονόμων, διαφυγόντες τὴν δουλείαν, ἠκρωτηριασμένοι, παγωμένοι, ἀγνώριστοι φαντάσματα ἀνευ οἰκογενειῶν, περιπλανώμενοι ὡς σκιαὶ εἰς τὴν λησμονοῦσαν αὐτοὺς πατρίδα.

Ὡς πρὸς ἐμέ, ἀποκαμὸν νὰ διαφιλονεικῶ τὴν ζωὴν μου πρὸς τοὺς Κοζάκους, ἐν τῇ ὀδονηγερέμῳ τῶν ὑποχωρήσεων, ἑκατοντάκις θὰ ἤμην ἀποθνήσκων, ἐὰν ἡ ἀνάμνησις τῆς Γαλλίας καὶ τῶν δύο μικρῶν μου ἀγγέλων δὲν εἶχον ὑποσηριξῆ τὸ θάρρος μου, καὶ δὲν μὲ εἶχεν ἐμψυχώσῃ ὁσάκις ἠθανόμην ἐμαντὸν ἔτοιμον νὰ καταπέσω.

Διαφυγὼν ἐκ θαύματος τοὺς παγετοὺς τῆς Βερεζίνας, πάντοτε πολεμῶν καὶ ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τὴν

„ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ“

Ὑπὸ τὸν ἀνεπίδεικτον καὶ ἀπλοῦν τίτλον «**Δημοτικά τραγούδια**» τίθεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς κυκλοφορίαν βιβλίον, τὸ ὁποῖον δικαίως πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐθνικὸν ἀπόκτημα. Ὁ γνωστὸς λόγιος κ. Ἅγις Θέρος, ἀπὸ ἐτῶν καταγινόμενος εἰς λαογραφικὰς μελέτας, καὶ εἰς περισυλλογὴν ἀνεκδότου λαογραφικῆς ὕλης, κατενόησε πρῶτος τὴν ἀνάγκην τῆς συγκεντρώσεως εἰς ἓνα τόμον τῶν ἀριστουργημάτων τῆς δημοτικῆς μᾶς ποιήσεως, διὰ νὰ δυνηθῇ τοιοῦτοτρόπως ἕκαστος νὰ λάβῃ μίαν ἀκεραίαν ἰδέαν περὶ αὐτῆς, χωρὶς νὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προστρέχῃ εἰς τὰς σπανιωτάτας ἤδη συλλογὰς δημοτικῶν τραγουδιῶν καὶ χάνεται εἰς τὸν κυκεῶνα τῶν διαφόρων παραλλαγῶν, αἱ ὁποῖαι τοὺς εἰδικοὺς περισσώτερον ἐνδιαφέρουν, καὶ νὰ ἐρευνᾷ μέσα εἰς ἀφθονον ὕλικόν ἀνίσου καλλιτεχνικῆς ἀξίας, διὰ νὰ εὕρῃ ὅ,τι εἰμπορεῖ νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν αἰσθητικὴν του ἀντίληψιν.

Ὁ κ. Ἅγις Θέρος, ὀδηγούμενος ὑπὸ εἰδικῆς γνώσεως καὶ καλλιαισθησίας ἀνεγνωρισμένης, ἐφευρεν εἰς πέρας τὴν συλλογὴν αὐτὴν, τῆς ὁποίας τὴν ἐκδοσιν ἀνέλαβεν ἡ ἀρτισύστατος ἐκδοτικὴ ἐταιρία ὁ «Φοῖβος». Ἡ ἐκδοσις αὕτη, μετὰ σπανίας ἐπιμελείας γενομένη, περιέχει ὑπερ τὰ ἑκατὸν ἀπὸ τὰ θαυμαστότερα δημοτικά τραγούδια, συλλεγέμενα ἐκ τῶν παλαιῶν ἐκδεδομένων συλλογῶν καὶ ἐξ ἀνεκδότων, στολιζέται δὲ μὲ ὠραιότητα εἰκονογραφίας φιλοτεχνηθείσας ἀπὸ τὸν καλλιτέχνην κ. Π. Ρούμπου, καὶ ἐμπνευσμένης ἀπειθείας ἀπὸ τὰ τραγούδια αὐτά.

Τῶν τραγουδιῶν προτάσσεται ὡς πρόλογος ἡ ὠραία διάλεξις τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ κ. Θέρος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου, τὸν περασμένον χειμῶνα, περὶ τῆς «Ἑλληνικῆς ψυχῆς, εἰς τὰ δημοτικά τραγούδια».

Ὑποθέτομεν ὅτι ὁ καθείς θὰ θεωρήσῃ ὡς πολῦτιμον ἀπόκτημα διὰ τὴν βιβλιοθήκην του τὸ ὠραῖον αὐτὸ βιβλίον, τὸ παρουσιάζον κατὰ ἐξαιρετικὸν ἐντελὸς καὶ ὡς περιεχόμενον καὶ ὡς ἐκτύπωσις καὶ ὡς ἐκδοσις.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» καὶ ὡς δείγμα τοῦ ἐθνικοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ βιβλίου, δημοσιεύομεν ἐν ἔσση καὶ μίαν ἐκ τῶν εἰκόνων τοῦ κ. Ρούμπου.

ἄμεσον ὀδηγίαν αὐτοῦ τοῦ Ναπολέοντος, ἔπειτα ὑπὸ τὸν Μυράτ, καὶ τέλος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πρίγκιπος Ἐγγεῖου, ἀπετέλουν μέρος τῶν 40 χιλιάδων ἀνδρῶν τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Ἰταλίας, τὸν ὁποῖον ὁ Αὐτοκράτωρ προσέλαβε καὶ πάλιν σύμμαχον μετὰ τὴν νίκην τοῦ Λουίτζεν κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1813.

Τὴν 9ην Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὡς ἐμαθον κατόπιν, εἰτίθεντο αἱ βάσεις τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, ἐν ᾗ συγχρότως ἤρχιζον αἱ συμφυραὶ μᾶς.

Μετ' ὀλίγον ἔλαβε χώραν ἡ φοβερὰ ἐκείνη κατὰ τῆς Γαλλίας ἐκστρατεία, καθ' ἣν αἱ πολλαπλαῖ ἡμῶν νικαὶ ὑπῆρξαν ἀνίσχυροι κατὰ τῶν κυμάτων τῶν ἐπιδρομῶν τοὺς ὁποίους ἡ Ἑθρῶπη εἶχεν ἐξεμέσῃ καθ' ἡμῶν.

Εἰς πολλὰ μέρη ἡ γηραιὰ φρουρὰ τῶν γρεναδιέρων ἐξετέλεσε θαύματα ἀνδρείας. Ἐπειτα βαδίζοντες δώδεκα λεύγας εἰς φρικώδη τέλματα κτειλαμβάνομεν τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὸ Σάμ-Ωμπέρ, καὶ ἐκτυπῶμεν αὐτοὺς εἰς τὸ Μουμιράιλ, καὶ εἰς τὸ Νανζὺ κατόπιν ἀνετρέπομεν τοὺς Αὐστριακοὺς... Καὶ τὸ σμῆνος ἐκεῖνο τῶν ἐχθρῶν ἐφοβεῖτο... ἐδίσταζε. Πρὸς στιγμήν, ἠθέλησαν νὰ ὑποχωρήσωσιν...

Ἀλλὰ τὸ ἀπαίσιον περρωμένον ἦτο ἐκεῖ. Τὴν 31 Μαρτίου, οἱ σύμμαχοι σκυθρωποὶ καὶ σιωπηλοὶ, εἰσῆρχοντο εἰς Παρισίους. Τὴν 13 Ἀπριλίου—ὦ! ἔχω τὴν μνήμην τῶν χρονολογιῶν, τὴν μνήμην τῆς καρδίας!—ὁ Ναπολέων ὑπέγραψε τὴν παραίτησίν του... τὴν 20ην μᾶς ἀπεχαιρέτα ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Πύργου τοῦ Φοντενεβλώ.

Μετὰ 15 ἡμέρας ἔσφιγγον τὴν Γαλλίαν εἰς τὰς ἀγκάλας μου καὶ ἔκαμνον τοὺς υἱούς μου νὰ πηδῶσιν ἐπὶ τῶν γονάτων μου... ἀλλὰ δὲν ἤμην εὐθυμῶς... μόλις ἐκράτουν τὰ δάκρῳά μου... Ἄν ἠθέλησαν νὰ μὲ δεχθοῦν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 400 ἀνδρῶν οὔτινες ἐστάλησαν εἰς τὴν νῆσον Ἐλβαν!... καὶ ἦτο ἐκεῖ Αὐτός!...

Ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ τῆς νήσου Ἐλβας, ἤμην πατήρ διὰ τρίτην φορὰν... ἀλλ' ἐγκατέλειψα καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα... ἤξευρον ἐκ τῶν προτέρων τί ἔμελλε νὰ συμβῇ ἔτρεξα εἰς Κάννες καὶ δὲν ἐγκατέλειψα πλέον τὸν Αὐτοκράτορά μου μέχρι τοῦ Βατερλώ.

Πόσον μεγάλη, εἰλικρινῆς, ἐνθουσιώδης ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία ὄλων ἡμῶν τῶν γηραιῶν στρωτιωτῶν, ὅταν εἶδομεν τὸν Αὐτοκράτορά μᾶς καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου εἰς τὸ Κεραμεικόν. Ἐν ἑκατομύριον ἀνθρώπων ἔμελλε νὰ ἐπιτεθῇ καθ' ἡμῶν, τί μᾶς ἐνδιέφερον! Ἐπρωτιμούσαμεν μυριάκις τὸν θάνατον ἢ νὰ χάσωμεν καὶ δευτέραν φορὰν τὸν Αὐτοκράτορά μᾶς!

(ἀκολουθεῖ)

ΗΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ

* Συνέχεια ἐκ Σελ. 559.

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΗΤΕΜΜΕΝΟΥ

Ἐρόδισε ἡ ἀνατολή καὶ ἔξημερώνει ἡ δύσι,
Γλυκοχαράζουν τὰ βουνὰ κι' ἀγερινὸς τραβιέται,
Πᾶν τὰ πουλάκια στής βοσκές, κ' ἡ ἄμορφες στή βρούσι,
Βγαίνω κ' ἐγὼ κι' ὁ μαῦρός μου, μετὰ τὰ λαγωνικά μου,
Ἐβρίσκω μιὰ κόρη ποῦ πλενε σὲ μαρμαρένια γοῦρνα,
Τῆ χαιρετῶ, δὲ μοῦ ἔμιλει, τῆς κρένω, δὲ μοῦ κρένει:
— Κόρη, γιὰ βγάλε μας νερό, τὴν καλὴ μοῖρα νᾶχης,
Νὰ πιῶ κ' ἐγὼ κι' ὁ μαῦρός μου καὶ τὰ λαγωνικά

[μου...

Σαράντα σίκλους ἔβγαλε, σιὰ μάτια δὲν τὴν εἶδα,
Κ' ἀπάνω οἰοῦς σαρανταδὺ τὴ βλέπω δακρυσμένη.
— Γιατί δακρῶζεις, λυγρὴ, καὶ βαρυναστενάζεις;
Μῆνα πεινᾶς, μῆνα διψᾶς, μὴν ἔχης κακὴ μάνα;
— Μῆτε πεινῶ, μῆτε διψῶ, μῆτ' ἔχω κακὴ μάνα.
Ξένε μου, κι' ἂν ἐδάκρυσσες, κι' ἂν βαρυνάστενάζω,
Τὸν ἄντρα ἔχω στήν ξενιτειὰ, ἐδῶ καὶ δέκα χρόνους,
Κι' ἀκόμη τραεῖς τὸν καρτερῶ, πέντε τὸν παντηχαῖνω,
Κι' ἀπὲ θὰ κόψω τὰ μαλλιά, καλόγηρα θεὰ γένω,
Θὰ πάω σιὰ ἔρημα βουνὰ νὰ στήσω μοναστήρι,
Ἐκεῖν νὰ τραῶ ἢ ξενιτειὰ κ' ἐμὲ τὰ μαῦρα ράσα...

— Κόρη, ὁ καλὸς σου πέθανε, κόρη, ὁ καλὸς σου
[ἐχάθη,
Κ' ἐγὼ παπάδες πλήρωσα, κ' εἶπε νὰ με πληρώσῃς,
Κ' ἐγὼ ἄνα τὰ κόλλυβα, κ' εἶπε νὰν τὰ πληρώσῃς,
Τοῦ ἔδωκα κ' ἕνα φιλί, κ' εἶπε νὰ μοῦ τὸ δώσῃς.
— Ἄν τοὺς παπάδες πλήρωσες, διπλᾶ νὰ σὲ πλη-
[ρώσω,
Κι' ἂν ἔκαμες τὰ κόλλυβα, διπλᾶ νὰ σοῦ τὰ δώσω,
Ὅμως ἐκεῖνο τὸ φιλί, τρέχα καὶ γύρευέ το!
— Κόρη μ', ἐγὼ εἶμ' ὁ ἄντρας σου, ἐγὼ εἶμαι κι'
[καλὸς σου!
— Πές μου σημάδια τοῦ σπιτιοῦ, καὶ τότε σὲ
[πιστεύω...
— Ἐχεις μηλιά στήν πόρτα σου καὶ κλήμα στήν
[αἰθλή σου,
Κ' ἔχεις καὶ μετὰ τὰ χέρια σου μιὰ λεῖμονιὰ φυτέψη,
— Κάποιος κακὸς μου γείτονας σοῦ τὰ εἶπε καὶ
[τὰ ἔξερεις,
Πές μου σουσοῦμια τοῦ κορμιοῦ, καὶ τότε σὲ
[πιστεύω.
— Ἐχεις ἐληὰ σιὰ στήθη σου κ' ἐληὰ στήν ἀμα-
[σκάλη,
Κι' ἀνάμεσα στὸν κόρφο σου τάντρος σου φυλαχτάρι.
— Ξένε μ', ἐσὸ εἶσ' ὁ ἄντρας μου, ἐσὸ εἶσαι κι'
[ὁ καλὸς μου!

Εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ λαβόντα ἐσχάτως χάραν δὲν θαυμάζει τις τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Κράτους, διότι κάθε εὐνοουμένη Πολιτεία δέον νὰ ἐπιβάλλεται καὶ νὰ **Τὰ ἐν Γαλλίᾳ** ἀσκή τὸν ὄγκον τῆς δυνάμεώς της διὰ νὰ ἔχη ἀξίωσιν νὰ καλῆται ἔθνος ζωῆς καὶ ἀκμῆς, ἀλλὰ τὴν μεγάλην διορατικότητα καὶ προνοητικότητα τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις εὐρέθῃ προπαρασκευασμένη ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν κίνδυνον ὅστις ἰμπεῖλει τὰ ἄμεσα συμφέροντα καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Γαλλικῆς κοινωνίας.

Τὸ ἀκαταδάμαστον ψυχικὸν σθένος τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Γαλλίας, καὶ φιλάτου εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος κ. Κλεμανσώ, δὲν κατεδείχθη μόνον εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν. Πολλάκις μέχρι σήμερον ὁ μέγας οὗτος ἐκ τῶν συγχρόνων πολιτικῶν, ἔρεισμα ἔχων τὸν νόμον καὶ τὴν ἰσχύν τῆς ἐξουσίας, ἦν ἀντιπροσωπεύει, ἐπεβλήθη καθ' ὕλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐνόμισαν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν γνώμην των, νὰ παρίδωσι τὰς ὑποχρεώσεις των καὶ νὰ κλονίσωσι τὰ θεμέλια ἀρτίων πολιτειακῶν ὀργανισμῶν. Ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἐθρυμμάτισε, τοὺς ἐξεμηδένισε, τοὺς ἐπτόσησε καὶ τοὺς κατέστησεν ἀκινδύνους, σώσας οὕτω τὴν πατρίδα του ἀπὸ τελείαν ἀποσύνθεσιν ἣτις τίς οἶδε τίνων κακῶν πρόξενος θὰ ἐγένετο εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔθνος. Καὶ τότε ἔθαυμάσθη καὶ τότε ἐπροκάλεσε τὴν προσοχὴν ὅλου τοῦ κόσμου καὶ τότε ἐξήμνη ἢ τόλμη του καὶ τὸ ἀδιατάρακτον ψυχικὸν σθένος του. Σήμερον ὅμως διὰ τῶν τελευταίων μέτρων του δι' ὧν χωρὶς κλονισμοῦς, χωρὶς σκληρότητας, χωρὶς θυσίας καὶ θύματα κατάρθωσε νὰ καταδείξῃ χαρίσματα μεγάλου Κυβερνήτου, ὑπερόχου πολιτικοῦ ἀνδρός, σήμερον ὁ Κλεμανσώ ἐκέκρδισε νίκην μεγάλου στρατηγοῦ διὰ τὴν ὁποίαν καὶ τὸ Γαλλικὸν ἔθνος ὑπερφηανεύεται καὶ ἡ ἔννοια τῆς παγκοσμίου εὐνομίας ἱκανοποιεῖται.

ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ*

Μιὰ τοιαύτη Σχολὴ ἄλλως ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ συντηρεῖται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων της μετὰ τινα ἔτη. Ἀπὸ τὰ φρούτά της τὰ λαχανικά της, τὰ ζῶά της, τὸ γάλα της, τὰς ὀρνιθίας της, τὰ ἄνθη της κτλ. ἕτινα τῆ προσωπικῆ ἐργασίᾳ τῶν ἐκπαιδευμένων μαθητῶν θὰ διατηρῶνται, θὰ ἀναπτύσσωνται, θὰ καλλιεργῶνται θὰ παρέχῃ εἰσόδημα ἐπικροῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Σχολείου. Ἄλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν θὰ ἔχη σκοπὸν κερδοσκοπικὸν καὶ ἐπειδὴ θὰ ὑπάρχῃ μεγίστη ἀνάγκη νὰ συνδεθῇ ὅσον οἷόν τε στενωτέρον ὁ μαθητὴς μετὰ τὴν Σχολὴν του θὰ ἦτο ἄριστον μέτρον νὰ συμμετῆχεν εἰς τὰ κέρδη κατὰ δικαίαν ἀνταποδοσίαν καὶ κατὰ δίκαιον πνευματικὴν εἰς βραβεῖα, εἰς διακρίσεις, εἰς τιμητικὰ δῶρα. Ἄλλως τὰ βραβεῖα ταῦτα δέον νὰ θεωρηθῶσιν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἔνευ, ἐπεκτεινόμενα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς οἴκους τῶν χωρικῶν ὧν ἡ γεωργικὴ ἐργασία ἤθελεν ὑπερέχει τῶν ἄλλων. Διὰ τῆς Σχολῆς αὐτῆς ἠδύνατο νὰ εἰσάχθῃ καὶ τὸ νέον ἄροτρον, καὶ τὰ χημικὰ λιπάσματα, ἠδύνατο νὰ βελτιωθῇ ἡ γενεὰ τῶν ἵππων ὕμων καὶ ἡμιόνων. ἠδύνατο νὰ διαδοθῇ ἡ πτηνοτροφία ἢ κατ' ἐξοχὴν οἰκικὴ γεωργικὴ βιομηχανία. Τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ ὠφέλη μὲς τοιαύτης Σχολῆς εἶνε ἀπειρα. Θὰ καθίστα συμπαγεῖς ἀγροτικούς πληθυσμοὺς μορφωμένους καὶ ἱκανοὺς νὰ βελτιώσωσι τὰς ἐργασίας των, θὰ ἀνεβίβαζε κατὰ πολλὰς βαθμίδας ἀνθρωπισμοῦ καὶ προόδου τόσοις χωρικοῦς ἀμαθεῖς καὶ βαρβάρους, θὰ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἀνακύψουν καὶ δράσουν τάλαντα γεωργικὰ χινομένα ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας εἰς τὸ σκοπὸς τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς τυφλώσεως.

Τοιαῦτα ἰδέαι πόρρω εὐρίσκονται τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἰθυόντων τὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν χωρικοπέδων. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ κέντρα τῶν πόλεων δὲν θὰ εὑρητε ἔγχοι ἐφαρμογῆς ἐν σμικρῶ τῆς ιδέας ταύτης. Ἀμφιβάλλω ἂν ὑπάρχῃ σχολεῖον οἷου δήποτε βαθμοῦ καθ' ἕλλην τὴν Ἑλλάδα, τὸ ὅποιον νὰ συντηρῇ καὶ νὰ καλλιεργῇ κῆπον ἢ δεινῶν διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν ἰδίων μαθητῶν του. Ὡς ἐν ἑνέρῳ ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐγένετο ποτε λόγος περὶ τινῶν διδασκάλων τῆς Κορινθίας οἱ ὅποιοι ἐμερίμνησαν νὰ ἐμπνεύσουν τὴν πρὸς τὰ δένδρα ἀγάπην τῶν μικρῶν, ὡς καὶ μίαν ἐορτὴν τῶν δένδρων ἢ ὅποια ἐγένετο πρὸ ἐτῶν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν τῆς Α. Γ. τῆς Βασιλοπούλας Σο-

* Συνέχεια ἐκ σελ. 597.

φίας, ἀλλὰ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς πρώτους ἀγνοῶ ἢ ἔργασιν αὐτῆ ἐγένετο συστηματικῆ, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ὅμως ἡ ὠραία ἐκείνη ἑορτὴ οὐδέποτε πλέον ἐπανελήφθη.

Ἐν ᾧ λοιπὸν ζητοῦμεν διὰ τῆς Σχολῆς τῆς Οἰκοκυρίας ν' ἀναβιδάσωμεν πολλὰς βαθμίδας ὑψηλότερον τὰς κήρας τοῦ λαοῦ καὶ νὰ δημιουργήσωμεν μίαν κοινωνικὴν ἀνισοροπίαν διὰ τῆς ἀποτόμου ἀνυψώσεως, δὲν σκεπτόμεθα φυσικῶς, λογικῶς, θετικῶς, βραχυμῶς ν' ἀνυψώσωμεν εἰς ἀνωτέρην πνευματικὴν βαθμίδα τοὺς πολυπληθεῖς ἀγροτικούς πληθυσμούς μας οἱ ὅποιοι κείνται εἰς τὸ κατώτατον σκαλοπάτι τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Καὶ ἢ Ἐλβετία κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν» ἔχει 300 Σχολὰς Οἰκοκυριακὰς, ἔχει ὅμως τρισχιλίους ἀγροτικούς πρακτικὰς σχολὰς, δι' ὧν καθιστᾷ καὶ τὸν χωρικὸν Ἐλβετὸν τὸν τελειότερον πολίτην ἐνὸς ἔθνους. Ἡ Ἐλβετία ἔχει ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν τῆς πλειότερον ἰσως παντὸς ἄλλου ἔθνους εἰς τὸν χωρικὸν τὸν ὅποιον μορφώνει, ἐξυπηρετεῖ εἰς τὰς γεωργικὰς τοῦ ἀσχολίας καὶ διὰ τὸν ὅποιον τὸ πᾶν μηχανᾶται ὅπως τοῦ καταστήσῃ τὸν βίον ἀνετον, τὴν ψυχὴν εὐγενῆ καὶ τὸ πνεῦμα περισσότερο καλλιεργμένον. ἔχει τὰ Ἀγροτικά τῆς Συνδικατᾶ, τὰ μεγαλοεργὰ αὐτὰ Σωματεία, τὰ ὅποια παρακολουθοῦν ἀγρύπνως τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τὰς ἀνάγκας τὰς ὁποίας θεραπεύει δι' ὄλων τῶν μέσων ἅτινα παρέχει ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ σημερινὴ πρόοδος. Καὶ ὅταν ἐξήσφαλισεν ἡ Ἐλβετία τῶν ἀγροτικῶν τῆς πληθυσμῶν τὴν εὐμάρειαν τὴν συνεπαγομένην τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀτόμου, τότε δικαίως ἐστράφη καὶ πρὸς τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ αἵτινες ἤδη ἦσαν προπαρασκευασμένοι νὰ εἰσέλθουν εἰς ἕνα βίον ὅποιον δημιουργεῖ ἡ εἰς τοιαύτας Σχολὰς φροῖτησις.

Ἡ τοιαύτη μόρφωσις τῶν χωρικοπαίδων θὰ ἐπιφέρει καὶ ἕτερα καλὰ. Θὰ καταστήσῃ αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν φιλανθρωπιστάς, καὶ ὁ Ἕλληνας ἀγνοῶν τὰ ἀγαθὰ τοῦ βιβλίου καὶ τῆς μορφώσεως θὰ ἀγαπήσῃ τὸ βιβλίον, ἀπ' οὗ τὸ βιβλίον δὲν θὰ εἶνε ξηρὸν καὶ ἀνούσιον, ἀλλὰ θὰ ἀνοίγῃ ὀφθαλμούς, θὰ δίδῃ ὀδηγίας καὶ θὰ παρέχῃ συμβουλὰς. Καὶ θὰ ἴδωμεν τότε τὸ κοινοτάτον θέαμα εἰς προηγμένα ἔθνη, οἱ χωρικοὶ νὰ παρακολουθῶσι διὰ τῶν εἰδικῶν περιοδικῶν ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτοῦς ζητήματα, γνωρίζοντας τὴν κίνησιν τῶν προϊόντων τῆς ἐπαρχίας των, παρακολουθοῦντας τὰς ἀξιομοιώσεις τῶν τιμῶν καὶ ὄντας εἰς θέσιν νὰ ὑπηρετήσουν καὶ ἐξασφαλίσουν τὰ συμφέροντά των. Ὅστω δὲ, σὺν τῷ χρόνῳ. θὰ κατορθωθῇ καὶ ἡ δημιουργία πνεύματος συνεταξισμοῦ, ὅποτε θὰ εἶνε τὸ ἐπιστέγασμα τοῦ θριζύβου τοῦ Ἀγροτικοῦ Σχολείου.

ΔΗΜ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Διὰ τὴν «Ἑλληνικὴν Ἐπιθεώρησιν» ἡ ἀναγγελία ἔργου ἐξυπηρετοῦντος τὴν οἰκονομικὴν ἐρωσίαν τοῦ τόπου καὶ ἐνισχύοντος τὰς πλουτοπαραγωγικὰς αἰτου δυνάμεις εἶνε ἀληθὴς πανήγυρις. Πᾶσα σκέψις, πᾶσα ἐργασία, πᾶσα μέριμνα καὶ φρον-

Ἡ ἀλιτεία ἐν Ἑλλάδι

τις ἀφιερουμένη διὰ ἔργα τοιούτων σκοπῶν ἀνυψώνει τὸν τόπον μας εἰς ἐπίπεδα εὐγενέστερα, εἰς σφαῖρας ἐθνικωτέρας. Τρέπει τὸν νοῦν καὶ τὴν δρασίαν τῶν συγχρόνων μας ἀπὸ τὴν ἐθνοκτόνον πολιτικὴν, ἀπὸ τῆς συναλλαγῆς τὰς πλεκτάνας καὶ τὰς ἀσχημίας εἰς πεδία εὐγενεῶς ἀμίλλης. Ὡθεῖ τὸ κεφάλαιον εἰς ἐπιχειρήσεις παραγωγικὰς καὶ ἐποβοθηεῖ τὴν ἑλληνικὴν εὐφυσίαν ὡς δημιουργίαν ἔργων κοινωνικῆς ὠφελείας, ὧν κατ' ἐξοχὴν στεροῦμεθα, καὶ αἴτια μίαν ἡμέραν θὰ ἐξασφαλίσωσι καὶ ἐδραϊώσωσι τὸ ἔθνηκὸν μεγαλεῖον. Αἰτὰς τὰς σκέψεις μᾶς ἐπέπνευσεν ἡ πληροφορία ὅτι ἰδρύθη ἐν Ἑλλάδι ἡ πρώτη «Ἀλιευτικὴ Ἐταιρία» μὲ κεφάλαιον 12 χιλ. λιρῶν Ἀγγλίας. Ἡ ἔταιρία ἰδρύθη τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Ἀγγελίου Πυρρῆ, ὅστις καὶ πρὸ καιροῦ εἰδικὸν βιβλίον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου ἐδημοσίευσεν. Ἡ ἰδρυσις τῆς εἶνε γεγονός πλέον ἀπ' οὗ τὰ συμβόλαια ἐπεγράφησαν καὶ ὁ ἰδρυτὴς αὐτῆς ἀπῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν πρὸς ἀγορὰν τῶν ἀναγκαίων μηχανημάτων. Συνίδρυνται τῆς Ἐταιρίας ἀναφέρονται γνωστότατα ὀνόματα ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν καὶ τινες τῶν Τραπεζῶν, ὡς ἡ τῶν Ἀθηνῶν ἡ πρωτοστατοῦσα εἰς τὴν ἐνίσχυσιν παντὸς κοινωφελούς ἔργου καὶ ἡ Ἐθνικὴ, ἥτις μεγάλην σημασίαν ἀπέδωκεν εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς Ἐταιρίας ταύτης. Ἴδοι' τὰ ὀνόματα τῶν ἰδρυτῶν. Ἐκτός τοῦ κ. Πυρρῆ εἶνε οἱ κ. κ. Γ. Παπασπυρόπουλος, Μ. Καψάνης, Δ. Ἀγγελόπουλος, Χρ. Παπασπυρόπουλος, Α. Οἰκονομίδης, Γ. Σγοῖρας, Α. Ἀναγνωστόπουλος, Α. Φινόπουλος, Π. Πυρρῆς, Γ. Λεγγένης κτλ. καθὼς καὶ οἱ κ. κ. Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος, Οἰκονομίδης, Χατζηκυριάκος, Καρτάλης, Μιχ. Πολίτης κτλ. Εὐχόμεθα ἀλλὰ καὶ προσδοκῶμεν πλήρη ἐπιτυχίαν.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ

EDGARD ALLAN POE

Ἡ ΜΑΣΚΑ ΤΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Γιὰ πόσον καιρὸν ἐρήμωσε τὸν τόπον ὁ κόκκινος θάνατος καὶ καμμιὰ ἄλλη ἀρρώστια δὲν εἶχε κάνει μετ' ὅση λύσσα τρομερὴ τὴν ἐπιδρομὴν τῆς, σὺν αὐτῇ τὴν πανοῦκλα.

Αἷμα καὶ πόνοι, αὐτὰ ἦσαν τὰ γνωρίσματα. Ἐπεπτεν ὁ ἀρρωστος γιὰ νὰ μὴ σηκωθῇ πλειά, ὕστερα ἀπὸ μισῆς ὥρας ἀγωνία, ὕστερα ἀπὸ μισῆς ὥρας τρομασμένη καὶ λαχανιασμένη καταπόνησιν τοῦ σώματος. Μιὰ σκοτοδίνῃ ξαφνικῇ, φοβεροὶ πόνοι καὶ ἀκατάπαυστη αἱμορραγία συνοδευομένη μετ' ἀπαισίους κόκκινους λεκέδες τοῦ σώματος καὶ ἰδίως τοῦ προσώπου τοῦ συνοδεύουν. τὴν ἀσθενείαν, καὶ πᾶσι...

Ὁ πρὸ μιᾶς ὥρας προσφιλις πατέρας ἐδῶ, τὸ

Ἡ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΙΘΙΟΥ

μικρὸ ἀγγελουδί ἐκεῖ, ὁ πολυγαπημένος ἀδελφὸς παραπέρα κατεδικάζοντο μετ' ἀπομόνωσιν. Ὑστερον φιλί δὲν εἶχε...

Μῶλα ταῦτα καλόκαρδος πάντοτε ὁ πρίγκηψ Πρόσπερος, εὐτυχισμένος καὶ ἀφοβός! Ἀπ' τοὺς μισοὺς ἀνθρώπους ποῦ ἔμειναν εἰς ὅλα τὰ κτήματά του, ἐμάζεψε χίλιους περίπου, τοὺς πειδὶ ζωηροὺς καὶ χαροῦμενους φίλους του ἀπ' τὸ σωρὸ τῶν κυριῶν καὶ κυριῶν τῆς ἀλῆς του καὶ ἀπεσύρθη μαζί τους μέσα εἰς ἕνα πύργον του, χωρισμένον ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον μετ' ἀδυνατοὺς τοίχους.

Ἦτον μεγάλο καὶ λαμπρὸ κτίριον, καμωμένο σύμφωνα μετ' τὴν ἐκκεντρικὴν ἀλλ' εὐγενῆ φαντασίαν τοῦ πρίγκηπος καὶ τὸ ἐπερικύκλωνεν ὑψηλὸς καὶ βαρὺς τοῖχος μετ' οἰδερένιες πόρτες, ἡ ὁποῖες ἐκλείσθησαν μιὰ γιὰ πάντα καὶ κανεὶς πλέον δὲν μποροῦσε οὔτε νὰ βγῇ οὔτε νὰ μπῇ. Οἱ φύλακες ἦσαν πάντοτε ἐκεῖ ὀπισθισμένοι σὺν ἀστακοῖ γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸν καθένα. Ὁ πύργος ἦτον ἐφωδιασμένος μετ' ἀφθονοῦς καὶ πλούσιους τροφὰς γιὰ πολὺν καιρὸν καὶ ἠλπίζαν μετ' αὐτὰς τὰς προφυλάξεις νὰ πορφυροῦσι στὸ πείσμα τοῦ κόκκινου θανάτου τὸ μῆμα. Γαῖα πυρὶ μιχθήτω, γιὰ τὸν ἔξω κόσμον!... Γιὰ ὅλα εἶχε φροντίση ὁ πρίγκηψ χάριν τῆς συντροφιάς· γελωτοποιοί, ποιηταί, μπαλέττα, μουσική, ὁμορφα κορίτσια καὶ κρασί· τίποτε δὲν ἔλειπε καὶ ὄλοι εἰς τὴν ἀσφάλεια. Ἐξὼ ἐλύσσαγε ὁ κόκκινος

θάνατος.

Πέρασαν πέντε ἔως ἕξι μῆνες ποῦ ἦσαν κλεισμένοι ἐκεῖ μέσα καὶ ἡ πανοῦκλα ἐθέρριξε τὸν κόσμον ἔξω μετ' ὅλη τῆς τῆς δύναμις ὅταν μιὰ μέρα ὁ πρίγκηψ Πρόσπερος ἐπροσκάλεσε τοὺς λίγους φίλους του σὲ μεγαλοπρεπῆ μασκαρεμένο χορὸν.

Ἦταν μιὰ μαγεμένη σκηνὴ μιὰ βραδιά φανταστικὴ ὁ χορὸς αὐτός. Ἐλάτε μαζί μου πρώτα-πρώτα, νὰ σᾶς δεῖξω τὰ δωμάτια ποῦ ἔγεινε. Μετρήστε ἐπτά κατὰ συνέχειαν θαλάμους· καὶ ὅμως ἀπὸ τὸν πρῶτον ποῦ στεκόμεθα τὸ μάτι δὲν φθάνει στὸ δεύτερον διὰ νὰ τὸν ἴδῃ.

Σὲ πολλοὺς πύργους παλαιοὺς θὰ βρῆτε τὴν διάταξιν αὐτῆ τῶν θαλάμων, νὰ συνέχωνται ὁ ἕνας μετ' ἄλλον κατὰ σειρὰν καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τῆς πόρτες τους νὰ μπορῇ τὸ μάτι νὰ βλέπῃ ὅλα τὰ δωμάτια.

Ἄλλως ὅμως ἐδῶ ἀπὸ τὸ ἕνα δωμάτιον τίποτε δὲν βλέπεις στὸ ἄλλο· ἦτανε κι' αὐτὸ μιὰ ἀπὸ τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ πρίγκηπος, ὅλα παραξένα νὰ τὰ φαντάζεται. Οἱ θαλάμοι εἶνε τόσον ἀκανόνιστα καμωμένοι, ποῦ μόλις τὸ μάτι μπορεῖ νὰ ἴδῃ ἐκεῖνον ποῦ βρίσκεται σὲ κάθε εἰκοσι ὡς τριάκοντα ποδάρια καὶ μιὰ περίεργη καὶ ἀπότομη καμπύλη ποῦ σοῦ φέρνει καὶ νέαν ἐντύπωσιν. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ σὲ κάθε θάλαμον καὶ ἀπὸ ἕνα ὑψηλὸ καὶ στενὸ γοτθικὸ παράθυρον ποῦ βλέπει σὲ κλεισμένον διάδρομον, ὁ ὅποιος ἀκολουθεῖ τὴν κυκλικὴν δίοδον τοῦ

θαλάμου. Κάθε παραθύρο και άλλος χρωματισμός γιαλιών, σύμφωνα με τον χρωματισμόν της επιπλώσεως του θαλάμου. Είς τον μεσημβρινόν θάλαμον π. γ. ελαφρό μπλε χρώμα ή επίπλωσίς του, ελαφρόν μπλε φώς έρχεται επίσης και από τα γιαλιά του παραθύρου· τὸ δεύτερον δωμάτιον κόκκινο ζωηρό· κόκκινα ζωηρά και τὰ γιαλιά του παραθύρου· τὸ τρίτον ὄλο πράσινον, πράσινα και τὰ τζάμια· τὸ τέταρτον πορτοκαλί, τὸ πέμπτον ἄσπρο, τὸ ἕκτον εἶχε χρώμα βιολετίτας.

Ὅσον ἀφορᾷ, τὸ ἔβδομον, αὐτὸ ἦτο παντοῦ επιπλωμένο με μαῦρα· μαῦρα βελοῦδα ἀπ' τὸ ταβάνι σύρονται στοὺς τοίχους και κατεβαίνουν στο πάτωμα ποῦ σκεπάζουν. Ἐδῶ τὰ πράγματα ἀλλάζουν· μαῦρος ὁ θάλαμος ὄλος, ἀλλ' ἀπὸ τὰ παράθυρα ἔρχεται φῶς κόκκινο βαθὺ σὰν αἷμα σκοτωμένο. Σὲ κανένα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἑπτὰ θαλάμους δὲν θὰ εἴυρετε λάμπα ἢ λύχνον τέχνης νὰ κρέμεται ἀπὸ τὸ ταβάνι ἢ νὰ εἶνε τοποθετημένος ἐκεῖ κάπου μέσα στὰ τόσα ἄλλα χρυσὰ στολιδία και μιμιπελὸ ποῦ εἶνε σπαρμένα σ' ὄλες τῆς μεριῆς με πολὺ γοῦστο και ἰδιοτροπία. Κανένα πολὺτιμο κηροστάτη δὲν θ' ἀπαντήση τὸ μάτι σας ἢ ἄλλο τεχνητὸ φῶς μέσα σέκεινη τῇ χλιδῇ τοῦ πλούτου και τῆς σπατάλης ποῦ ἐμάζευσε ἐκεῖ μέσα ἡ φαντασία τοῦ πρίγκηπος. Μόνον εἰς τοὺς δύο διαδρόμους ποῦ περιτρέχουν τοὺς θαλάμους και ἀπέναντι ἀκριβῶς σὲ κάθε παράθυρο στέκεται ἓνα τρίπους κηροστάτης ὁ ὁποῖος στέλλει τὸ φῶς μέσα ἀπὸ τὰ πολυχρώμα γιαλιά και ἔτσι φωτίζεται κάθε θάλαμος με τὸ μυστικὸ φῶς ποῦ γίνεται ἀπὸ κάθε χρώμα. Εἰς κάθε θάλαμον και ἡ ἐντύπωσις ἀλλάζει σύμφωνα με τὸ χρώμα και τῆς φανταστικῆς εἰκόνας ποῦ παράγονται ἀπ' τὴν ἀπαύγεια· με στὸ μαῦρο θάλαμο τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀπερίγραπτο, ἀφάνταστο και τρομακτικὸ. Ἐδῶ ἡ ἐντύπωσις σὰς χαντακῶν· κόκκινο βαθὺ αἷμα ἀπάνω σὲ μαῦρο φόντο σκόρπιζαν τὰ γιαλιά τοῦ παραθύρου, τόσο ποῦ ὁ γενναιότερος ἀπὸ τοὺς ἰπότης τῆς συντροφιάς δὲν ἐτόλμησε νὰ βάλῃ πόδι ἐκεῖ μέσα.

Στὴ μεσημβρινῇ πλευρᾷ τοῦ θαλάμου αὐτοῦ κρέμεται βαρὺ και πολυτελὲς ὠρολόγι ἀπὸ ἔβενον. Τὸ ἔκκερμιές του ταλαντεύεται ἀργὰ ἀργὰ ἐδῶ κι' ἐκεῖ με τὸ κούφιο και μονότονον κλάκ-κλάκ και ὅταν ὁ δείκτης δείχνει τὸ τέλος ἐκάστης ὥρας βγαίνει ἀπὸ μέσα μεταλλικός, ἰσχυρὸς και βαθὺς ἦχος ποῦ μοιάζει σὰν μουσικὸς τόνος πένθιμος, τόσοσὸν παράξενος και τόσοσὸν ἰδιόρρυθμος και ἐπιβλητικὸς ὥστε κάθε φορὰ ποῦ ἀκούεται και ἡ ὀρχήστρα ἀκόμη ἀναγκάζεται νὰ σταματήσει γιὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ με θρησκευτικὴν σιωπὴν· και οἱ διάφοροι χορευταὶ διακόπτουν, τοὺς στροβιλισμοὺς των γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸν παράξενον αὐτὸ τόνον του· ὄλοι ἀπὸ χαρωποὶ ποῦ

πρὸ μιᾶς στιγμῆς πηδοῦσαν σὰν τρελλοὶ τὴν κεφαλή και σκυμμένοι χάμου τὸ κεφάλι παρακολουθοῦν σὰν ἡλίθιοι τὸν τόνον τοῦ ὠρολοιοῦ ποῦ σβύνεται. Λὲς κι' ὄλους τοὺς ἔπιασε μιὰ ἀποχαίνωσις τοῦ πνεύματος και μιὰ ἀσυνείθιστος ὠχρότης χύνεται ἐπάνω στὸ πρόσωπόν τους, ἐν ᾧ οἱ γεροντότεροι πιάνουν τὸ κεφάλι τους σὰν ζαλισμένοι ὡς γιὰ νὰ ποσύρουν ἓνα ὄνειρο πυρετοῦ ἢ ὡς νὰ ἔπεσαν σὲ μεγάλη σκέψη.

Ἄμα παύση και ὁ τελευταῖος παλμὸς τοῦ ὠρολοιοῦ, ἓνας γέλως σημαντικὸς βγαίνει ἀπὸ τὰ χεῖλη ὄλων· οἱ μουσικοὶ κιντίζονται ὁ ἓνας με τὸν ἄλλον και χαμογελοῦν γιὰ τὴν ἀνοησία ποῦ ἔκαμαν νὰ σταματήσουν τὴ μουσικὴ γιὰ νὰ κούσουν ἓνα κοινὸν ἦχον ὠρολοιοῦ και ὄλοι γελοῦν με τὴν περιεργὴ αἰσθησι ποῦ ἔπαθαν, βέβαιοι πλέον, ὅτι ὅταν πάλιν τὸ ὠρολόγι μετὰ μίαν ὥραν θὰ ἐσήμαινε, κανεὶς δὲν θὰ ἔδιδε προσοχὴν εἰς αὐτό. Καὶ ὅμως ἴστερα ἀπὸ τὰ ἔξηνα λεπτὰ ποῦ πέρασαν ὁ ἴδιος τόνος, ἡ ἴδια σύγκυσις, ἡ ἴδια τρομάρα, τὸ ἴδιο φρικίασμα και ἡ ἴδια σκέψις τοὺς ἔπιασε ὄλους μὸλις τὸ ὠρολόγι ἄρχισε νὰ κτυπᾷ ὅπως και πρὶν...

Ἐξω ὅμως ἀπὸ τὸ πένθιμο αὐτὸ περιστατικὸ κατὰ τὰ ἄλλα ἡ διασκέδασις ἐπήγαινε θαυμάσια. Ὁ πρίγκηψ με τὸ ἐξαιρετικὸ του γοῦστο και τὴν καλλισθησίαν του εἰς χρώματα και πράγματα, ἦτο ἔξοχος. Φοβερὸς ἐχθρὸς τῆς κοινῆς μόδας ἐμμοῦσε τὴν συνειδημένην διακόσμησιν. Ἦτανε πάντοτε διασώτης τοῦ τολμηροῦ και τοῦ παραδόξου και εἰς ὄλα τὰ σχεδιάσματά του ἔβλεπε τρανήν τὴν σφραγίδα τοῦ παρατόλμου. Πολλοὶ τὸν ἐνόμιζαν ἄνθρωπον με κακὴν ἀντίληψιν· ὅσοι ὅμως τὸν ἐγνώρισαν ἐκ τοῦ πλησίον ἤξευραν ὅτι δὲν εἶχε ἔτσι τὸ πρᾶγμα· ἔπρεπε κανεὶς νὰ τὸν ἴδῃ, νὰ τὸν πλησιάσῃ και νὰ τὸν ἀκούσῃ γιὰ νὰ ἐνοήσῃ ὅτι δὲν ἦτον κακῆς αἰσθητικῆς ἄνθρωπος.

Ὅλη ἐκείνη ἡ διακόσμησις και τῶν ἑπτὰ θαλάμων και τὸ ὕφος ἐν γένει τοῦ χοροῦ ἦτον ἰδικῆ του ἐφεύρεσις και μόνον γιὰ τὴν ἑορτὴν τῆς βραδυᾶς ἐκείνης.

Ἦτο τὸ ὄλον θαυμάσιον! Ὅλο λάμψη και αἴγλη, ὄλα παράδοξα και φανταστικά. Ἐδῶ πρόσωπα με παράξενα σώματα και περιεργες στάσεις, ἐκεῖ φαντασία ποῦ μόνον ἄνθρωπος με παραληρήματα μποροῦσε νὰ φαντασθῇ. Τὸ παράτολμον, τὸ ὠραῖον, τὸ παράδοξον ἀνακατωμένα με τὸ φοβερὸν. Τίποτε ὅμως ἀπ' ὄλα αὐτὰ ποῦ μποροῦσε νὰ τὸ ψέξῃς. Ἐλεγεσ και ἐμαζεύτικαν ἐκεῖ μέσα στοὺς ἑπτὰ θαλάμους, τόσα ὄνειρα ποῦ ἔβγαίναν ἓνα ἓνα και ἔκαναν ὥστε ἡ μουσικὴ ποῦ ἄκουγες νὰ νομίζῃς πῶς ρυθμίζει τὰ βήματά τους. Νά! τὸ ὠρολόγι τοῦ θαλάμου με τὸ μαῦρο βελοῦδο κιντίζει! Σὲ μιὰ

στιγμὴ ὄλα σπαίνουσαν και νεκρώνονται και μόνον ὁ παράδοξος ἦχος τοῦ ὠρολοιοῦ ἀκούγεται· ἡ φανταστικῆς, ἡ ὄνειρῶδεις τοῦ χοροῦ εἰκόνας λὲς και ἐκοκάλωσαν στὴ θέσι τους· και μὸλις ἐχάθη και ὁ τελευταῖος ἦχος, πάλιν ὁ ἴδιος γέλως και τὰ αὐτὰ μειδιάματα γιὰ τὴν ἀνοησίαν τοῦ τρόμου των. Καὶ ξαναρχίζει πάλιν ἡ μουσικὴ και οἱ χορευταὶ ἀναλαμβάνουν ζωὴν και θάρρος και χαρωποὶ ταλανίζονται ἐδῶ κι' ἐκεῖ ὑπὸ τοὺς ἦχους τῆς, και χρωματίζονται τὰ πρόσωπά τους ἀπὸ ταῖς παράδοξες ἀκτίνες ποῦ ρίπτουν πίσω ἀπὸ τὰ χρωματισμένα γιαλιά οἱ τρίποδες. Κανένας ὅμως ἀπ' αὐτοὺς δὲν τολμᾷ νὰ βάλῃ τὸ πόδι του στὴ μαύρη κάμαρη· ἐκεῖ μέσα βασιλεύει σκοτάδι, ματωμένο, ἀπαίσιον, ποῦ σὲ κάνει νὰ νομίζῃς ὅτι ὄνειρεύεσαι. Ἐκεῖ μέσα ἔρπει φῶς κόκκινο, σκοτεινὸ, ποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὰ βαθυκόκκινα γυαλιά, ξανοίγει λιγάκι τὸ μαῦρο χρώμα τοῦ βελοῦδου κι' ὅποιος τολμήσῃ και πατήσῃ μέσα ἀκούει τὸν παράδοξον, τὸν ἱεροπρεπῆ ἦχον τοῦ ὠρολοιοῦ νὰ βογγᾷ. Ὅλοι τὸ ἀποφεύγουν αὐτὸ τὸ δωμάτιον με μιὰ δειλία ποῦ δὲν θέλουν νὰ τὴν δεῖξουν και τρέχουν ν' ἀναπνεύσουν ἄλλου μακρυνά, στοὺς ἄλλους θαλάμους τὸν περίχαρο ἀέρα τῆς διασκέδασις.

Μῆλο δὲν πέφτει σ' ὄλους τοὺς ἄλλους θαλάμους και ἡ καρδιά ὄλων κτυπᾷ σὰν ἀπὸ πυρετό. Καὶ ἔτσι πῆγε ὁ χορὸς και τὸ γλέντι ἔως ὅτου τὸ ὠρολόγι, ἐσήμανε μεσάνυκτα. Ὅπως και πρὶν ἡ μουσικὴ ἐσταμάτησεν, ἐπίσης και ὁ χορὸς και ἓνα μεγάλο βάρος πνικτικὸ ἐκάθισεν ἐπάνω στὰ στήθια ὄλων. Τὸ ὠρολόγι ἐσήμανε δώδεκα φορὲς και ὅσοι εἶχανε τὴν δύναμι τῆς σκέψεως εἰς τὸ τέλος μπόρεσαν και ἀκουσαν και τὰ δώδεκα κτυπήματα και στὸν τελευταῖον τόνον ποῦ ἔσβυσε, πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐνόμισαν ὅτι βλέπουν ἀναμεταξύ τους ἓνα ξένο ποῦ κανεὶς δὲν τὸν εἶχε· δὴ πρὶν με μᾶσκα στὸ πρόσωπο. Ἐνας ψιθυρισμὸς δειλὸς ἔτρεξε τότε ἀπὸ αὐτὴ σὲ αὐτὴ γιὰ τὴν ὀπτασία και ἓνας ψιθυρισμὸς, ἓνα μυστικὸ μουρμουρισμα, ἀπὸ στόμα σὲ στόμα διεδίδετο. Ὅλοι ἀνετριχίασαν και κιντίζοντας ὁ ἓνας τὸν ἄλλον κατελήφθησαν ἀπὸ φόβον τέτοιον ποῦ ἔμειναν ἀκίνητοι σὰν ἀγάλματα.

Εἶνε λογικὸν ὅτι σὲ μιὰ τέτοια φανταστικῇ συνθήκῃ ἓνα τέτοιο φαινόμενον δὲν ὄφειλε νὰ κάμῃ τὴν ἐντύπωσι ποῦ ἔκαμε. Εἶνε ἀληθὲς ἔξ ἄλλου ὅτι μέσα στὴ συντροφιά ἐκείνη εὑρισκεις ὁ, τι ἰδιοτροπίαν μᾶσκα ἤθελες, και ἡ ποικιλία τοῦ διακόσμου, σύμφωνα με τὰ γοῦστα τοῦ ἰδιοκτήτου, ἦτον ἀπεριόριστος. Ἐν τούτοις τὸ παράστημα τοῦ παρεισάκτου αὐτοῦ ξένου ὑπερέβη πᾶν ὄριον και αὐτοῦ τοῦ γοῦστου τοῦ ξενίζοντος πρίγκηπος.

Και στοῦ ἀφοβωτέρου ἀνθρώπου τὴν ψυχὴν ὑπάρχουν χορδαὶ τὰς ὁποίας δὲν μπορεῖτε νὰ κρούσητε χωρὶς νὰ ὑπεγείρετε τὸν φόβον. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι γιὰ τοὺς ὁποίους ζωὴ και θάνατος εἶνε παιγνίδια· ὑπάρχουν ὅμως και μερικὰ πρᾶγματα με τὰ ὁποία δὲν μπορεῖ νὰ παίξῃ κανεὶς. Ὅλοι τὰ ἔχασαν και ὄλοι ἐνόησαν ὅτι ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ ξένου αὐτοῦ δὲν ἐκρύπτετο οὔτε ἡ σάτυρα οὔτε ὁ γέλως. Ἦτο ὑψηλοῦ ἀναστήματος και ἦτο ντυμένος με σάβανο πεθαμένου. Ἦ μᾶσκα ἐκείνη θαρροῦσε και παρίστανε πρόσωπο νεκροῦ και μύλην τὴν προσοχὴν ποῦ θὰ δίδες ἦτον ἀδύνατον νὰνακαλύψῃς τὴν ἀλήθεια. Καὶ πάλιν ὄλη ἡ συντροφιά θὰ τὸν ἐδέχτο ἴσως και θὰ ἐγέλα μαζί του· μὰ ὁ μασκαρεμένος ξένος εἶχε ὑπερβῆ πᾶν ὄριον ἰδιοτροπίας. Ἄπεμιμείτο ἀκριβῶς τὸν κόκκινον θάνατον. Ὅλο τὸ σάβανο ποῦ φοροῦσε ἦτανε καμωμένο με αἷμα, και τὸ πρόσωπο γεμάτο ἀπὸ ἀπαισίους κόκκινους λεκέδες τῆς φοβερῆς πανοῦκλας.

Εὐθύς ὡς ὁ Πρίγκηψ Πρὸσπερος ἠτένισε πρὸς τὸν φαντασιώδη αὐτὸν ξένον και τὸν εἶδε νὰ πηγαινοέρχεται μεταξύ τῶν χορευτῶν, τὸν κατέλαβε τρόμος ἄγνωστος και τὰ μέλη του ἐμοῦδιασαν· ἀμέσως ὅμως συνῆλθε και τρομερὰ ὀργῇ ἐγέμισε τὴν ψυχὴν του· τὸ αἷμα του ἀνέβηκε στὸ κεφάλι και:

«Ποῖός ἐσὺ, αὐτὸς ποῦ τόλμησε με τὸ ἀηδὲς αὐτὸ παιγνίδι νὰ μᾶς ὑβρίσῃ ἀπόψε» ἐφώνησε και ἡ φωνὴ του ἐβρόντησε στοὺς γύρω εὑρισκομένους σὰν μέταλλο σκληρὸ ποῦ τὸ κτυπᾷ τοῦ γύφτου τὸ σφυρί. «Ἐπάνω του και βγάλε του τὴ μᾶσκα γιὰ νὰ ἴδοῦμε ποῖον κατεργάρεθαι θὰ ἔχουμε νὰ κρεμάσουμε αὔριον». Κι' ἀπὸ τὸ μπλε δωμάτιον ποῦ ἦτανε ὁ Πρίγκηψ ἀντήχησαν οἱ λόγοι του και εἰς τοὺς ἄλλους ἔξ θαλάμους σὰν μιὰ μεγάλη σάλπιγξ. Γιατὶ ἦτανε ρωμαλέος και ἀνδρεῖος ὁ Πρίγκηψ Πρὸσπερος, παλληκᾶρι πρώτης γραμμῆς και ἡ καρδιά του τόλεγε πάντοτε Ἦ μουσικὴ ἐσταμάτησε τὸ σκοπὸ τῆς. Στὸ πλευρὸ του ἦτανε πολλοὶ αὐλικοὶ με πρόσωπο πελιδνὸ και αὐτὰ ἐγένοντο στὸ μπλε θάλαμο.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ και κατόπιν τῆς προτροπῆς τοῦ πρίγκηπος ἐγένετο κάποια κίνησις μεταξύ τῶν αὐλικῶν ἐναντίον τοῦ παρεισάκτου και ἀγνώστου ξένου, ὁ ὁποῖος τότε εὑρίσκετο πολὺ πλησίον των και ἤρχισε νὰ τοὺς πλησιάζῃ ἀκόμη περισσότερο προχωρῶν με βαρὺ και ἐπίσημον βῆμα. Κάποιος αὐριστος ὅμως φόβος, ποῦ ὁ ξένος τοὺς ἔκαμε νὰ αἰσθανθοῦν ὄλοι των, ἐπάγωσε τὰ χέρια των και κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ σηκώσῃ χεῖρι ἐπάνω του, και ἔτσι ἐντὸς ὀλίγου εὑρίσκετο ἀπέναντι τοῦ πρίγκηπος, τόσο ποῦ νὰ μποροῦν νὰ δώσουνε χεῖρι, ἐν ᾧ ὄλοι οἱ ἄλλοι ὑπεχώρησαν με τρεμουῖλα πρὸς τοὺς

τοίχους και άδειασε στη μέση τὸ δωμάτιον. Τότε ὁ ξένος μὲ τὸ αὐτὸ βαρὺ και ρυθμικὸν βῆμα και χωρὶς νὰ τὸν ἐμποδίσῃ κανεὶς, ἤρχισε νάπομακρύνεται ἀνετόλιτος, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ μπλε δωμάτιον εἰσῆλθεν εἰς τὸ κόκκινον, ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὸ πράσινον, ἀπὸ τὸ πράσινον εἰς τὸ πορτοκαλί, ἀπὸ αὐτὸ εἰς τὸ ἄσπρον και ἔπειτα εἰς τὸ ἰόχρουν χωρὶς κανεὶς μὰ κανεὶς νὰ ζητήσῃ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. Ὅλοι ἔμειναν καρφωμένοι στὸν τόπον τους μὲ ἓνα θανάσιμον ρίγος εἰς ὅλο τὸ σῶμα. Μόνος ὁ πρίγκηψ μὲ πείσμα και μένος καλοῦ πολεμιστοῦ ἠκολούθησε τὸν ξένον ἀπὸ δωμάτιον σὲ δωμάτιον και ἡ ὄργη τοῦ κοκκίνησε τὰ μάτια, τοῦ ἔκαμε πελιδνὸ τὸ πρόσωπο. Ἐτσι ἔξω φρενῶν ἔφθασε ἔμπρὸς σὲ μιὰ πανοπλία τῶν προγόνων του, κρεμασμένη στὸν τοῖχον και τρέχοντας κατόπιν τοῦ ξένου ἐξεκρέμασε ἓνα σιλιέτο μακρὺ και κομτερό και σήκωσε τὸ χερί στοῦ ἀέρα, γὰρ νὰ πλησιάζῃ τὸν ξένον και ἀφήσῃ νὰ πέσῃ βαρὺ τὸ χερί του ἐπάνω στὸν αὐθάδη και ἀμίλητο παρῆσακτο ποῦ τολμοῦσε μιὰ τέτοια φοβερὴ κωμωδία νὰ παίξῃ.

Ὁ ξένος ἐστράφη τὸν εἶδε και μὲ τὸ πρόσωπο πρὸς τὸν Πρίγκηπα τώρα, ὀπισθοχώρει βραδέως ὡς ποῦ ἔφθασε στοῦ μαῦρο δωμάτιο τὸ φωτισμένο μὲ ματωμένο χρῶμα. Ἐκεῖ ἅμα ἐμπῆκε ἐσταθῆ ἀποτόμως ὀλίγον και ἔπειτα βραδέως και ὀπισθοχωρῶν ἔφθασε κοντὰ στοῦ πένθιμο ρωλόγι και ἔμεινε ἀκίνητος.

Τώρα ὁ Πρίγκηψ τὸν ἐπλησίασε ἐσῆκωσε τὸ ὀπλισμένο χερί και τὸ κατέβασε μὲ μανία κατὰ τοῦ ξένου· ἓνα σφύριγμα ἀκούστηκε μιὰ μεγάλη κραυγὴ ἔσχισε τὸν ἀέρα, και τὸ σιλιέτο ἐξέσχισε τὸ μαῦρο βελούδινο παραπέτασμα, και σὲ μιὰ στιγμή ὁ Πρίγκηψ σωρειάσθηκε χάμου κεραυνωμένος χωρὶς πλειὰ νὰ σηκωθῇ. Ὅλο ἐκεῖνο τὸ πλῆθος ποῦ ἔστηκε ἀπ' ἔξω ἅμα ὡς εἶδε τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ Πρίγκηπος ὤρμησε μὲ ἀπόγνωση στοῦ μαῦρο δωμάτιο μὲ σκοπὸν νὰ καταξοσχίσῃ τὸν μασκαρεμένον κακοῦργον ποῦ εὐρέθη πάλι νὰ στέκεται ἀπαθῆς στη σκιά τοῦ ρωλοιοῦ, εὐρέθη ὅμως πρὸ φρικτοῦ θεάματος· εἶδανε πῶς πίσω ἀπὸ τὸ σάβανο τοῦ νεκροῦ και τὴν ἀνθρώπινη μάσκα ποῦ περπατοῦσαν δὲν θῆρηχε τίποτε ἀπὸ μέσα.

Ὅλα ἄλλαξαν τώρα· ὁ κόκκινος θάνατος εἶνε μπροστά τους. Μπῆκε μέσα ἀπροσκάλεστος, ὅπως ὁ κλέφτης τὴν νύκτα και ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον ὄλοι μέσα στοῦ ματωμένο μαῦρο δωμάτιο σωρειάσθηκαν χάμου. Τὸ ρωλόγι ἐσταμάτησε κι' αὐτὸ μὲ τὸ θάνατο τοῦ τελευταίου ἀπὸ τὴ συντροφιά. Τὰ φῶτα ἀπ' ἔξω στοὺς διαδρόμους ἔσβυσαν και τώρα βασιλεύει σκότος και σιγή, και μόνος κυρίαρχος ἔμεινε ὁ κόκκινος θάνατος.

Τὸ...

Μέγας ἀριθμὸς ζώων εἰς ἀγρίαν κατάστασιν εὐρισκόμενα ἐξασκῶσιν ἀληθεῖς βιομηχανίας. Χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τὰ κλασσικὰ παραδείγματα τῆς ἐργασίας τῶν Καστόρων, τῆς Δημοκρατίας τῶν μηρμύγκων, τοῦ Βασιλείου τῶν μελισσῶν κτλ. σημειώσωμεν ἰδιότητάς τινας τοῦ πτερωτοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν Αὐστραλίαν ὑπάρχει εἶδος πτηνῶν, τὸ Tallegallus, τὸ ὅποιον ἐπιφορτίζεται τοὺς κόπους τῆς ἐκκολάψεως κατασκευάζον ἀληθῆς τεχνητὸν ἐπωκστήριον· τὸ περιέργον αὐτὸ πτηνὸν κατασκευάζει παμμεγέθεις σωρούς πλείστων μέτρων διαμέτρου, ἀποτελουμένους ἀπὸ διάφορα ὄργανικὰ συντρίμματα, ἀπὸ πίπτοντα φύλλα, ἀμανίτας κτλ. Εἰς τὸ μέσον τῆς πυραμίδος ταύτης, τὸ πτηνὸν ἐναποθέτει τὰ αὐγά και ἡ θερμότης ἢ παραγομένη ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως τῶν ὕλων αὐτῶν ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐκκόλαψιν. Καὶ μὴ πιστεύετε ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς ἐκκολάψεως αὐτῶν ἀρίεται εἰς τὴν τύχην. Ἐκάστην ἡμέραν ὁ Tallegallus ἐπιθεωρεῖ τὴν μηχανὴν του και συμβουλευόμενος τὸν βαθμὸν τῆς θερμότητος, ἐπισπεύδει ἢ ἐπιβραδύνει τὴν ζύμωσιν, και ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης μετατοπίζει τὰ αὐγά και ἐξακολουθεῖ τὰς φροντίδας του μέχρις οὗ ἐκκολληθῶσι τὰ αὐγά.

Ἐν πτηνὸν τῶν Ἰνδιῶν κλώθει τὸν βάμβακα τῶν δένδρων και χρησιμοποιεῖ αὐτὸν διὰ νὰ συνενώσῃ τὰ φύλλα και τοὺς κλαδίσκους ὅτινες θὰ ἀποτελέσωσι τὴν φωλεάν του. Τὸ Παρδεισιον τῆς Ν. Γουίνεας πλέκει στέμματα και γιρλάνδες πεποικιλμένας μὲ διάφορα ἄνθη διὰ νὰ κοσμήσῃ τὸν νυμφικὸν του θάλαμον.

Κατὰ τὸν Brehm τὰ πτηνά τοῦ εἶδους Pinguin, ἅτινα ζῶσι κατ' ἀποικίας ἀπειροπληθεῖς εἰς τοὺς βράχους τῶν πλέον βορειῶν νήσων διδουσι παραδείγματα προσεγγίζοντα τὴν γενναίότητα, τὴν ἐλευθεριότητα και τὴν φιλανθρωπίαν. Ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος διέρχεται ἀδιάφορος πρὸς τὸς δυστυχίας τοῦ ὁμοίου του, ὁ Pinguin βοηθεῖ τὸν ἀδελφόν του εἰς τὰς ἀνάγκας του και υἰοθετεῖ τὸ ὄρφανόν τὸ πίπτον ἐκ τῆς φωλεᾶς του. Ὑπερασπίζεται τὸν ὁμοίον του μὲ κίνδυνον τῆς ὑπαρξεώς του και φαίνεται ὅτι ἔχει ὡς ἀρχὴν «ὄλοι δι' ἓνα».

ἄσμα τοῦ Βαλαωρίτου ζωντανεῦν ἐνόπιον ἡμῶν τὴν ἀρματωλικὴν Ἑλλάδα και ἀφ' οὗ τὸ καρνοφῦλλι κατετέθη εἰς τὰ μουσεῖα. Ὁ Μιστοράλ ἀφίνει ὀπίσω του ζωντανὴν και ἄσβεστον τὴν εἰκόνα τῆς φλογισμένης και περιπαθοῦς Προβηγίας! Ὁ Μιστοράλ—και αὐτὸ εἶνε τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς ζωῆς και τοῦ ἔργου του—ἐνόησεν, ὅτι ἡ μεγυλοφῦντα του ἐνέκειτο εἰς τὴν εἰλικρίνειαν και τὴν ἀπλότητα, και ἔμμεινας εἰς τὴν εἰλικρίνειαν και τὴν ἀπλότητα δὲν παρεδόθη εἰς τὴν μέθην, τὰς ἀπογοητεύσεις και τὰς πικρίας τῆς μεγάλης κοσμοπόλεως, ἢ ὅποια καθιερώσει ὄλας τὰς δόξας, ἀλλὰ και συντρίβει αὐτάς, ὡς φοβερὸν θηρίον τροφόμενον μὲ τὸ αἷμα ἐκείνων ποῦ ἐλκύει και θωπεύει».

«Ἐμμεῖν οὕτως εἰς τὸ χωρίον του διὰ παντὸς ἐραστής χωρὶς ἀπιστίαν, και λατρευτῆς χωρὶς διυλείψεις, πραγματοποιήσας εἰς ἐνιαίαν ἔκφρασιν τὸ ἐνιαίον τῆς ζωῆς. Ὅπως λέγει εἰς μίαν ἐπιστολήν του ὁ διδάσκαλος του Ρουμνιλλ «ζῆ εἰς ἓνα χωριὸν, εἰς τὸ μέσον εὐφρόρου πεδιάδος, τὴν ὅποιαν ὀρίζουν τὰ πλέον κωνὰ και τὰ πλέον χρυσαίοντι βουνὰ τοῦ κόσμου. Ζῆ ἐκεῖ γράφει μεταξὺ τῶν ἀγρῶν ποῦ ἀγλαῖ, ἐπιτηρῶν τοὺς γεωργοὺς και γεωργῶν ἐνίοτε μαζί των»...

«Νεῖς, ὠραῖος, πλούσιος, λατρευόμενος, ἐμπνευσμένος τραγοῦθεῖ μέσα εἰς τὴν γελαστὴν μοναξίαν... «Και ἡ μοναξιά αὐτὴ εἶνε δι' αὐτὸν ὄλος, ὁ κόσμος τὸν ὅποιον ἐννοεῖ και ὁποῖος τὸν ἐννοεῖ κατὰ βάθος»

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΜΙΣΤΡΑΛ

Τὸν παρελθόντα μῆνα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ ἐτελέσθη ἡ πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου Προβαγγιανοῦ ποιητοῦ ἑορτή. Ὁ κ. Κακλαμᾶνος ἀνέλυσε τὸ ἔργον τοῦ ποιητοῦ και ἀπεικόνισε τὴν μεγάλην αὐτοῦ ψυχὴν. Ἐκ τῆς θαυμασίας ὀμιλίας του ἀποσπῶμεν τὴν κάτωθι χαρακτηριστικὴν περιόδον.

«Εὐευχεῖς οἱ ποιηταὶ ποῦ ἐκλείσαν εἰς τὴν καρδίαν των ἓνα λαόν».

«Ἀλλὰ πόσον τυχηρὰ και οἱ λαοὶ ποῦ ἐκλείσθησαν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ποιητοῦ! Ὅταν οἱ αἰῶνες ἐσκόρπισαν και τὰ τελευταῖα ἔχνη τῆς τέφρας τῶν φυλῶν τῶν πολεμιστῶν ποῦ ἐκύκλωσαν τὴν Τροίαν, ὁ Ὀμηρος ἦλθε νὰ δώσῃ εἰς αὐτάς τὴν ἀφθαρτὸν ζωὴν τοῦ ἀπείρου χρόνου. Ὁ Ὀσσηανὸς παρέδωκεν εἰς τὸν κόσμον διὰ παντὸς τὴν ποίησιν τῶν σεσθειῶν παραδόσεων τῶν τραχέων Σκωτικῶν βουνῶν. Τὰ δημοτικὰ τραγοῦδια μας και τὸ λιγυρὸν

Εἰς τὴν συμμετοχὴν τῆς κοινωνίας και τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων ἔδωσε μεγαλειτέραν αἴγλην και μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Βασιλέως ὅστις ἀδιαθετῶν δὲν κατώρθωσε νὰ παραστῇ εἰς τὴν πανηγυρικὴν ἑορτὴν τοῦ «ἐνθέρμου και εἰλικρινοῦς φίλου τῆς Ἑλλάδος». Μετὰ τὴν προεσπερίδα ὁ Παρνασσὸς ἀπηύθυνεν εἰς τὸν μέγαν ποιητὴν τηλεγραφεῖα δι' οὗ ἀναγγέλλων τὰ τῆς ἑορτῆς, τὸν ἐπληροφόρει ὅτι «ἠνόμασεν αὐτὸν διὰ βοῆς» και χειροκροτημάτων ἐπίτιμον αὐτοῦ μέλος».

Διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ λαχείου τοῦ Στόλου δὲν χρειάζονται λόγοι ἐνθουσιώδεις και ἐπικλήσεις πτριωτικοῦ καθήκοντος. Μία ὑπόμνησις ἀρκεῖ δι' ὄλους ἐκείνους τοὺς ποθοῦντας τὸ μεγαλεῖον και τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος και ἡ ὑπόμνησις αὐτὴ γίνεται διὰ τοὺς ὀλίγους οἵτινες λόγῳ ἀσχολιῶν θὰ ἠδύναντο ἴσως νὰ λησμονήσωσι νὰ προμηθευθῶσι γραμμᾶτια.

ΠΑΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΓΓΟΝΟΣ

Η ΧΕΙΡΑΦΕΣΙΑ

(Συνέχεια εκ Σελ. 584)

Πρὸ μικροῦ μάλιστα ὅταν σὲ ἤκουσα νὰ διμιλῆς περὶ τοῦ γυναικείου ἀγῶνος κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε ἐν τοῖς λόγοις σου πλήρης νὰ διαφαίνεται ἡ ἀποδοκιμασία σου, ἐνόμισα ὅτι διέκρινον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νεανίου ὅπως διαφωνήσῃ, χάριν ἀντιλογίας, πρὸς τὴν ἐμὴν πεποίθησιν τὴν φύσιν τῆς ὁποίας πιθανῶς ἄλλοτε εἶχεν ἀντιληφθῆ. Μετ' ὀλίγον ὅμως, μείζονα προσοχὴν ἐπιστήσας, παρατήρησα ὅτι οὐχὶ ἡ ἀντιλογία ἀλλ' ἡ ἔμφυτος μεταξὺ τῆς νεότητος τῶν δύο φύλων ἀντιζηλία ὥθησε τὸν νεαρόν μου ἔγγονον ὅπως ἀποδοκιμάσῃ τὸν ἀγῶνα τοῦ εὐαίσθητου ἀντιζήλου του.

— Καὶ κατόπιν ἐμορφώσατε τὴν περὶ χειραφείας ὑμετέραν πεποίθησιν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἀντιλέγειν.

— Ὁχι. Ἡ πρὸς ἀντιλογίαν κλίσις τοῦ νεανίου ἐπιρραβεῖ τὴν γνώμην αὐτοῦ κατὰ τὴν πρώτην συζητήσιν ἢ οὗτος συνάπτει ἐπὶ τινος νέου θέματος. Παρελθούσης ὅμως τῆς πρώτης ταύτης στιγμῆς, ἡ σκέψις ἀναλαμβάνουσα πλήρης τὸ κύρος αὐτῆς ἐρχεται ὅπως μορφώσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ νέου τούτου θέματος πεποίθησιν, καθοδηγουμένη βεβαίως εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς πρὸς τὸ «καινόν» ὁρμῆς τῆς νεανικῆς ψυχῆς.

«Οὕτω συνέβη καὶ εἰς ἐμέ. Παρελθούσης τῆς πρώτης περὶ χειραφείας συζητήσεως, καθ' ἣν οὐχὶ ἡ ἐμὴ γνώμη ἀντετάχθη κατὰ τῆς τοῦ γηραιοῦ διδασκάλου ἀλλ' ἡ τοῦ νεανίου πρὸς ἀντιλογίαν τάσις, ἀνέλαβε τὸ κύρος αὐτῆς ἡ σκέψις ἥτις κατόπιν πολλῆς μελέτης, ἀφοῦ ἐξήτασε τὸ ζήτημα ὑπὸ πάσας αὐτοῦ τὰς μορφάς, κατέληξε εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι «ἡ γυνὴ εἶνε κατωτέρα τοῦ ἀνδρὸς σωματικῶς ἀνωτέρα ὅμως πνευματικῶς» ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ὅπως μορφώσῃ τὴν περὶ χειραφείας ἐμὴν πεποίθησιν. Ὁμολογῶ ὅτι ἐγὼ αὐτὸς μεγάλως κατεπλάγην πρὸ τοῦ τολμηροῦ ἐπαναστατικοῦ συμπεράσματος, ὅπερ ἡ σκέψις ἐθεώρησεν ὡς βίαιον ἐν τῇ μορφώσει τῆς περὶ χειραφείας πεποιθήσεως, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐκρίνον ἀναγκαίαν τὴν ἐπισκόπησιν τῶν σκέψεων ἡμῶν ὅμως ἐτι μᾶλλον τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ ἐπεβεβαίωσεν».

— Ἐπόμενον ἦτο τὸ συμπέρασμα τούτου καὶ εὐδὲς τὸν ἴδιον νὰ καταπλήξῃ διότι ὄντως εἶναι τοσοῦτον

ἐπιληκτικὸν ὥστε νὰ μὴ δύναται τις νὰ θεωρήσῃ αὐτὸ ὡς σοβαρὸν ἐὰν δὲν πεισθῇ ὅτι ὡς δοξασία, ἐπὶ ἰσχυρῶν στηρίζεται ἐπιχειρημάτων.

— Βεβαίως στηρίζεται ἐπὶ ἐπιχειρημάτων, ἀτινα πάλιν ἀπορρέουσι κυρίως ἀπὸ παρατηρήσεων τῶν ὁποίων ἡ ἐξιστόρησις ἤθελεν ἀπαιτήσῃ χρόνον πολύν.

— Παρατηρήσεων ἐπὶ τίνος;

— Ἐπὶ τοῦ γυναικείου πνεύματος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ τοῦ ἀνδρὸς. Παρατηροῦμεν, ἐπὶ παραδείγματι, ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ὅτι ἡ γυνὴ παρὰ τὰ μεγάλα ἐμπόδια αἵτινα διὰ τῆς δουλείας τῆς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιβαλλομένης παρενεβάλλοντο μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ κύκλου τῶν γραμμάτων κατῳρῶσε πάντοτε νὰ ἐπιδείξῃ λαμπροῦς τοῦ πνεύματος αὐτῆς σπινθήρας. Παρατηροῦμεν ἐπίσης ὅτι ὁ ἀνὴρ (καίτοι οἰκῶν ἐπὶ τῶν μᾶλλον πεφωτισμένων χωρῶν ἢ ἐκ τοιούτων καταγόμενος) δασύς ἤναγκάσθη ὅπως ὑποκούψῃ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ξένου κατακτητοῦ, εὐθὺς ἀπώλεσε πᾶσαν πνευματικὴν ἰκμάδα. Ἡ σύγκρισις τῶν δύο τούτων παρατηρήσεων καταδεικνύει σαφῶς τὴν τῆς γυναικὸς πνευματικὴν ὑπεροχήν.

«Ἐκτὸς ὅμως τούτων δύναται τις νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ὀρθότητα τοῦ ἐμοῦ συμπεράσματος, ἐξετάζων τὰ ἔργα τῶν συγγραφέων τῆς σήμερον. Ὁσονδήποτε ἐπιπόλαιος παρατηρητὴς καὶ ἂν ἦ εἶμαι βέβαιος ὅτι οὐδόλως θέλει διαφύγῃ τῆς προσοχῆς αὐτοῦ, τὸ βαθύ πνεῦμα τοῦ βιβλίου οὐ συγγραφεὺς τυγχάνει γυνή, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ λογογραφικὴ δεινότης ἐκείνου οὐ συγγραφεὺς τυγχάνει ἀνὴρ. Καὶ ἀναλογιζόμενος δὲ εἶτα ὅτι τὸ γυναικεῖον πνεῦμα εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐξέλιξιν εὐρισκόμενον μηδὲν ἔχει διαπλασθῆ, δὲν δύναται ἢ νὰ θανατώσῃ ἀπὸ τῆς σήμερον μέλλοντα αὐτοῦ θαύματα».

— Ἐν τούτοις διὰ μέσου τοῦ μεσαιῶνος τὸ πνεῦμα τοῦτο, οὕτινος τὸ ὑπέροχον ὑμνεῖτε, οὐδέποτε οὐδεμίαν ἀπέδωκε λάμπριν.

— Ὁ ἀδάμας ἐν τῷ πυκνῷ σκότει δὲν λάμπει, ὅταν μάλιστα ἀκατέργαστος τυγχάνει. Ἡ γυνὴ κατὰ τὸν μεσαιῶνα διετέλει ὑπὸ διπλῆν δουλείαν, τὴν δουλείαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν τῶν προλήψεων τὴν ὁποίαν ξένοι βάρβαροι κατακτηταὶ ἐδημιούργησαν. Οὕτω διπλοῦν τὸ σκότος αὐτὴν περιέβαλλεν, ἐν μέσω τοῦ ὁποίου τὸ ἀδιάπλαστον, ἄλλως τε, πνεῦμα αὐτῆς δὲν ἠδύνατο νὰ λάμπῃ.

«Σήμερον ὅποτε διὰ τοῦ πολιτισμοῦ ἡ δουλεία τῶν προλήψεων σχεδὸν ἐξέλιπεν, ἡ δὲ ἐτέρα τοῦ ἀνδρὸς πολὺ τοῦ ἄχθους αὐτῆς ἀπώλεσε, διαλυθέντος τοῦ σκότους τῆς ἀγραμμάτιας, τὸ γυναικεῖον πνεῦμα τὰς φωτεινάς αὐτοῦ ἀκτῖνας αὐτοσυμμετρίως ἀνέδωκε διὰ συγγραφῆς βιβλίων, αἵτινα, ὡς σοὶ εἶπον, δὲν διακρίνει μὲν λογογραφικὴ δεινότης,

δηλαδὴ, τέχνη, εὐστροφία, πράξις τοῦ γράφειν, ἀλλὰ πνεῦμα ἀσύνηδες.

— Ἀλλὰ, καλὲ μου πάππε, ἐὰν πράγματι τὸ γυναικεῖον πνεῦμα εἶνε τοιοῦτον, ὅσον ἡμεῖς λέγετε, πῶς οὐδέποτε ἐξώθησε τὴν γυναῖκα ὅπως ἀποτινάξῃ τοὺς δουλικοὺς ζυγούς;

— Ἀπλούστατα διότι ἡ σωματικὴ αὐτῆς ἀδυναμία ἀπέναντι τῆς τοῦ ἀνδρὸς δυνάμεως θὰ καθίστατο παράλογον ἀγῶνα τοιοῦτον. Ἐκτὸς ὅμως τούτου οἱ φυσικοὶ δεσμοὶ τῶν δύο φύλων παρουσίαζον πρὸ τῶν ὁματιῶν αὐτῆς τὴν πρὸς ἐκεῖνον δουλείαν ὡς τὰ μάλιστα θελκτικὴν.

«Ἐξ ἄλλου ἡ δουλεία τῶν προλήψεων καθίστατο αὐτὴ οὐχὶ ἀντιληπτὴ ὡς ἐκ τῆς νάρκης ἐν ἣ τὸ περιβάλλον σκότος ἐκράτει τὸ ἀδιάπλαστον αὐτῆς πνεῦμα. Διὰ τοῦ ἐπελθόντος ὅμως σήμερον πολιτισμοῦ τὸ γυναικεῖον πνεῦμα ἀφυπνίσθη, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ἐπῆρξεν ἡ δημιουργία τοῦ ἀγῶνος τῆς χειραφείας, ἀγῶνος κατὰ τοῦ ἀνδρικοῦ ζυγοῦ καὶ τῆς δουλείας τῶν προλήψεων».

— Ἡννόησα ποῦ σκοπεῖτε νὰ καταλήξετε. Συμφώνως μὲ τὴν ὑμετέραν δοξασίαν ἡ γυνὴ δικαιούται μὲν ψήφου ὡς πνευματικῶς ὑπέροχος, εἶναι ἀπὸ λαγμένη ὅμως, ὡς ἐκ τῆς σωματικῆς αὐτῆς ἀδυναμίας τῶν πρὸς τὴν πολιτείαν ὑποχρεώσεων ὅταν αὐταὶ ἀπαιτοῦσιν ἰσχὴν σωματικὴν. Κατόπιν τούτου ὁμολογῶ ὅτι αἱ γυναῖκες εὐρον δι' ἑμῶν τὸν ἀριστον ὑποστηρικτὴν τῶν δικαίων αὐτῶν.

— Ἡ ἀντιζηλία τοῦ νεανίου πρὸς τὸ εὐαίσθητον φύλλον οὐδέποτε θέλει ἐπιτρέψῃ αὐτῷ ὅπως ἀναγνωρίσῃ εἰς ἐκεῖνον ὑπεροχὴν καὶ δὴ πνευματικὴν. Ἡ ὑπὸ στόματος ἄλλου μάλιστα ὁμολογία τῆς τοιαύτης ὑπεροχῆς καθιστᾷ αὐτὸν νευρικὸν εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ ἀντιλαμβάνηται ἐπακριβῶς τοὺς λόγους ἐκείνου. Οὕτω τὴν στιγμὴν ταύτην, ὁ ἀγαπητὸς μου ἔγγονος καταληφθεὶς ὑπὸ νευρικῆς ἀνυπομονῆσας, λελανθασμένον συνεπέρανε τὸ πέρας τῶν ἐμῶν λόγων, δηλαδὴ τὴν ἐμὴν πεποίθησιν περὶ τοῦ τῆς χειραφείας ζητήματος, τὴν μορφωθείσαν ἐκ τοῦ πορίσματος τῆς μελέτης καὶ τῶν παρατηρήσεων ἃς ἔσχον ἐπὶ τοῦ γυναικείου πνεύματος.

«Κατὰ τὴν δοξασίαν, ἀγαπητέ μου ἔγγονε, καθ' ἣν ἡ γυνὴ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἀνδρὸς πνευματικῶς, κατωτέρα δὲ σωματικῶς, ἡ παροχὴ ψήφου εἰς τὸ θῆλυ φύλλον καταδικάζεται διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι ἡ ψήφος—ἡ διοικήσις, ἡ κυβερνήσις χώρας—δὲν ἀπαιτεῖ πνεῦμα ἀλλὰ πράξιν. Γνωρίζομεν πλείστας περιστάσεις καθ' ἃς ἄνθρωποι πνευματικῶς ὑπῆρξαν ἀτυχεῖς ὡς κυβερνήται ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλους οἵτινες ἄνθρωποι τῆς πράξεως ὄντες ὑπῆρξαν ἀριστοὶ ὡς ἄρχοντες. Ὑπάρχουσι βεβαίως καὶ ἐναντία παραδείγματα καθ' ἃ σοφοὶ ἄνδρες ἀνε-

δείχθησαν πεπειραμένοι κυβερνήται. Τοῦτο ὅμως οὐδὲν σημαίνει, καθότι οἱ ἄνδρες οὗτοι, ὡς ἐξετάζων τις τὴν διοίκησιν αὐτῶν ἤθελεν ἀντιληφθῆ, ἐκυβέρνησαν οὐχὶ διὰ τοῦ πνεύματος ἀλλὰ διὰ τῆς πράξεως».

«Ἡ ἐμὴ τέλος πεποίθησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς χειραφείας θεωρεῖ ἐπάναγκες διὰ τὴν ἀρμονίαν τῆς ζωῆς τῶν δύο φύλων, ὡς ἐπιβαλλομένη μίαν ριζικὴν διαίρεσιν τῶν ἀνθρωπίνων ἀσχολιῶν εἰς μέρη δύο, τὸ τῆς πράξεως ὅπερ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν ἄνδρα ὡς σωματικῶς ἀνώτερον, καὶ τὸ τῆς θεωρίας ὅπερ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν γυναῖκα ὡς πνευματικῶς ὑπερέραν».

— Πείσθητε, πάππε μου ὅτι αἱ γυναῖκες οὐχὶ τοιαύτην τὴν χειραφείαν ἐπιζητοῦσιν. Πείσθητε ὅτι ἠπατήθητε τελείως ὡς πρὸς τὴν διάγνωσιν τῆς φύσεως τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν. Ψῆφον ζητοῦσι καὶ οὐχὶ βιβλία ὡς ἡμεῖς φαντάζεσθε.

— Κατ' ἐπιφάνειαν τοῦτο ζητοῦσι κατὰ βᾶθος ὅμως ὄχι. Ἐνδόμυχος ἀόριστος συναίσθησις προσγινομένης αὐτῆς ἀδικίας παρώρμησε τὴν γυναῖκα, ἀσυναίσθητως, εἰς σύγκρισιν τῆς ἰδίας αὐτῆς ἐν τῇ ζωῇ θέσεως, μετ' ἐκείνης τοῦ ἀνδρὸς πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀδικίας ταύτης. Ἡ σύγκρισις δὲ αὐτῆ, ὡς ἦτο ἐπόμενον, κατέδειξε τὴν διαφορὰν τῆς ἐν τῇ κοινῇ θέσεως τῶν δύο φύλων τὴν προερχομένην ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν κοινῶν διοικήσεως ἀποχῆς τοῦ θήλεος, ὅπερ θεωρηθὲν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ὡς τὸ ἀδικον ὅπερ συνησθάνθη προσγινομένην αὐτῇ, ὥθησεν αὐτὴν εἰς τὴν δημιουργίαν ἀγῶνος πρὸς ἀποκτισην ψήφου τοῦ ἀγῶνος τῆς χειραφείας.

«Ἐν τούτοις εἶναι φανερόν ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος θέλει ἐκλίπει εὐθὺς ὡς ἡ γυνὴ παύσῃ νὰ θεωρῆ ἔαν τὴν ἀδικουμένην ὅπερ θέλει ἐπιτελεσθῆ διὰ τῆς ἀρσεως τῆς ἀδικίας τῆς προσγινομένης αὐτῆ. Ἡ ἀρσεως δὲ τῆς ἀδικίας τότε μόνον θέλει ἐπιτευχθῆ, ὅταν ὁ ἀνὴρ συμμορφούμενος τέλος τῇ σοφίᾳ τῆς φύσεως, ἥτις οὕτως ἠθέλησε, κρατήσῃ μὲν δι' ἑαυτὸν τὴν τῆς πράξεως σωματικὴν, παραχωρήσῃ δὲ τῇ γυναικὶ τὴν τῆς θεωρίας, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀσχολίαν».

I Γ. ΚΑΠΕΤΑΝΣΤΡΑΤΑΚΗΣ

«Ο κ. Πάπ, Διευθυντὴς τῶν Ἀθηνῶν», ἀντιφωνῶν τοῖς εἰρηγεῖς νέους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν «Σύνοδον τῶν Συνοκτικῶν» κατέληξε μετὰ τὴν ἐξῆς Ζήτην ἢ νεότητος ἐνθουσιώθη ἐπὶ κληθῆναι «Ζήτην ἢ νεότητος» καὶ ἡμεῖς τιτοφοροῦντες τὰς ἡραμμάς αὐτὰς εὐρισκόμενον μόνον ἀρμόζοντα τὸν τίτλον «Ζήτην ἢ νεότητος». Καὶ τὴν νεότητα αὐτῆν τὴν μορφωμένην, τὴν θαρραλέαν, τὴν σφαιρωμένην, τὴν ἀκαταπόνητον, τὴν ἀνεξάντητον ἐς ὅρατα ἰδανικὰ τὴν εἶδομεν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ π. μηνὸς ἑπτεμήσαντος, εὐτυχῆ, ἀγαλλομένην καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἄνθρωποι τῶν ἡραμμάτων, καὶ οἱ ἐπίλεκτοι ἄλλων κοινωνικῶν τάξεων ἐξέφρα-

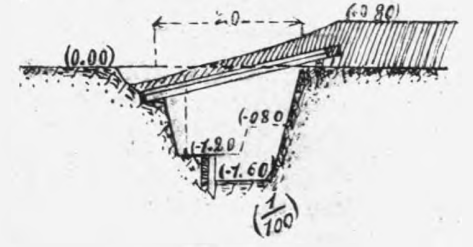
ζον τὸν ἀποκαλύπτει θανασιμόν των διὰ τὸ ὄρατον, τὸ μεγαλοπρεπές, τὸ ἐκπληκτικόν, τὸ ἐκπολιτιστικόν ἔργον τῆς. Καὶ ἡ χάρις τῆς εἰγενοῦς αὐτῆς νεότητος ἦτο δικαιολογημένη καὶ ὁ θανασιμὸς τῆς κοιτωνίας εὐλαβηθῆς. Ἰσως παρ' αὐτοῦ εἰς δημοσίας συγκυρτώσεις συνεταυτίσθησαν τὸσον τελείως τὰ αἰσθητὰ καλοῦντων καὶ κεκλημένων. Ἰσως οὐδέποτε ἐφορῆ συνετελέσθη μὲ ἀγνόητον ἐνθουσιασμόν καὶ οὐδέποτε εὐχαι διετυπώθησαν ἐγκαρδιώτερον καὶ συγχαρητήρια ἐξεφράσθησαν θερμότερον ἀπὸ τοῦ βάθους καρδιῶν ἐμπλέων συναισθημάτων θανασιμῶ καὶ στοργῆς. Ὅσοι ἠτύχησαν νὰ παραστώσιν εἰς τὰ ἐγκαίρια τοῦ Μεγάρου τοῦ «Συνδέσμου τῶν Συντακτῶν» οὐδέποτε θὰ λησμονήσωσι τὰς ὁραίας ἐντυπώσεις ἃς ἐκείθεν ἀπεκόμισαν. Ὁ Σύνδεσμος ἰδρύθη τῷ 1903 κατὰ πρότασιν τοῦ συναδέλφου κ. Βρασιάνου, ὅστις καὶ διετέλεσε πρῶτος Διοικῶν αὐτοῦ Σύμβουλος. Τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου ἤχθη εἰς τὴν περιωπὴν αὐτῆν ὄχι μόνον διότι τὰ ἀποτελοῦντα αὐτῆν μέλη ἐνεπνεύοντο ἐπὶ εὐγενεῖς φιλοδοξίας καὶ ἀπέβλεπον εἰς τὴν πραγματοποίησιν μεγαλοεργῶν σχεδίων ἀλλὰ καὶ διότι εἰθίς ἦν ὁρχῆς οἰκέτας καταστατικῶν τοιοῦτον δι' οὗ ἔθετον τὰς βάσεις ὁρισμένου προγράμματος οὐτις τὴν ἐφαρμογὴν μετὰ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ ἐπέζητησαν καὶ ἐντὸς ἐξαετίας ἐπέτληγον. Ἔβλεπον ἄλλοι θανασιμῶ καὶ εὐγνωμοσύνης ἐπὶ πτόν διότι διὰ τοῦ ἔργου τῶν διήνευσαν τὴν ἰδέαν δι' ὃ ἔβλεπον εἰτε στοιχεῖον ἀποσυνθέσεως καὶ ὅτι οὐδέποτε σταδιοδρομῆ νικηφόρος ἠνωμένος. Τὸ ἔργον τῶν εἶνε οὐ μόνον περιφανῆς διάφανος τῆς ἰδέας ταύτης ἀλλὰ καὶ ἀδιαφιλονίκητος ἐνίσχυσις τῆς ἀντιθέτου γνῶμης, οὕτω παρηγορῶν ἐκδηλώσεως κατὰ τὴν ἐφορῆν.

Ἡ ἐφορῆ τῶν ἐγκαίριων διεξήχθη ἐν ἀδιακώπῳ εὐθυμίᾳ. Μετὰ τὴν τέλει τοῦ ἁγιασμοῦ ὁ Διοικῶν Σύμβουλος κ. Δημέρ ὠμίλησε μετὰ γοητευτικῆς χάριτος περὶ τῆς Δημοσιογραφίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, εἰς τοιοῦτον δὲ ἀπῆγγεσε μετ' ἐγγλωττίας ἀπαραιμίλου καὶ οἰκνυθροβλαύσεως εὐφράνῃς ὁ κ. Πῶπ ὅστις ἐπὶ μὲν ἐφαίθησε τὸ ἀκροατήριόν του ὅτι δὲ συνήρασε βαθύως συγκινήσιν αὐτό. Τῶν προσφωνήσεως καὶ ἀντιφωνήσεως ἐπηκολούθησαν μουσικῆ, ἔσματα, ἄφθονα ἀναμνηστικά, χοροὶ καὶ ἐπίκαιροι τῶν διαφόρων διαμερισμάτων τοῦ Μεγάρου τοῦ Συνδέσμου. Θερμὰ καὶ εὐλαβῆ συγχαρητήρια εἰς τοὺς κ. κ. Δ. Δημέρ, Διοικ. Σύμβουλον, τοὺς Συμβούλους κ. κ. Δ. Βρασιάνου, Θ. Καλογερίκου, Β. Θεοδορίδην καὶ Γ. Τσίμαν, καθὼς καὶ εἰς ὅλον, τοὺς ἀποτελοῦντας ἐν γένει τὸν Σύνδεσμον.

ΟΧΥΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ*
ΜΕΡΟΣ Α'. — ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Τὰ δεδομένα ταῦτα ἐφηρμόσθησαν εἰς τοὺς κατωτέρω διαφόρους τύπους σκεπᾶστρων, ἅτινα ὑποχρεοῦσι νὰ θυσιάσῃ τις ποῦν τι μῆκος τῆς ὑπερασπιστικῆς.

Τὰ σκέπαστρον τοῦ σχήματος 10 δύναται νὰ

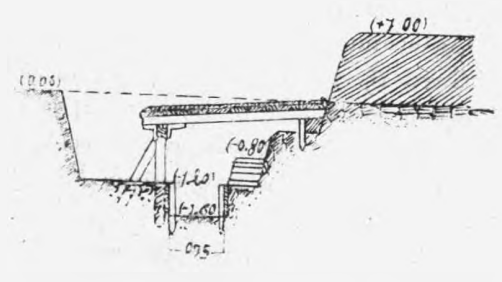

Σχῆμα 10.

χρησιμεύσῃ διὰ δύο στοίχους ἀνδρῶν, ὧν οἱ μὲν

* Συνέχεια ἐκ σελ. 556.

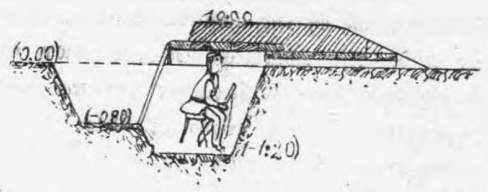
ὄρθοι, οἱ δὲ καθήμενοι ἐπὶ τῆς ὀπισθεν βαθμίδος. Εἰς τὰ διευρυνθέντα ὀρύγματα, δύναται τις νὰ παραδεχθῆ τὴν διάταξιν τοῦ σχήματος 11, ἥτις ἐπιτρέπει τὸ ρίμμα γονυπετώσ καὶ δὲν ἀπαγορεύει τὴν κυκλοφορίαν ἐν τῷ ὀρύγματι

Σχῆμα 11.

Ὁ κανονισμὸς δείκνυσιν ἐτι ἀριθμὸν τινα τύπων σκεπᾶστρων, ὅτινες εὐλόγως διαφέρουσι τῶν γενικῶς χρησιμοποιουμένων διατάξεων. Ἀρμόζει ν' ἀναφέρωμεν, ἐν τούτοις, τὸν τρόπον ὀργανώσεως, ἥς τὸ σχῆμα 12 δίδει τὰς κυριωτέρας διατάξεις.

Ὁ κεκαλυμμένος ἀμυνόμενος δύναται νὰ παρατηρῆ τὸ ἔμπροσθεν ἔδαφος διὰ τινος διαπλατισμένης τυφεκίθρας.

Σχῆμα 12.

Τὰ πλάγια ἀνοίγματα τῶν διαφόρων σκεπᾶστρων θὰ κλείωνται διὰ σειρᾶς σανίδων ἢ μαδερίων, συνδεομένων διὰ στρωτήρων, (τραβερσῶν) καὶ ἐπιδεκτικῶν εὐχεροῦς μετατοπίσεως. Θὰ ἀποφύγῃ τις οὕτω, τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τοῖς σκεπᾶστροις τούτοις, θραυσμάτων βλημάτων καὶ βολιδῶν βολιδοφόρων¹.

¹ Ἐν τῶν παραρτημάτων πραγματεύεται περὶ τῆς κατασκευῆς σκεπᾶστρων σχηματιζομένων διὰ μέσου λαμπύλων πλακῶν ἐκ φυλλοσιδήρου κυματοειδοῦς μορφῆς. Το σκέπαστρον ἀποτελεῖται ἐκ δύο σειρῶν πλακῶν, στηριζομένων ἐπὶ τοῦ ἔδαφους διὰ τοῦ ἐνδιάμεσου πελμάτων καὶ συνεννομένων κατὰ τὴν ἀνωτέραν κόψιν τοῦ οὕτω ἀποτερουμένου βόλου. Τὸ σκέπαστρον ἐνθάπτεται ἐντὸς ὀρύγματος καὶ, ὑπερῆν τῶν ἐκ φυλλοσιδήρου πλακῶν, τοποθετεῖται πάχος γαιῶν ποικίλων ἀπὸ 0,μ 50 μέχρι 4 μέτρων. Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν σκεπᾶστρων κατασκευάζεται ἀρχετὰ ταχέως.

Προστασίαι τοῦ πυροβολικοῦ. — Τὰ τεχνικὰ προκαλύμματα τὰ διὰ τὸ πυροβολικὸν προωρισμένα ὑφείλουσι πάντοτε νὰ διατίθενται διὰ τρόπου ὥστε νὰ μὴ ἀποκαλύπτωσι κατ' οὐδὲν εἰς τὸν ἀντίπαλον τὴν θέσιν τῶν πυροβόλων. Τὰ πυροβόλα δύναται νὰ καλύπτωνται διὰ μέσου ἐπιπροσθημάτων ἢ προκαλυμμάτων· ἀλλ' ὅπως μὴ δώσωμεν οὕτως ἐνδείξεις ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν θέσεως, εἶνε πολλάκις πλεονεχτικὸν νὰ συνδέωμεν τὰ προκαλύμματα ταῦτα μεταξὺ τῶν διὰ μέσου ἀσθενοῦς ἐπιγώματος. Οὐχ ἤττον, εἰς τὰ ξηρὰ ἢ ἀμμοῶδη ἔδαφη, ὁ κονιορτὸς, ὁ παρὰ τοῦ ριμματος ἐγειρόμενος, θὰ ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ἀκάπνου πυρίτιδος. Εἰς παρομοίας περιπτώσεις ἀρμόζει νὰ μὴ ἐγείρωνται προκαλύμματα ἔμπροσθεν τῶν πυροβόλων.

(Ἐπετι συνέχειαι)

ΚΛΒΔΝΣ

Τὸν παρελθόντα μῆνα αἱ ἐφημερίδες «Ἀθηναί» καὶ «Ἀκρόπολις» ἤνοιξαν διάπλατα τὰς πολυτίμους αὐτῶν στήλας εἰς τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν ζωτικωτάτων διὰ τῆς ἐφημερίων.

Αἱ «Ἀθηναί» ἐμελέτησαν τὰς ἀνάγκας τοῦ Πειραιῶς ὑπὸ ἔποψιν ἐμπορικῆν καὶ ναυτιλιακῆν καὶ ἡ «Ἀκρόπολις» τὰς ἀνάγκας ὀλοκλήρου τοῦ Ἐθνικοῦ ὑπὸ ἔποψιν γεωργικῆν καὶ ζωοτεχνικῆν.

Ὅταν ὁ τύπος ἐπιδίδεται εἰς τὴν διερεύνησιν οὕτω σοβαρῶν καὶ σπουδαίων ζητημάτων καθίσταται ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του καὶ κερδαίνει τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ ὅπερ τὸν ἐνισχύει εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τῆς ἐξυληρεῖσεως τῶν ὑψίστων συμφερόντων τοῦ τόπου. Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» ἡ ἀείποτε ἀγωνιζομένη ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τοιοῦτων ἰδεῶν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀναγράφει τὸ γεγονός αὐτό, ὅπερ ἀποτελεῖ σπουδαῖον βῆμα ἀναγεννήσεως καὶ ἀναπλάσεως τῶν πλουτοπαραγωγῶν τοῦ τόπου δυνάμειν ἀρκεῖ νὰ εὐρεθῶν τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια θὰ μελετήσωσι τὰς δημοσιευθείσας γνώμας καὶ θὰ ἐπιζητήσωσι νὰ ἐφαρμοσῶσιν ἐν δυνατῷ μέτρῳ τὰς πλέον πρακτικὰς καὶ ὀφελίμους ἐξ αὐτῶν.

Ἀλλὰ, καὶ ἄλλως, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γεγονός ἔχει μεγάλην σημασίαν καὶ βαρύτητα διότι καὶ ὡς σπόρος ἁπλῶς ριπτόμενος εἶνε ἀδύνατον μίαν ἡμέραν, ἔστω καὶ εἰς ἀπώτερον μέλλον, νὰ μὴ εὐρῆ τὸ κατάλληλον ἔδαφος ὅπως βλαστήσῃ καὶ ἀποδώσῃ καρπούς. Καὶ εἰς μὲν τὰς «Ἀθήνας» ἐπίλεκτοι καὶ μορφωμένοι ἔμποροι καὶ ἐφοπισταὶ τοῦ Πειραιῶς σπουδαίας καὶ σοβαρᾶς ἐξήνεγκον γνώμας ἐπὶ ὕλων τῶν ἀπασχο-

λούντων τὰ μεγάλα συμφέροντα τοῦ Πειραιῶς ζητημάτων, καὶ αὐταὶ αἱ «Ἀθηναί» οὐχ ἡσόντος σημασίας συμπεράσματα ἐξήνεγκον, εἰς δὲ τὴν «Ἀκρόπολιν» γνωστοὶ ἐπιστήμονες ὡς οἱ κ. κ. Χασιώτης, Σάμιος, Ξανθόπουλος, Παπαγεωργίου, Ἰασεμίδης, Βάμβας, κτλ. δι' ἄρθρων φωτεινῶν, ἐπιστημονικῶν, πλήρων ἀπὸ μεγάλας καὶ ἀναμφισβητήτους ἀληθείας ὑπέδειξαν τὰς ἀνάγκας τῆς Γεωργίας καὶ Ζωοτεχνίας τοῦ τόπου καὶ τὰ μέτρα ἅτινα ἠδύνατο νὰ συνετελέσωσιν εἰς τὴν καταπληκτικὴν ἀΐξιν τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου.

ΧΡΥΣΟΥΡΥΧΕΙΑ ΦΩΚΕΩΝ

Δῶρα ἐκ χρυσοῦ τῶν Μνηστήρων. — Σκῆπτρον ἐκ χρυσοῦ τοῦ Διός.

Τὰ ἐκ χρυσοῦ, ἡλέκτρου καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων δῶρα τῶν Μνηστήρων ἐδίδοντο καὶ ἐν τῇ ἀρχαίῳτιτι. Τὸ ἔθιμον δὲ τοῦτο κρατεῖ καὶ μέχρι σήμερον.

Ἐν μὲν τῇ Ὀδυσσεῖα τοῦ Ὀμήρου ἀναφέρονται ὡς δῶρα Μνηστήρων χρυσοὶ ὄρμοι (χρυσίδες) ὡς ἐξῆς:

Ἡ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήντα.

Οὐ μὴν οὐδὲ ἠγνοεῖ τοὺς ὄρμους τοὺς ποικίλους.

Ἐν μὲν γε τοῖς Εὐμαχίου λόγοις πρὸς Ὀδυσσεά, πρὶν ἢ ἐκ Πύλου Τηλέμαχον ἀφικέσθαι σφίσιν ἐπὶ τὴν αὐλήν, ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἐστίν.

Ἡ Ἡλιθ' ἀνήρ πολυδῶρις ἐμοῦ πρὸς δῶματτα πατρὸς χρυσοῖ ὄρμον ἔχων, μετὰ δὲ ἡλέκτροισιν ἔερτο.

Καὶ ἐν Πηνελόπης δῶροις. Ἄλλους τε γὰρ τῶν μνηστήρων δῶρα καὶ Εὐρύμαχον διδόντα Πηνελόπῃ πεποίηκεν.

Ἄ Ὀρμον δ' Εὐρύμαχος πολυδαίδαλον αὐτίκι' ἔνεικε χρυσοῖν, ἡλέκτροισιν ἔερμένον, ἠέλισι ὡς.

Ἐπιφύλην δὲ οὐ χρυσοῦ καὶ λίθοις ποικίλοισι δέξασθαι φησιν ὄρμον· οὕτω τὸ εἶκος τῷ σκῆπτρῳ πρόσστιν εἶναι μόνον ποίημα Ἡφαίστου.

Ἐν δὲ τῷ Πικυκνίῳ (ἔρκ Βιωτικῆς σελ. 264) ἀναφέρεται τὸ χρυσοῦν δῶρον τοῦ Διὸς ὡς ἐξῆς:

Θεῶν δὲ μάλιστα Χαίρωνεῖς τιμῶσι τὸ σκῆπτρον ὁ ποιητικὸς Διὸς φησιν Ὀμηρος Ἡφαίστου, παρὰ δὲ Διὸς λαβόντα Ἐρμῆν δούνησι Πέλοπι, Πέλοπα δὲ Ἄτρεϊ καταλιπεῖν, τὸν δὲ Ἄτρεϊ Θεῶσθη, παρὰ Θεῶσθου δὲ ἔχειν Ἀγαμέμνονα. Τοῦτο οὖν τὸ σκῆπτρον σέβουσι, δῶρον ὀνομάζοντες· καὶ εἶναι μὲν τι θεϊότερον οὐχ' ἤμισα δηλοῖ τὸ ἐς τοὺς ἀνθρώπους ἐπιφανεῖς ἐξ αὐτοῦ· φασὶ δὲ ἐπὶ τοῖς ὄροις αὐτῶν καὶ Πικυκνέων τῶν ἐν τῇ Φωκίᾳ εὐρεθῆναι, σὴν δὲ αὐτῶν καὶ χρυσοῦν εὑρασθαι τοὺς Φωκεῖς σφίσι δὲ ἀμείνοισι ἀντὶ χρυσοῦ γενέσθαι τὸ σκῆπτρον· κομισθῆναι δὲ

αὐτὸ εἰς τὴν Φωκίδα ὑπὸ Ἡλέκτρως τῆς Ἀγαμέμνονος πείθουμαι.

Τὰ ἐκ χρυσοῦ δῶρα τῶν Μνηστήρων, τὸ ἐκ χρυσοῦ δῶρον τοῦ Διὸς, ἔπει περιήλθεν εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα, ὁ χρυσομάκλος τοῦ Ἐρμού κριός, τοῦ ὁποῦ το χρυσοῦν δέρας ἀφιέρωσεν ὁ Φρίξος εἰς τὸν Ἄρην καὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ ἄλλως, τὰ πλήρη χρυσοῦ θησαυροφυλάκεια τῶν Μινυῶν καὶ τῶν Μαντείων Δελφῶν καὶ Τροφώνιων ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ὁ χρυσὸς δι' αὐτὸ ἐπλουτίζετο ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς ἐξήγετο ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐκ τῶν χρυσοφυγιῶν τῶν Φωκῶν κειμένων ἐπὶ τῶν Πανοπέων ὁρέων τὰ ὅποια ἐδήλωσα, ὡς σιδηροῦχα καὶ τὰ ἐπιζήτω διὰ Νόμου καὶ ὡς χρυσοφόρα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΛΑΠΟΥΣΙΑΔΗΣ

Ὁμοφώνως ὁ ἡμερήσιος τύπος τὴν 1 Μαΐου διεσάλπισε καὶ διεκήρυξε τὸ εὐφρόσυρον γεγονός τῆς τηρήσεως ἀπολύτως τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἑορτήν

τῆς παρεκμονῆς τῆς Πρωτομαγιάς εἰς τὰ ἐξοχικὰ κέντρα τὰ βρισθόντα κόσμου ἐσπράζοντος καὶ διασκεδάζοντος. Ὁμοφώνως δὲ ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ τάξις αὕτη καὶ παρεκμονεὶς εὐκοσμία οφείλεται εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ μετρημένην συμπεριφορὰν τῶν ἀνδρῶν τῆς χωροφυλακῆς. Ἡ ὁμοφωνία αὕτη γνώμη τοῦ τύπου ἦτο καὶ δικαία καὶ ὀρθή, ἦτο ὅμως κατὰ τοῦτο ἑλληνικῆς ὅτι ἐξήρθη τὸ γεγονός χωρὶς νὰ ἐρευνηθῶσι καὶ τὰ αἰτία ἢ τινα ἐπέδρασαν οὕτως ἀποτελεσματικῶς ἐπὶ τῆς ἀξιοπρεπείας παρεκστάσεως τῆς ἀστυνομικῆς τῆς πόλεώς μας δυνάμεως. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην καθήκον ἔχει ν' ἀναπληρώσῃ ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» ἢ τις παρεκμονεὶς μετὰ στοργῆς τὴν πρόσδον τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐκ τοῦ συνεγγυῆς μελετήσασα τὸ ἔργον τῆς δύναται νὰ γνωρίξῃ τὰς αἰτίας αἰτινας οὕτω σωτηρίως ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς εὐπροσώπου παρεκστάσεως τῶν ὀργάνων τῆς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μάλιστα ἤθελε προκλέσῃ σπουδάζει τὴν προσοχὴν τῶν συναδέλφων τοῦ ἡμερησίου τύπου διότι ἀξίζει τὸν κόπον νὰ στρέψῃ οὕτως τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τὸσον σοβαροῦ ζητήματος. Ἐννοοῦμεν τὴν ἐπίδρασιν ἢν ἐξακεί ἐπὶ τοῦ πνεύματος, ἐπὶ τοῦ ἠθους καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἢ εἰς τὸ Σχολεῖον τῆς Χωροφυλακῆς διδασκαλίαν καὶ μὲρφοσις τῶν ὀπλιτῶν τοῦ Σώματος τούτου. Εἶνε ἀπίστευτος ἡ μεταβολή, ἡ μεταμόρφωσις, ἡ βελτίωσις ἢ τις παρεκτρέπεται μετὰ τινὰ χρόνον ἐκ τῆς κερποφόρου διδασκαλίας τῶν διευθυνόντων τὸ Σχολεῖον τοῦτο, εἰς τοὺς μαθητὰς-Χωροφύλακας τοὺς φρουρῶντας εἰς αὐτό. Ἐκεῖ καταφθάνεται τὸ εὐπλαστον τοῦ Ἑλλήνος. Τὸ Σχολεῖον τῆς χωροφυλακῆς δεχεται ἀξέστους, ἀγροίκους, κακομαθημένους, ἀτι-

θάσους καὶ δυσπειθεῖς νεοέλληνας καὶ διὰ τῆς καταλλήλου, τῆς ψυχολογημένης διδασκαλίας, τὴν ὁποῖαν θὰ ἦτο ἐπωφελές ἂν ἔλοι μας, μετὰ τὰς ἰδίας μας αἰσθήσεις παρεκλουθούμεν καὶ ἀντελαμβανόμεθα, κοτορθώνει καὶ κηθιστὰ τοὺς τοιαύτης ποιότητος ἀνδρας-μαθητὰς πρότυπα ἀβρότητος καὶ ὄργανα πολιτισμοῦ ἀντιλαμβανόμενα τελείως καὶ τὰ καθήκοντά των ἀλλὰ καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των. Τὸ εἶπομεν καὶ ἄλλοτε ὅτι ἡ χρησιμότης τῆς Σχολῆς ταύτης εἶνε ἀνυπολόγιστος καὶ σήμερον δὲ ὅποτε τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἀριθμῆι εἰς καταπληκτικὴν πλειοψηφίαν Ἀξιωματικούς, μορφωμένους, ἀξιοπρεπεῖς καὶ τοῦ καθήκοντος ἢ βελτίωσις καὶ ἀνάπλασις τῶν κατωτέρων ὀργάνων δημιουργεῖ Ἀστυνομικὸν κηθεστῶς ἄξιον καὶ τῶν προσδοκίων μας καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Κοινωνίας.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

«Ὅχι τέτοιαις ἀλήθειαις θεοκατάρατε»

Ἐνας Γούμενος γιὰ δουλειὰς τοῦ Μοναστηριοῦ καὶ καθάλλω στ' ἄλογό του ἄν κηρημάνημπασης πήγαινε ἐστὴ χώρα. Σ' τὸ δρόμο ποῦ πήγαινε ἀπάντησ' ἓν χωριάτη. Κρατεράει νὰ βγάλλῃ τὴ σκούφια του ὁ χωριάτης, νὰ κἀν μετάνοια, νὰ τοῦ εἰπῇ εὐλογεῖτε, κλημέρα ἔγιε Γούμενε, καὶ νὰ τοῦ φιλήσῃ τὸ χέρι, μὰ ὁ χωριάτης προσπερνάει καὶ κόβει δρόμο χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ τὸ Γούμενο. Ὁ Γούμενος ποῦ ἦτον συνειθισμένος νὰ τοῦ φιλοῦν ἔλοι τὸ χέρι καὶ νὰ τὸν χαιρετᾶνε ἐπαρξενεῦτη. Κρατεῖ τ' ἄλογο του καὶ λέει ἐστὸ χωριάτη. Τέκνο μου γιατί δὲ χαιρετᾶς; Τράβα τὸ δρόμο σου, Γούμενε, τοῦ εἰπ' ὁ χωριάτης. Τοῦ Γούμενου δὲν τοῦρθε καλά, καὶ μετὰ τὸ καλὸ, λέει πάλι ἐστὸ χωριάτη. Τέκνο μου δὲ μοῦ λές ποῖος εἶσαι, ποῦθ, ἔρχεσαι, ποῖθε πα; καὶ γιατί εἶσ' ἔτσι; Ὁ χωριάτης δὲν ἤθελε ἐστὴν ἀρχὴν νὰ δῶσ' ἀπάντησι ἐστὸ Γούμενο μ' ἐπ' τὰ πολλὰ τοῦ λέει. Πᾶω ὅπ' ἰδοῦν τὰ μῦαττα μου, οἱ χωριανοὶ μου οὔλοι με κηνυγᾶν σὰ λυσισάρικο σκυλλί γιατί λέω τὴν ἀλήθεια. Ἄν λές τέκνο μου τὴν ἀλήθεια, ἐγὼ χρειάζουμι ἓναν τέτοιον ἀνθρωπο γιὰ τὸ Μοναστήρι. Ἐρχεσαι νὰ σὲ πάρω ἐστὸ Μοναστήρι; Ἄν ἔρθῃς θὰ λές πάντα τὴν ἀλήθεια. Ἐδέχτ' ὁ χωριάτης, καὶ ὁ Γούμενος τὸν ἔβχαλε σκουτέρη ἐστὰ γιδοπρόβχτα, τ' ἄλογα, τὰ μουλάρια καὶ βόδια τοῦ Μοναστηριοῦ. Ὁ χωριάτης ἔκανε τὴ δουλειὰ του σωστὴ καὶ ὁ Γούμενος τὸ εἶχε κρηφὴ χαρὰ γιατί ἦρε τέτοιον σκουτέρη. Μὲ καιρὸ ὁ Γούμενος ρωτᾶει τὸ σκουτέρη. Δὲν μοῦ λές, τέκνο μου, πῶς εἶν' τὰ πράγματα τοῦ Μοναστηριοῦ; Ὅπως θέλ' ὁ Θεὸς καὶ ἡ

* Ἀπὸ τοῦ τεύχους τοῦ προερχοῦς μηνὸς θὰ δημοσιεύσωμεν μίαν θαυμασίαν «ἄγνωστον σείθα Ἑθνικῶν θακρῶν» ὀρειομένην εἰς τὸν ἀκαταπόνητον συλλέκτην τῶν ἰθνηκῶν παραδόσεων καὶ βαθῶν μελετητῆν τῶν ἠθῶν, ἠθῶν, μύθων, παροιμιῶν καὶ ἀσμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κ. Ι. Π. Σταματοῦλην.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΡΟΖΕ

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΡΟΖΕ

Παναχία, εἶπ' ὁ σκουτέρης. Μὰ ἐν ἄλογο εἶναι στραβὸ ἀπὸ τὸ ἓνα, ἓνα βόδι ἀκαμάτικο καὶ ἓνα μουλάρι κάθε μῆνα τὸ πιάνει στρόφος καὶ κάποτε θὰ φορήσῃ. Πάρτα, τέκνο μου, ἄν εἶν' τέτοια καὶ πήγαινε ἐστὸ παζάρι νὰ τὰ πουλήσῃς. Πῆρ' ὁ χωριάτης τὸ ἄλογο, τὸ μουλάρι καὶ τὸ βόδι, τὰ πήγε ἐστὸ παζάρι, τοὺς ἔβαλε κλαρὶ γιὰ νὰ τὰ πουλήσῃ.

Ἐνας ἓνας ποῦ ἤθελε νὰ τὰ πάρουν, ἔφευγαν ἄμα ρώταγαν τὸ σκουτέρη καὶ ὁ σκουτέρης ἔλεγε τοῦ καθενὸς τὴ ἀρρώστεια. Ὁ σκουτέρης ἄν δὲ μπόρεσε νὰ πουλήσῃ τὸ μουλάρι, τὸ βόδι, καὶ τ' ἄλογο, τὰ πήρε καὶ πήγε πάλι ἐστὸ Μοναστήρι. Τότε ὁ Γούμενος λέει ἐστὸ σκουτέρη. Τέκνο μου, δὲ σοῦ δῶκεν τιμὴ; Γιατί δὲν τὰ πουλήσῃς; Ἦρθαν, ἔγιε Γούμενε, πολλοὶ γιὰ νὰ τὰ πάρουν, μὰ ἓνας ἓνας ἔφευγε στροφὸς κάθε μῆνα. Μὰ γιατί νὰ τοὺς εἰπῆς; Τοῦ λέ' ὁ Γούμενος. Δὲν ἔχουμ' συμφωνίαν ἔγιε Γούμενε νὰ λέω πάντα τὴ ἀλήθεια; τοῦ εἰπ' ὁ σκουτέρης. Ἐχουμ' μὰ ὄχι τέτοιαις ἀλήθειαις θεοκατάρατε, τοῦ εἰπ' ὁ Γούμενος.

Ι. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗΣ

Εἶμεθα εὐτυχεῖς δημοσιεύοντες τὴν εἰκόνα εὐγενεστάτου ἀνδρός, σοφωτάτου ἐπιστήμονος καὶ ἀκραιφνεστάτου φιλέλληνος τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκῃ καθηγητοῦ τῆς Ἱατρικῆς κ. Ἀ. Ρόζε ἀγωνιζομένου ἀπὸ πολλοῦ ἡδὴ, ἐμπνευσμένον ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης, ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐν γένει ἰδέας ἀγῶνα παρόμοιον τοῦ ὁποῦ μόνον εἰς παρφημένην πλέον ἐποχὴν ἠγωνίσθησαν εὐαίριμα ἐκλεκτὰ πνεύματα καὶ ψυχὰ γενναῖα. Παρὰ τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν, παρὰ τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, ὑπάρχει καὶ τρίτον ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἀνεπίσημον, οὐκ ἦτον ὅμως Ἑλληνικὸν κέντρον, καὶ τοῦτο εἶνε ὁ οἶκος τοῦ κ. Ρόζε.

Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ κυριαρχεῖ ἡ Ἑλληνικὴ γλώσσα, καθ' ὅσον ταύτην ὁμιλεῖ μετὰ τοῦ ἑξ Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων ἀποκλειστικῶς ἀποτελουμένου προ-

σωπικῶ αὐτοῦ, ὁ κ. Ρόζε καὶ ἡ μονογενὴς αὐτοῦ θυγάτηρ, πρὸ τινῶν ἐπιπέδων ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἀρσενεῖ Παρθενιαγωγεῖο ἐκπαιδευθεῖσα. Ὁ δὲ ἐκ τῶν ὁμογενῶν τῆς μεγαλοπόλεως ἐκείνης τὴν συνδρομὴν τοῦ κ. Ρόζε ἐπικαλοῦμενοι εὐρίσκουσι ταύτην πρόθυμον καὶ πλήρη ἕνεκα τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος καὶ τῆς ὑπερέχου κοινωνικῆς θέσεως αὐτοῦ.

Εἰς τὸν κ. Ρόζε, ἀπὸ μὲν μὲν διαμένοντα ἐνταῦθα, εἰς τὴν χώραν τῶν οὐρανῶν του, μετασχόντα δὲ μετὰ τιμῶν καὶ τοῦ πανελληνίου ἱατρικοῦ κατὰ τῆς φυματιώσεως συνεδρίου, εὐχόμεθα ὀλοψύχως τὰ βέλτεστα.

Ὁ ἀείμνηστος Χαρίλαος Τρικούπης, ἡ ὑπέροχος ἐκείνη πολιτικὴ διάνοια, ἡ μεγάλη ἐκείνη πολιτικὴ φυσιογνωμία, τῆς ὁποίας τὴν ἀπό-

Ἡ ὁχολὴ τῶν Ὑπαξιωματικῶν

λειαν ἀκόμη θρησκευτικῶν ἀρετῶν, μολοντί εἶχε καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν πρὸς δημιουργίαν ἔργων ἀναπλαστικῶν τοῦ ἐθνικοῦ, ἐμπορικοῦ, γεωργικοῦ, στρατιωτικοῦ, ναυτικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῆς πατρίδος μας, ἐν τούτοις ζήσας καὶ ἀγωνισθεὶς καὶ πολιτευθεὶς ἐν μέσῳ λαοῦ ἀμορφώτου καὶ πολιτευομένου ἐγνωστῶν μόλις κατάρθωσε τὴν δημιουργίαν καὶ ἐγκατασπείρη ἔργα τινὰ ἐνδεικτικὰ τῆς φωτεινῆς του διανοίας καὶ τῶν πατριωτικῶν του οὐρανοῦ. Ἐν ἐκ τῶν ὀλίγων ἔργων του, τῶν τὰ μάλιστα καρποφόρων καὶ ὠφελίμων καὶ γρησίων εἰς τὸ ἔθνος, τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Στρατὸν, ὑπῆρξε καὶ ἡ ἵδρυσις τῆς Σχολῆς τῶν Ὑπαξιωματικῶν. Τὴν Σχολὴν ταύτην ἡ ὁποία διέπασσε καὶ διέσπειρεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ μορφωμένους, φιλοτίμους, γενναίους καὶ τοῦ καθήκοντος ἀξιωματικούς, τὴν Σχολὴν ταύτην ἥτις προσείλκυσε εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ νέους μετ' οὐρα καὶ μετ' ἐλπίδας, μετ' ἤλθον καὶ ἀφοσίωσιν, τὴν Σχολὴν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ἡ λατρευτὴ μορφή τοῦ ἐκλιπόντος ἱδρυτοῦ καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ πολιτικοῦ κόμματος, ὅπερ διευθύνει σήμερον τὰ τύχας τοῦ ἔθνους, ἠθέλησεν αὐτὸ τοῦτο τὸ κόμμα, τὸ καυχώμενον ὅτι ἔχει τὰς ρίζας του εἰς τὸ τρικουπικὸν μεγαλεῖον, τίς οἶδεν ἐκ τίνων σφαλερῶν σκέψεων ὀρμώμενον καὶ ἐκ τίνων ἐπιρροῶν καὶ ἀπαιτήσεων πισθῆν, ἠθέλησεν καὶ ἐπεζήτησε νὰ καταργήσῃ, νὰ διαλύσῃ. Ἀλλὰ ἡ ἀδικία αὐτῆ σκέψις ἐπροξένησε τοιαύτην κατὰ πλῆξιν εἰς τὴν κοινωνίαν, ἐγέννησε τοιαύτην θλίψιν εἰς τοὺς παμπληθεῖς φίλους τῶν μεγάλων ἀναμνήσεων τοῦ βίου τοῦ Τρικούπη,

καὶ τοιαύτην ἀπόγνωσιν εἰς τοὺς ἀμέσως καὶ προφανῶς ἀδικουμένους Ὑπαξιωματικούς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὥστε σήμερον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποσοθῆναι ὁ κίνδυνος μιᾶς μεγάλης πολιτικῆς ἀμαρτίας τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ κόμματος.

Ἡ σύμπνοια τῶν φιλοτίμων Ὑπαξιωματικῶν μὲν ἐξησφάλισεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν ἐπιλεκτὰ μέλη καὶ ἀφῆκε τὸ εὐγενὲς στάδιον ἐλευθέρων εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ σοβαρώτερον, εἰς νέους καταγομένους ἐκ τῆς ἁλυτρώτου Ἑλλάδος.

Ἡ ἀστυνομία μας

Ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκπαίδευσως

Τοῖς πᾶσιν εἶναι κατάδηλον, ὅτι ἡ ἀσφαλὴς ἐπὶ τὴν κοινωφελῆ χρησιμότητα καὶ τὴν πρόοδον τοῦ Ἀστυνομικοῦ καθεστώτος πεποιθήσις βασιζέται εἰς τὴν κατὰ σύστημα ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Σώματος, ὅπερ διαχειρίζεται τὴν γενικὴν καὶ τοπικὴν Ἀστυνομίαν.

Ἡ συστηματικὴ ὁμοσ ἀνάπτυξις τῆς ἐκπαίδευσως μόνον ἐν Σχολείῳ δύναται ἀποτελεσματικῶς νὰ συντελεσθῇ. Αὐτόθι διατρέφονται ἐπαρκῶς τὰ συναισθηματικά τοῦ καθήκοντος, ἀναπτύσσεται ἡ ἀληθὴς ἐννοια τῶν ἐπιβαλλουσῶν τὰς ὑποχρεώσεις διατάξεων, καταδείκνυται ὁ λόγος καὶ ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τούτων καὶ καλλιεργούμενης τῆς κρίσεως, προσκιάται ἡ ἀρχὴ τῆς πρωτοβουλίας, ὁ οὐσιώδης παράγων τῆς ἀποτελεσματικότητος καὶ τῆς προόδου τῆς ὑπηρεσίας. Ἐν τῷ Σχολείῳ κυρίως καταστρέφονται αἱ ἐπιβλαβεῖς καὶ αἱ ἀσύμφωνοι πρὸς τὸν στρατιωτικὸν βίον ἔξεις καὶ διαμορφοῦνται χαρακτὴρ καὶ τάσις ἀνάλογος πρὸς τὸ πνεῦμα, τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς περιστάσεις τοῦ καθήκοντος. Ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ, καὶ πρὸ παντὸς ὁ βαθμοφόρος, θὰ διδαχθῇ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὸν ἀσφαλῆ τρόπον τοῦ ἐνεργεῖν καὶ διαχειρίζεσθαι ἐν γένει τὴν ὑπηρεσιακὴν ἐντολήν, θὰ ποδηγετηθῇ δὲ πρὸς τὴν ἔξιν τοῦ ὀρθῶς καὶ ἀπὸ τῆς πραγματικῆς ἀπόψεως ἐξετάξων καὶ περαιώσων πᾶσαν ὑπόθεσιν.

Διὰ μέσου τοῦ χρόνου τῆς Σχολικῆς περιόδου θὰ δυνηθῇ, τὸ ἐντεταλμένον τὴν προστασίαν τῶν δικαίων τοῦ ἀνθρώπου ἀστυνομικῶν ὄργανων, καὶ ἐνστερνισθῇ τὴν εὐγενῆ ἰδέαν τῆς φιλοπατρίας καὶ νὰ προσωθηθῇ πρὸς τὸν εὐρὸν ὀρίζοντα τῶν ὑποχρεώσεων τῆς μεγίστης στρατιωτικῆς οἰκογενείας. Διότι εἶνε μέγα ἐφόδιον τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ ἡ ἀνατροφή πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς πειθαρχίας, τῆς συνα-

δελφότητος, τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ πρὸς τὸν πολίτην ἐν γένει καθήκοντος.

Εἰς τοὺς θαλάμους τῆς Χωροφυλακῆς, ἐν οἷς συνήθως διαλαμβάνει ἡ ἀπουσία τῶν ἀνδρῶν, δὲν θερμαίνεται ἡ ἰδέα τοῦ καθήκοντος. Ὁ σπόρος τῶν γνώσεων γονιμοποιεῖται εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ σχολείου. Ἐὰν δὲ εἰς τὴν αἰθούσῃ αὐτῶν συνενωθῇ ἡ ἀπόπνοια εὐγενοῦς οἰκογενειακῆς ἀνατροφῆς, τὸ ἀποτελεσθῆσόμενον ὄλον θὰ δύναται νὰ δικαιολογῇ πλήρως τὴν πεποιθήσιν αἰσίου μέλλοντος.

Τοιαῦτα βεβαίως ἀρχαὶ κατίσχυσαν εἰς τὰ ἄλλα ἐκεῖνα Κράτη, παρ' οἷς μέγα ποσὸν τῶν ἐξόδων διατίθεται εἰς τὴν λειτουργίαν σχολείων, τὴν μόρφωσιν ὄργανων ἀσφαλείας σκοποῦντων. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἐν Ἰταλίᾳ τρία τοιαῦτα λειτουργοῦσι σχολεῖα, ἢτοι τὰ τῶν χωροφυλάκων, τῶν ἀστυφυλάκων καὶ τῶν δημοτικῶν κλητήρων. Ἐν Γαλίᾳ ὑφίσταται τὸ σχολεῖον ἐνωμοταρχῶν μαθητῶν ἀξιωματικῶν, ὡς καὶ τὸ πρακτικὸν σχολεῖον τῶν εἰρηνοφυλάκων, μεγάλη δὲ καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς τὴν ἵδρυσιν καὶ σχολείου χωροφυλάκων, δι' ὃ καὶ νομοσχέδιον ἤδη ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν κατατεθῆ. Ἡ γείτων ἡμῶν Ἑπικράτεια εἰδικὴν ἐπίσης συνέστησεν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀστυνομικὴν σχολὴν, δὲν θὰ βραδύνῃ δὲ νὰ εὐρύνῃ ἐπὶ τῶν βάσεων αὐτῶν τὴν τῶν ἀνδρῶν τῆς ἀσφαλείας ἐκπαίδευσιν.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ἐπίσης ὤρμηθη καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὅταν προεκάλεε τὴν περὶ συνστάσεως **σχολείου τῶν ὀπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς** νομοθετικὴν διάταξιν καὶ ἔσπευδε νὰ συστήσῃ καὶ ὀργανώσῃ τὸ σχολεῖον τοῦτο. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μάλιστα, ὁ τὴν γενικὴν ἐν τῷ ἀστυνομικῷ ζητήματι σχὼν πρωτοβουλίαν, προθύμως ἔσπευσε νὰ ἀποδεχθῇ καὶ εἰσαγάγῃ πᾶσαν δυνατὴν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ταύτην βελτίωσιν. Εἶναι δὲ πεποιθήσις, ὅτι, ἂν δυνηθῇ νὰ ἐργασθῇ κοινοβουλευτικῶς, δὲν θὰ ἀπόσχη, πεποιθῶς περὶ τοῦ ἐν τῇ Πολιτείᾳ σκοποῦ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Τὰ πράγματα ἐδικαίωσαν τὰς προβλέψεις αὐτὰς τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο διετρανώθη ἐκ τοῦ ἀρτίως γενομένου διαγωνισμοῦ τῶν ὑποψηφίων, διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου, ἐνωμοταρχῶν α' τάξεως, καθ' ὃν ἐκ τῶν δύο μεταξὺ 83 ἐνωμοταρχῶν διαγωνισθέντων μαθητῶν τοῦ σχολείου ὁ εἰς κατέλαβε τὸν πρῶτον ὁ δὲ ἕτερος τὸν τέταρτον κατὰ σειράν ἐπιτυχίας ἀριθμόν.

Ἐν τούτοις μετὰ θλίψεως παρατηρεῖται, ὅτι τοῦ προοδευτικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατισχύουσι νοσηραὶ ἰδέαι ἄλλων ἀρμοδίων, μετ' ἐπιμονῆς ἐπιζητούντων τὴν κατάργησιν τοῦ σχολείου.

Καὶ κρατοῦσι βεβαίως αἱ ἰδέαι αὗται, διότι οἱ ἔχοντες αὐτάς, κατέχουσι τὰς κλείδας τῆς ζωῆς τοῦ Σώματος, καὶ προβάλλοντες τὸν κίνδυνον τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, βασιζόμενοι τὴν σωτηρίαν εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν μαθητευομένων ἐν τῷ σχολείῳ καὶ πείθουσιν ἐπομένως τοὺς διευθύνοντας τὰ κοινά. Φρονοῦσιν οὕτως ἐκεῖνοι, διότι ἔχουσιν ἀσαφῆ τὴν ἰδέαν τῆς **ἐκπαίδευσως**. Τονίζουσι τὴν σημασίαν μιᾶς συμπτωματικῆς περιστάσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ ἐπιτυγχάνουσι τὴν διακοπὴν τῆς λειτουργίας τοῦ σχολείου, χωρὶς νὰ σταθμίζουσιν ὅτι ἐν τῷ ἀφ' ἑνὸς δὲν εἶναι σημαντικὴ ἡ τῶν μαθητῶν συνδρομὴ, τυφλοῦται ἕξ ἄλλου τὸ Σῶμα καὶ κλείεται τὸ μέλλον αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο βλέπομεν διακοπτομένην τὴν λειτουργίαν τοῦ Σχολείου ἅμα τῇ ἐνάξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1908—1909, τοὺς δὲ μαθητὰς διατιθεμένους εἰς τὴν φρουρῆσιν χαρτοπαικτικῶν καταστημάτων ἐπὶ μακρὸν καὶ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου χρόνον, ὅτε τῇ συντόφῃ μερίμνῃ τοῦ τότε ἀρχηγοῦ κ. Πετμεζᾶ ἐπιτυγχάνεται ἡ τῶν μαθητῶν ἐκ νέου ἐναρξίς.

Διὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης λόγον ἤδη εἰς τὴν πρώην ὑπόνοιαν ἀνωμαλίας τῆς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τάξεως, δὲν κρίνεται ἐπαρκῆς ἡ ἐφεδρική καὶ πάντοτε ἔτοιμος τοῦ Σχολείου συνδρομὴ, ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτοῦ προβλεπομένη, ἀλλὰ συντελεῖται ἡ ὀριστικὴ τῶν μαθημάτων διακοπὴ. Καὶ συντελεῖται ἡ ὀριστικὴ τῶν μαθημάτων διακοπὴ, ἀφ' οὗ ὑπ' οὐδεμιᾶς διατάξεως παρέχεται δικαίωμα διακοπῆς τῶν μαθημάτων τοῦ Σχολείου, δυνάμει Νόμου καὶ Νομοτελεστικοῦ Διατάγματος λειτουργούντος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπιβλαβῶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν διὰ τοὺς μαθητευομένους ἀνδρας. Διότι εἶναι ἀληθὲς ὅτι οὗτοι μὲν ἐπὶ ὀκτῶ ὄλοις μῆνας, διατελοῦνται ἀπὸ τοῦ Σχολείου εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀστυνομίαν. Διεύθυνσιν καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο Ἀστυνομίαν. Τμήμα χωρὶς νὰ κατορθωθῇ ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐκπαίδευσως τῶν, τὸ δὲ Σῶμα, διερχόμενον ἄγονον ὀλόκληρον τὸ Σχολικὸν ἔτος, στερεῖται τῆς μορφώσεως ἰκανοῦ ἀριθμοῦ ἀνδρῶν, ἢτοι τροφῆς ἀπαραίτητου πρὸς τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ ζωὴν.

Εἶνε ἄστοργος πρὸς τοὺς μαθητὰς ὀπλίτας ἡ ἐνέργεια ἐκείνων, οἵτινες κατέπεισαν τὸν ἀληθῶς διὰ τὸν θεσμὸν ποιοῦντα κ. Πρωθυπουργόν. Εἶναι ἄστοργος καὶ πρὸς τὸ Σῶμα, ὅπερ, ὑφιστάμενον τὴν ἐπὶ τῆς ἠθικῆς προόδῳ ἀκριβῶς κατὰ τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἀναβιώσεώς του, ἢτοι καθ' ὃν χρόνον καὶ μεγάλης ἐνθαρρύνσεως ἀνάγκην ἔχει καὶ ἀσθενῆς εἶνε νὰ ἀντιμετωπίσῃ μετ' ἀποτελέσματος τὰς ἐκ μα-

κροχρονίου δυσμενοῦς κοινῆς γνώμης ἐνετυώσεις.

Ἀναβολὴ ἢ κατάργησις τῆς ἐκπαιδείσεως στρατιωτικοῦ σώματος, ὅπερ, μόλις ἐκ τῆς ἀφανεῖας ἀναφανόμενον, ὄργη πρὸς τὴν πρῶτον καὶ βαίνει μετ' ἀφοσίσεως καὶ εὐσυνειδησίας πρὸς τὸν σκοπὸν, ἀποτελεῖ καταστροφὴν τῶν ἐλπίδων καὶ εἶναι ἀποκλεισμός τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ. Διότι πλείσται ἀναρροῦνται ἐγγυήσεις, δι' ὧν παρίσταντο ἐξησφαλισμένα τὰ ἠθικὰ ἐκεῖνα ἐφόδια, τὰ ὁποῖα φυσικῶς θὰ ἦσαν ἢ παραγωγὸς αἰτία τῆς ἰκανότητος τῆς ἐξασκήσεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἠθικῆς ἐπιβολῆς τῶν ὀργάνων τῆς δημοσίας δυνάμεως.

Ἀλλὰ τὰ φαινόμενα ταῦτα θὰ ἐπενέγκωσιν ἀναποφύκτως τὴν ἀναγέννησιν τῶν παλαιῶν ἔξων, καὶ θὰ ἄρῳσι πρωτίτως τὸν πέπλον, τὸν ὁποῖον πυκνὸν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ ἐπιτίθησιν ἐπὶ τῶν πληγῶν καὶ τῆς δυσμορφίας τοῦ σώματος ἢ γαλουχοῦσα ἴδη αὐτὸ θεὰ τοῦ καθήκοντος. Καὶ εἰς τὸν ροῦν τὸν ὁποῖον θὰ προβάλῃ ἢ τῶν νοσηρῶν αὐτῶν ἰδεῶν κατίσχυσις θὰ παρυσυρθῇ καὶ αὐτὸς ὁ θεσμός ὁ τὸ μέλλον τοῦ Σώματος ἐγγυηθεὶς καὶ τοσαύτας περὶ τῆς κοινῆς εὐημερίας διαθρέψας ἐλπίδας.

Διὰ τοῦτο, πονοῦντες τὴν Πατρίδα, πονοῦντες τὸ Σῶμα, καὶ τόσους εὐέλπιδας ἀξιοματικοὺς καὶ νέους βαθμοφόρους αὐτοῦ, ἐθεωρήσαμεν καθήκον νὰ μὴ σιγήσωμεν πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Φρονοῦμεν ὅτι ὀφείλομεν, πρὸς αὐτοὺς τοὺς διαχειριζομένους τὴν δύναμιν τοῦ Σώματος προσατενίζοντες, νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν πρέπουσαν προσοχὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων. Ἔχουσιν οὗτοι ἀκμαῖα τὰ αἰσθήματα τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ Σῶμα αὐτό, ἀλλ' ὀλισθαίνουν εἰς τὸ πρᾶνὲς τῶν σφαλερῶν ἰδεῶν.

Εἶναι ὀλεθρία ἢ ἀκατάλληλος διαχείρισις τῆς δημοσίας ἐξουσίας.

ΚΑΛΔΚΑΣ

Ὁ μέγος Γερμανὸς χημικὸς Liebig, ἐδήλωσέ ποτε ὅτι ὁ βαθμὸς τοῦ πολιτισμοῦ ἐνὸς ἔθνους θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπολογισθῇ ἐκ τῆς ποσότητος τοῦ σάπωνος, οὗτινος χρῆσιν ποιεῖται. Μία ἀληθῶς παρομοία περίπτωσις θὰ ἀπεδίδοτο εἰς τὴν κατανάλωσιν τοῦ χάρτου. Τὸ ποσὸν τοῦ χρησιμοποιουμένου χάρτου εἶνε μία καλὴ ἀπόδειξις τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀναπτύξεως ἐνὸς ἔθνους. Ἡ διάδοσις τῶν ἐφημερίδων, τῶν περιοδικῶν καὶ τῶν βιβλίων εἶνε εἰς τῶν κυριωτέρων τρόπων διὰ τὴν διασπορὰν τῆς μαθήσεως.

Ἡ ἑτησία ποσότης τοῦ κατασκευαζομένου χάρτου ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμε-

ρικῆς ἀνέρχεται εἰς 830 πόδας τὸ ὕψος καὶ 377 πόδας κατὰ τὴν διάμετρον, ζυγίζουσα 2,730,000 τόννους ἤτοι 1,935,815,700 ὀκάδας. Ἡ Γερμανία, μέγα ἔθνος βιβλίων καὶ ἀναγνωστῶν, ἔρχεται κατόπιν κατὰ τὴν ποσότητα, ἀριθμοῦσα 937 χιλιάδας τόννους, ἤτοι 664, 417,330 ὀκάδας, τῆς ὁποίας τὸ ὕψος ἀνέρχεται εἰς 588 πόδας καὶ ἡ διάμετρος εἰς 267 πόδας. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἀγγλία με ποσότητα χάρτου 495 πόδας τὸ ὕψος καὶ 225 πόδας κατὰ τὴν διάμετρον ζυγίζουσα 573 χιλ. τόννους, ἤτοι 406,308,570 ὀκάδας. Ἀκολουθῶς ἔρχεται ἡ Γαλλία με ποσότητα 445 πόδας τὸ ὕψος καὶ 202 πόδας κατὰ τὴν διάμετρον ζυγίζουσα 419 χιλ. τόννους ἤτοι 297,108,710 ὀκάδας. Ἡ Αὐστρία ἀποδεικνύεται εὐπρόσωπος με ποσότητα 418 πόδας τὸ ὕψος καὶ 202 κατὰ τὴν διάμετρον ζυγίζουσα 346 χιλ. τόννους ἤτοι 245,345,140 ὀκάδας. Τελευταία ὄλων τῶν 6 μεγάλων χαρτοπαραγωγῶν χωρῶν ἔρχεται ἡ Ἰταλία, τῆς ὁποίας ἡ ἑτησία παραγωγή τοῦ χάρτου συμποσοῦται εἰς 379 πόδας τὸ ὕψος καὶ 172 πόδας κατὰ τὴν διάμετρον ζυγίζουσα 295 τόννους ἤτοι 187,908,850 ὀκάδας.

Τὸ ὅλικόν ποσὸν τοῦ καταβαλλομένου χρηματός εἰς ὅλας τὰς 6 χώρας εἶνε κατὰ τι ὀλιγώρον τοῦ ἐνὸς δισεκατομμυρίου δολλαρίων.

Σημ.—Ὁ τόννος ὑπολογίζεται πρὸς 709.09 ὀκάδας.

(Ἐκ τῆς «Ἐμπορικῆς Ἐπιθεωρήσεως»)

Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Παρασκευοφύλαξ τοῦ Παναγίου Τάφου

Εὐχαρίστως λίαν παρουσιάζομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν μας μίαν σεμνὴν ἐκκλησιαστικὴν μορφήν δρᾶσαν περιφανῶς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Σιωνιτιδος Ἐκκλησίας. Ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν κληρικῶν τῶν ἐπιβαλλομένων διὰ τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἀρετῶν, αἰτινες εὐτυχῶς δὲν ἔλλειψαν ἀπὸ τοῦς λειτουργοῦς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας πρὸς κλέος καὶ δόξαν ἀφθιτον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου καὶ τῆς ἡμετέρας θρησκείας. Ἐπὶ πλέον ὁ ἀρχιμανδριτῆς κ. Γεράσιμος ἐπιθυμῶν δι' ἔργων ὄντως περιλάμπρων ν' ἀναστηλῶν τὴν πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν πίστιν καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἐπιβολὴν αὐτῆς ἀνήγειρεν ἐπὶ τοῦ περικλειοῦς ὄρους τῆς Σιῶν μεγαλοπρεπὲς Μοναστήριον καὶ ἀνάλογον Ἐκκλησίαν, ἣν διεκόσμησε μετὰ καλλιτεχνικῆς ὄντως ἐπιμελείας δαπανήσας ἀφειδῶς διὰ τὸν ὄσον οἶόν τε τέλειον καὶ ἐπιβάλλοντα ἔξωραϊσμὸν αὐτῆς. Τοιοῦτον ὑπέροχον κληρικὸν ἐπισύροντα τὸν σεβασμὸν οὐ μόνον τοῦ Πανελληνίου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν Ἀραβοφῶνων Ὀρθόδοξων καὶ Ρώσων ἢ «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεώρησις» εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ γνωρίσῃ εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἀναγνώστας τῆς.

Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Παρασκευοφύλαξ τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ἡ γόνιμος καὶ εὐργετικὴ δράσις τοῦ κ. Μάτσα ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς καὶ ἀνυψώσεως τοῦ μεγάλου πιστωτικοῦ ἰδρύματος, ὅπερ διευθύνει, καταφαίνεται ἐκάστοτε ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ἀπορραδαία ἐπερχόμενα κραταιοῦσιν ὁσημέραι τὴν πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ κοινῶ καὶ ἀνυψοῦσιν αὐτὴν εἰς τὴν τάξιν τῶν μεγαλειτέρων Τραπεζῶν τῆς Ἀνατολῆς. Γεγονότα τοιαύτης σημασίας ἔχομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν προκύψαντα ἐκ τῶν δραστηρίων καὶ πεφωτισμένων ἐνεργειῶν τοῦ κ. Μάτσα κατὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ δῖμνον περίπου διαμονὴν του. Κατάρθωσε τὴν συγχώνευσιν τῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς τῆς Αἰγύπτου μετὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς Τραπεζῆς. Ἡ συγχώνευσιν αὐτῆς ἤτις θέλει ἐπισημοποιηθῆ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Αἰγυπτιακῆς Τραπεζῆς, ἤτις θὰ λάβῃ χώραν τὴν 9 τρ. μηνός, εἶνε γεγονός μεγάλης σημασίας διότι καὶ τὰ κεφάλαια τῆς Ἀθηναϊκῆς σπουδαίως ἐνισχύονται, ἢ ἠθικῆ ταύτης βαρύτης καθίσταται κολοσσιαία καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁ κύκλος, ὁ ἴδῃ εὐρύτατος, εὐρύνεται ἐπὶ πλέον διὰ τῆς προσθήκης μεγάλης καὶ ἐκλεκτῆς πελατείας εἰς τὴν μέχρι τοῦδε οὐκ εὐκαταφρόνητον ἰδικὴν τῆς. Ἡ καταπληκτικὴ αὐτῆ εὐρύνησις τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς ἐπέφερε καὶ ἕτερον ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα. Ὁ κ. Μάτσα κατιδὼν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν γραφείων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ὑψατοῦ εἰς οἰκοδόμημα ἀνάλογον πρὸς τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν του, προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Σερῖφ Πασσά μεγάρου, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Comptoir Financier et Commercial d' Egypte καὶ οὕτως ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀπέκτησεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν τῶν μεγαλειτέρων τῆς Αἰγύπτου κτιρίων ἐν ᾧ στεγάζεται ἔν τῶν πρώτων ἑλληνικῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων τῶν τιμώντων τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἑλληνικὴν εὐφυΐαν καὶ δραστηριότητα.

Ἐπὶ τοιαύταις ἐπιτυχίαις σφίγγομεν ζωηρῶς τὴν χεῖρα τοῦ φίλου Γενικοῦ Διευθυντοῦ κ. Ζαφ. Μάτσα, ὅστις γνωρίζων νὰ ἐκλέγῃ τοὺς συνεργάτας του βαίνει μετὰ βημάτων στερεῶν καὶ ἀκλονήτων πρὸς τὸ ἄραϊον καὶ μεγαλεπίβολον ἰδανικόν του.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΕΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΥΠΟ
MAURICE MONTEGUT

— "Ολοι πεθάνετε σ' ένα τόσο βραχὺ διάστημα. Ὁ Frotté νεκρός, ὁ Pichérgus νεκρός, ὁ Charette νεκρός ὁ Georges νεκρός! γαλλικαὶ σφαῖραι ἐσκότωσαν τὸν Frotté, καὶ τὸν Charette, ἀλλ' ὁ Pichérgus τί ἔγινε; Ἰσως ἠτύχησε, ἴσως τὰ τὸν ἐδολοφόνησαν, ὁ Gadoutal κι' αὐτὸς ἀπεκεφαλίσθη ἐπὶ τοῦ κατηραμένου ἰκριώματος, ὅπως ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μητέρα μου κι' ὅλοι οἱ δικοί μου.

Ἡ φωνή του ἐκόπη ἀπὸ ἕνα λυγμὸν τὰ λόγια του συνεκίνησαν καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον. "Ὅπισθεν τοῦ ἡ Renée ἀκουμπισμένη εἰς τὸν τοῖχον μὲ μάτια κλειστὰ καὶ μὲ χεῖρας τρεμούσας εἶχε γίνε ἀλλόφρων ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις αὐτὰς.

Ἡ πρίγκηψ ἐξηκολούθησε :

— Ποῖος θὰ σὰς ἀντικαταστήσῃ, ὦ γενναῖο ὑποστηρικτὰί μου, ὦ σημαιοφόροι μου, πολεμιστὰί μου, στρατιῶταί μου! Νεκροί, νεκροί οἱ πιστοὶ φύλακες τῆς ἀποθανούσης βασιλείας. Πρέπει λοιπὸν κ' ἐγὼ ν' ἀπελπισθῶ καὶ νὰ πεθάνω ὅπως σεῖς ;

— Αὐθέντά μου! ἐφώναξεν ἡ Renée σὰν τρελλὴ ἐκτείνουσα τὰς χεῖράς της πρὸς τὸν πρίγκηπα.

Ἐκεῖνος ἐξαφάνθη.

— Μπα! μικρὴ ξέχασα πῶς εἶσαι δῶ, ἄλλως τε ἔχεις καὶ σὺ τὴν θέσιν σου σ' αὐτὸ τὸ προσκύνημα τῆς πίστewς. Ἦκουσας λοιπὸν τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης τὸν ὁποῖον ἀποδίδω εἰς τοὺς εἰς μάτην ἀπωλεσθέντας δυστυχεῖς φίλους μου καὶ λάβε τὸ μερίδιό σου καὶ σὺ ἡ ὁποία ζῆς διὰ νὰ μὲ θπηρετῆς ἀκόμη μὲ τὴν μεγάλη μικροῦλα καρδιά σου. ὦ ἀδελφὴ τῶν περασμένων μου χρόνων.

Κ' ἐκεῖνη ἔχουσα τὸ κεφάλι μὲς τὰ χέρια ἔκλαιε μὲ λυγμούς.

Ἐπὶ μακρὸν ὁ πρίγκηψ ὠμίλει τοιουτοτρόπως καὶ κάθε λέξις του τῆς ἔφερε καὶ νέας συγκινήσεις.

Τέλος ἔφυγε ἀφήσασα αὐτὸν μόνον εἰς τὸ καταφύγιόν του, τὸ ὁποῖον τὸν ἔκρυπτε ἀπὸ κάθε μάτι, ἀφοῦ δὲ ἔκλεισεν ἐπιμελῶς τὴν θύραν κατέβη τρέμουσα ὄλη.

— «Γιατί εἶσαι ἔτσι κόκκινη καὶ ταραγμένη», τὴν ἠρώτησε ὁ Boran, «νομίζει κανεὶς πῶς ἔκλαυες». Τότε ἡ Renée τοῦ διηγήθη ὅλα τρέμουσα καὶ αἰ-

σθανομένη, ὅτι τὴν σιγμὴν ἐκείνην ἦτο περισσό-τερον πάρα ποτε ἀφοσιωμένη σὶδὸν πρίγκηπά της.

— "Ω! θὰ ἔκλαιες καὶ σὺ, ἔλεγε πρὸς τὸν πατέρα της, ἐὰν τὸν ἤκουες ν' ἀνακαλῆ τοὺς ἀποθνήσκοντες φίλον του καὶ τὰ τοὺς ὑποσχεται αἰώνιαν ἀνάμνησιν. "Ω! ἐὰν ἤκουες πῶς ἐμίλησε γιὰ μᾶς ἐκεῖ ἐπάνω.

— Εἶπε μιὰ μεγάλη καρδιά, ἀπύνησε πλήρης πεποιθήσεως ὁ Boran, τοῦτο δὲ ἐπεδοκίμασαν καθ' ὁλοκλήριον ὁ Blaissot, καὶ ἡ σύζυγός του. Ἐπὶ μιαν ὥραν ἀκόμη ἐξηκολούθηον νὰ συζητοῦν γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ εἶχον νὰ ἐπανεύρουν τὸν πρίγκηπά των γιὰ τὴν ὠραιότητά του, τὴν καλοσύνην του, τὴν χάριν, τὴν σοφίαν, τὴν εὐγλωττίαν του καταλήξαντες εἰς τὰς ὀνειροπολήσεις ἐνὸς θανμασίου μέλλοντος.

Τὸ ὠλόγι τῆς γειτονικῆς ἐκκλησίας ἐκτύπησεν ἔνδεκα ὕταν καθένας ἐπῆγε νὰ κοιμηθῆ καὶ ὅμως μὲς τὴν ἡσυχίαν ἡ ὁποία βασιλευε μετ' ὀλίγον εἰς τὸ σπιτάκι τοῦ Boran, μόνον ὁ Blaissot καὶ ἡ σύζυγός του ἐκοιμοῦντο ἡσυχῶ.

Ἡ Renée ἐπλατε σήμερα νέα ὄνειρα μὲς τὴν μικρὴν γυμνὴν καὶ σχεδὸν πτωχικὴν κάμαράν της τῆς ὁποίας τὴν μόνην ἐπίπλωσιν ἀπειτέλει μία ξύλινη ἑταζέρα γεμάτη ἀπὸ μικρὰ δάλια καὶ χρυσᾶ ἀντικείμενα. Διάφοροι σκέψεις ἐβασάτιζον τὸν νοῦν της.

Πόσον μεγάλη ἀλλὰ συγχρόνως καὶ θλιβερά, ὅπως ὄλαι αἱ μεγάλαί χαρὰί, ἦτο ἐκεῖνη τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη ὕταν εἶδε μπροστά της τὸν βασιλικὸν σύντροφον τῆς μονοτόνου παιδικῆς της ἡλικίας, τὸν πρίγκηπα ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον τόσο ἡγάπα καὶ δὲν ἤλιπιζε νὰ ἐπανίδῃ ποτὲ πλέον.

Εἶχε γίνε λοιπὸν πραγματικότης ὅτι καὶ εἰς τὸν ὕπνον της ἀκόμη ἀπειτέλει τὸν μεγαλιέτερόν της πόθον.

Γιατί ὅμως ἡ ἀνέλπιστος αὐτὴ εὐτυχία τὴν ἐτάραττε τόσο πολὺ; Γιατί δὲν ἠδύνατο καὶ δὲν ἤθελε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν τῆς ἀνησυχου συνειδήσεώς της; "Α! ὄχι δὲν ἦτο πλέον παιδί ὁ

τόσον ἀπροόπτως ἐμφανισθεῖς, τώρα ἦτο ἄνδρας τόσο ὠραῖος ὥστε νὰ μὴ μὲν ἀπαρτήρητος οὐδὲ δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἠγνόουν τὴν βασιλικὴν καταγωγὴν του.

Δὲν ἦσαν πλέον τὰ παλαιὰ αἰσθήματα τῆς ταπεινῆς καὶ ἀφοσιωμένης ἀδελφῆς διὰ τὸν Κάρολον τῆς, τώρα τῆς ἐφαίνετο ὅτι κάποια μεταβολὴ ἐπῆλθε μέσα της, ὅτι τὰ αἰσθήματά της ἀνεκατέυθησαν μὲ κατὰ τι ξένον μέχρι τοῦδε.

Γι' αὐτὸ δταν, ὅπως ἄλλοτε, ὁ Κάρολος τὴν ἐφίλησε καὶ τὴν ἐνηγαλίσθη μὲ ἀδελφικὴν περιπάθειαν ἡ Renée ἀνεσπίρησε καταληφθεῖσα ὑπὸ ἀνεξηγήτου σιεροχωρίας, συγχρόνως δὲ ἠσθάνετο μιαν ἀγνωστον ἔως τώρα εὐχαρίστησιν κ' ἕνα μυστικὸν πόνον.

Τί ἤθελε νὰ πῆ αὐτό; Κ' ἐκεῖνη ἡ ἴδια δὲν ἔγινε.

Δὲν εἰμποροῦσε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δταν ὀνειρεύεται κανεὶς ὄλο τὸ ἴδιον πρόσωπον σ' αὐτὴν τὴν ἡλικίαν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ αἶμα ρεεῖ θερμὸν καὶ ἡ καρδιά κυτῶν δυνάτῃ ἡ συμπάθεια διὰ τὸν ξενητευμένον ἦρωα μεταβάλλεται σιγά-σιγά σὴν πλέον ἐνθερμον ἀγάπην.

Καὶ πρὶν ἀκόμη παρουσιασθῆ ὁ κ. de Grandlys αὐτὴ ἔφερε μπρὸς σὶά μάτια της τὸν θεὸν τῆς λατρείας της. ἀλλ' ἀπὸ μακρὰ κάθε ὠρισμένον αἴσθημα ἐκοιμᾶτο ἀκόμη αὐτὴ ἡ λατρεία ἦτο ἀμφίβολος σχεδὸν χιμαιρικὴ. Ἰδοὺ ὅμως πῶς εἰς τὴν πρώτην συνάντησιν, μὲ τὸ πρῶτον φίλημα, τὰ αἰσθήματα ἐξύπνησαν καὶ ῥίγη διέτρεξαν τὸ σῶμά της, ἡ λατρεία ἀπὸ πνευματικὴ μειεβλήθη εἰς εἰδωλολατρικὴν καὶ ἡ γυναῖκα ἐγεννήθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ θεοῦ της.

Αὐτός; Αὐτή; Τί τρέλλα!

Ἡ δυστυχῆς Renée μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ παραδεχθῆ τ' ἀληθῆ αὐτὰ συμπεράσματα καὶ τυραννομένη ὑπὸ τῆς ἀπνίας προσεπάθει νὰ εὐρη τὴν εὐλογον ἀφορμὴν τῆς νέας αὐτῆς ἀγωνίας, ἤθελε νὰ δικαιολογηθῆ δι' ἕνα ἐκούσιόν της λάθος διὰ τὸ ὁποῖον ὅμως αὐτὴ δὲν ἦτο διόλου ὑπεύθυνος.

Καὶ αἱ ὥραι περνοῦσαν χωρὶς ὁ ὕπνος νὰ ἔλθῃ.

Ἐντελῶς ἄλλου εἶδους ἀνησυχία ἐτάραττον τὸν Boran μὲς τὴν κάμαράν του ἡ ὁποία ὁμοίαζε ἄλλον πρὸς ἀχοῦρι.

Ἐπάνω εἰς τὸ κρεβάτι του τὸ ὁποῖον ἦτο πάρα πολὺ πλατὺ διὰ τὸ ἀδύνατόν του σῶμα ἐκῆταζε ὑπὸ τὸ φῶς ἐνὸς καπνίζοντος κερίου, τὰ ἀνακατωμένα ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα ἐφύσκοντο ἀκόμη μαζευμένα ἐκεῖ, τὰ παλαιὰ ὠρολόγια τοῦ τοῖχου τὰ ὁποῖα ἦσαν πεταμένα κατὰ γῆς, τοὺς σκοτισμένους δίσκους, τὰ τόσο πολλὰ ἀντικείμενα χρυσοχοικῆς ἐπὶ τῶν σανίδων σκορπισμένα, διάφορα δακτυλίδια,

κ' ἕνα σωρὸν ἀπὸ ἐργαλεῖα τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἦσαν ἐν χρῆσει.

Ἦκουεν ἀγωνιωδῶς κάθε σπάνιον θόρυβον τῆς ὁδοῦ προπάντων δὲ τοῦ δρομίσκου, τὸ σφύριγμα τοῦ ἀνέμου εἰς τὰς ὑψηλὰς καπνοδόχους καὶ τὸ κλονούμενον βῆμα ἐνὸς μεθυσμένου ὁ ὁποῖος ὠμίλει μόνος σὴν ἐρημίαν τῆς νυκτός.

Καὶ κάθε φορὰν ἀνεπῆδα κάτωωρος.

Καὶ ὅμως δὲν ἦτο οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἴσως ἡ ἐκατοστὴ φορὰ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνας καταδικασμένος διενυκτέρευε ὑπὸ τὴν στέγην του. Ἄλλοτε ὁ Cadoudal, ὁ Picheyrus, ὁ Charette, ὁ Frotté, ὁ Brushart καὶ τόσο ἄλλοι εὐρισκον ἄστυον εἰς τὴν σιταποθήκην, χωρὶς ἡ παρουσία των νὰ ταράξῃ διόλου τὸν ὠρολογοποιόν. ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοὺς ἀνεκάλυπτον ἡ κεφαλὴ τοῦ Boran ἐκινδύνευε, φαίνεται ὅμως ὅτι τότε εἶχαν συνηθίσει σὶά δράματα αὐτὰ καὶ κανεὶς δὲν ἦτο βέβαιος γιὰ τὴν ζωὴν του, διὰ τοῦτο ἡ θυσία ἐγένετο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς.

Τώρα ὁ Boran ἐνόμιζε ὅτι κατόπιν τοῦ ἐν ἡσυχίᾳ γήρατος ὁ χαρακτὴρ του εἶχε καταστῆ μαλθακός.

Ἐνεθυμῆτο ἀκόμη τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔκρυπτε μὲς τὸ σπιτί του τὸν βασιλόπαιδα, τὸν πρίγκηπα του αὐτὸν τὸν ἴδιον διὰ τὸν ὁποῖον σήμερα ἔτρεμεν.

Μάλιστα ἀλλὰ τότε ὁ πρίγκηψ ἦτο ἀκόμη πολὺ μικρός, ὥστε νὰ μὴ διατρέχῃ ἄμεσον κίνδυνον νὰ θανατωθῆ ὅπως ὁ δούξ τοῦ Enghien.

Μόλις ὁ μικρὸς ἔμπορος τοῦ προαστείου ἐπρόφερε διὰ τῶν ἄκρων τῶν χειλέων του τὸ ὄνομα τοῦτο, κρύος ἰδρὼς ἤρρισε νὰ ρεῖ ἀπὸ τοῦ μετώπου. Δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἀποφύγῃ τὴν σκέψιν αὐτὴν.

Ἡ σιωπηρὰ αἰχμαλωσία, τὸ φρούριον τοῦ Vincennes ἡ ἐνμηγορία, αἱ σκοτεινὰί τάφροι τοῦ φρουρίου, ἡ στήλη ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκρέματο ἕνα φανάρι καὶ αἱ δώδεκα σφαῖραι αἱ ὁποῖαι διηυθύνθησαν καθ' ἐνὸς λευκοῦ σιήθους ὅλα αὐτὰ ἐπαρουσιάζοντο ἐμπρὸς του.

Ὀλίγον ἔλειπε νὰ φωνάξῃ δυνατὰ ἡ ὀπτασία ἦτο τόσο καθαρά ὥστε ὁ Boran τὰ ἔχασε, τὸ βλέμμα του ἔγειρεν ἀπλανὲς καὶ ὁ λάρυγξ του ἐστέγνωσεν.

Τὴν αὐτὴν σιγμὴν ἐνόμισε ὅτι ἤκουσεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τὰ βήματα τῆς περιπόλου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΙΤΣΑ ΠΕΡΡΩΤΗ

Ο κ. Λαγαύμης καταθέτων την έκθεσιν της μειοψηφίας της, πρὸς εξέτασιν τῶν ναυτικῶν πραγμάτων, Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς προτείνει μεταξύ ἄλλων, ἄξιων ὄντως ἰδιαι-

Αἰ γινῶμαι τοῦ κ. Λαγαύμης.

τέρου ἐνδιαφέροντος καὶ πολλῆς προσοχῆς, καὶ τὴν γνώμην «περὶ συγκεντρώσεως τῆς Διοικήσεως τῶν Στρατιωτικῶν πραγμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ περὶ τοῦ συμφέροντος τῆς εἰς ἕν μὲγα Ἐπιτελεῖον μὲ δύο τμήματα ἐνώσεως ἀμφοτέρων τῶν παρὰ τὰ δύο πολεμικὰ ὑπουργεῖα τεταγμένων δύο Ἐπιτελείων». Ἐπὶ τῆς γνώμης αὐτῆς ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἐντυπώσεις μας. Δὲν συζητοῦμεν τὸ ὀρθὸν ἢ μὴ αὐτῆς, δὲν εἰσερχόμεθα κἀν εἰς τὴν οὐσίαν. Ἄλλοις ἴσως δέδοται νὰ ἀποφανθῶσιν. Ἡμεῖς ἐξάγομεν ἐν συμπέρασμα καὶ τὸ συμπέρασμά μας εἶνε ὅτι καὶ ἐκείνοι δυστυχῶς οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος παρ' ὧν δύναται τις νὰ προσδοκᾷ θετικὰς τινας καὶ βασίμους ὑπηρεσίας ἀπατιῶνται ἀπάτην οἰκτροῦν. Φαντάζονται ὅτι ὁ τρόπος τοῦ διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν εἶνε ἡ αἰτία τῆς σημερινῆς κακοδαιμονίας τοῦ Ἐθνους καὶ προτείνουν αὐτὸ τὸ φάρμακον ἢ ἐκεῖνην τὴν μεταβολὴν μὴ παραδεχόμενοι ὅτι τὰ πρόσωπα καὶ ἢ ἐπ' αὐτῶν ἐπιδρῶσα συναλλαγή εἶνε ὁ μόνος ἔνοχος τῆς καταστάσεως. Φαντάζεται ὁ κ. Λαγαύμης ὅτι ἡ συνένωσις τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων ἐπὶ ἐνιαίαν Διοίκησιν μὲ τὰ σημερινὰ χάλια τῆς πολιτικῆς θὰ ἀνυψώσῃ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν καὶ θὰ τὰ καταστήσῃ πρότυπα τάξεως, ἐπιμελείας, εὐσυνειδήτου διοικήσεως, καὶ δὲν παραδέχεται ὅτι μία πολιτικὴ σώφρων, ἰγιῆς, περισσύτερον ἀφοσιωμένη εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος, παρὰ τοῦ κόμματος, δίδεται ἐπὶ τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ τὸν στρατὸν νὰ ἀνυψώσῃ καὶ τὸ ναυτικὸν νὰ καταστήσῃ σῶμα ἀγτάξιον τῶν ἐλλείδων τοῦ Ἐθνους καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Ἡ μὴπως παραδέχεται ὅτι σήμερον τὸ Ναυτικὸν ἐχθρικῶς διάκειται πρὸς τὸν στρατὸν ἢ τὰνάπαλιν, καὶ μόνῃ ἢ συνένωσις τῶν ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἄρῃ τὴν ἐχθρότητα ταύτην! Ἄν τοιαύτας ἔχῃ ἰδέας καταδικάζει αὐτὸς ὁ διαπρεπῆς πολιτευτῆς, τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν μαρσμοῦν καὶ τὸν θάνατον καὶ εἶνε ἄδικον τοιαῦτα ἰδέαι νὰ ἐξέρχονται ὡς ἰδέαι πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας. Καὶ ἂν ἐπαραγμα τοιοπιεῖτο ποτε ἢ ἰδέα αὕτη καὶ συνεχωρεύοντο τὰ δύο ὑπουργεῖα, τὰ πράγματα κατ' οὐδὲν θὰ ἐβελτιωίοντο, θὰ εἴχμεν μόνον, διὰ τὸ μέλλον ὡς κέρδος, μίαν νίαν ἀρθογραφικὴν πολεμικὴν ἀπευθυνομένην κατὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν πραγμάτων ἐπὶ μίαν διοίκησιν καὶ θὰ ἐγράφμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ζητοῦντες τὸν χωρισμὸν αὐτῶν χάριν τῶν ὑψίστων συμφερόντων τῶν σπουδαίων αὐτῶν ὑπηρεσιῶν αἵτινες ἀσφυκτικῶσιν ὑπὸ μίαν διεύθυνσιν ἀνίκανον νὰ στρέφῃ τὸν νοῦν τῆς πρὸς τὰς πολλαπλὰς αὐτῶν ἀνάγκας... Καὶ τὰ παρόμοια, δηλ. Ράβε ξύλωνε δουλειὰ νὰ μὴ σοῦ λείπῃ. Ὅπως ἀπαράλλακτα σήμερον οἱ βλέποντες τὴν γεωργίαν φθίνουσιν καὶ μαραιομένην φωνάζουσι, ἀπομακρύνετε ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὰς μερίμνας περὶ τῆς Γεωργίας ἰδρύνοντες ἴδιον ὑπουργεῖον καὶ τότε θὰ ἀναπτυχθῇ ἡ Γεωργία, θ' ἀποδώσῃ καρπούς..... καὶ εὐτυχία καὶ πλοῦτος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλ' οἱ ταῦτα λέγοντες δὲν σκέπτονται ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ τῆς Γεωργίας καὶ Βιομηχανίας θὰ τὸ διευθίνοιν πολιτικοὶ τῆς οὐσίνας καὶ ὄργανα τῆς συναλλαγῆς ἀνάγκαν πρὸς πᾶσαν μεταγεθμισίαν πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἀναπλάσεως, πρὸσδον καὶ ζωῆς. Ὅποτε δὲν πταίει ἢ διαφροῦθμισις τῶν ὑπηρεσιῶν ἀλλὰ σεις, τὰ

πρόσωπα κ.κ. πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἂν ἐπιθυμήτε τὴν πρόσδον τοῦ Ἐθνους ἐργασθήτε ὑπὲρ αὐτῆς καὶ μόνῃς ὑπὲρ αὐτῆς.

ΕΥΓ. Ζ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΑΪΟΣ

Ὁ μὴν οὗτος παρήλθε μὲ τὴν χαύνωσιν καὶ τὴν ἀτονίαν τῶν νεύρων ἢ ὅποια ἐπέρχεται κατόπιν τῆς ὑπερβολικῆς ζέστης ἥτις προώρως ἐνέσκηψεν εἰς τὴν πόλιν μας, μὲ μικρὰ μόνον διαλείμματα δρόσου καὶ ἀναψυχῆς, κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον. Συνεπῶς ὁ μὴν διήλθεν ἐν ἀπολύτῳ γαλήνῃ καὶ ἡρεμίᾳ.

Τὰ ἐκπληκτικὰ γεγονότα τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ἀνήκουσιν εἰς τὸ παρελθόν, εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἐσθυσαν πλέον, καὶ μόνον ὡς θλιβερά ἀπήχησις φρικαλέων γεγονότων μᾶς ἔρχονται αἱ λεπτομέρειαι τῶν σφαγῶν τῶν Ἀδάνων.

Ὁ ἀπαίσσιος τῆς Ρώμης τύραννος, ὁ Νέρων, ἔμεινεν ἱστορικὸς διὰ τὰς φρικιαστικὰς σκληρότητας τὰς ὁποίας ἐφεύρισκε καὶ ἐφήρμοζε κατὰ τῶν θυμάτων του, φαντασθῆτε ἤδη μυριάδας Νερῶνων ἐπιπιπτόντων κατὰ τῶν δυστυχῶν Ἀρμενίων καὶ θυσιαζόντων ἐν τῇ τυφλότητι τοῦ φανατισμοῦ των καὶ τῆς ἀγριότητός των καὶ ὄχι ὀλίγους Ἑλληνας!! Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀπαίσσιων καταστροφῶν, ἄς ἐπέφερον κατ' αὐτῶν, κατέβρεχον τὰς οἰκίας διὰ πετρελαίου ἔθετον πῦρ εἰς αὐτάς καὶ ἐντὸς τῶν οὐρανομήκων φλογῶν ἔρριπτον Ἀρμενίους οὓς ἔκαιον ζώντας!! Καὶ τολμῶμεν νὰ ἰσχυρίζωμεθα ὅτι ἡ ἀνθρωπότης προώδευσε. Προώδευσε ἡ ἀνθρωπότης, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ὑποκρίσιν καὶ τὸ ψεῦδος, ὅλα τὰ ἄγρια συναισθήματα τῆς ζωῶδους ἡμῶν ὑπάρξεως κατ' οὐδὲν ἐμειώθησαν, ἀφ' οὗ εἶνε ἀνεκτὰ εἰς τὸν αἰῶνά μας τοιαῦτα αἵσχη φρίκης καὶ ὀδύνης.

Φαίνεται ὅτι ἡ ἀνθρωπότης θὰ βραδύνῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ποθητὸν σημεῖον ἀληθοῦς προόδου καὶ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, εἰς αὐτὴν δὲ τὴν μὴ ἀνατεῖλασαν ἀκόμη πρόσδον, τελευταία θὰ προσχωρήσουν τὰ ἔθνη ἐκεῖνα τὰ ὅποια διοικοῦνται ὕπως τὸ ἰδικὸν μας, τὸ ὅποῖον τὸσάκις δυστυχῶς ἀπεδείχθη ἀνίκανον νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ στοιχειώδη καθήκοντά του. Τὰς σκέψεις αὐτάς δὲν μᾶς ἐμπνέουν μόνον τὰ ναυτικά, τελωνειακά,

μοναστηριακά, ὑπαζιωματικά, δημοσιεργικά, κακουργοδικειακά καὶ ἄλλα ἀναριθμητὰ σκάνδαλα, ἀλλὰ ἢ διάδοσις ὅτι μετὰ διετεῖς στενοχωρίας, συγκινήσεις καὶ δαπάνας ἐκστομμυρίων οἱ ἀτυχεῖς πρόσφυγες τῆς Βουλγαρίας εὐρίσκουσι προτιμότερον νὰ ὑφίστανται τὰς ὀμότητας τοῦ Βουλγάρου παρὰ τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως τὴν ἀνεπάρκειαν. Ζήτημα τὸ ὅποῖον θὰ διηυθύνον ἄλλα Κράτη ἐντὸς ἑξαμηνῶν μὲ βύσεις οικονομικὰς καὶ πλουτολογικὰς καὶ διὰ τοὺς νέους πληθυσμούς, καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, ἢ ἀθάνατος ἑλληνικὴ διοίκησις μετὰ ἐτῶν ἐξαντλητικῆν δράσιν ἐδημιούργησε κατὰστασιν ἀφόρητον εἰς τοὺς δυστυχεῖς, αὐτοὺς, οἵτινες ἤλπισαν ὄχι μόνον εἰς τὰ φιλόστοργα αἰσθήματα τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπάρκειαν τῶν ἐπιτετραμμένων τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως.

Εἰς τὰ δυσάρεστα αὐτὰ ἐπῆλθε μικρὸν διὰλειμμα, μὲ γεγονὸς τι τὸ ὅποῖον, ἂν ἐλάμβανε χώραν εἰς ἄλλα ἔτη ἢ ἂν διετελοῦμεν σήμερον ὑπὸ ἄλλας συνθήκας θὰ ἐπροκάλει ἐνθουσιασμὸν εἰς ὅλον τὸ ἔθνος καὶ δὲν θὰ παρήρχετο μὲ τὴν ψυχρότητα τυπικῆς ἑορτῆς. Ἐννοῶ τὴν ὀρκωμοσίαν τοῦ ἐπιδόξου Διαδόχου. Ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Διαδόχου, καὶ ἐγγονὸς τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, Βασιλόπαις Γεώργιος μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐξετάσεων του κατετάχθη εἰς τὸ πεζικὸν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ. Ἡ τελετὴ τῆς ὀρκωμοσίας του διεξήχθη μετὰ πολλῆς λαμπρότητος καὶ ἐπισημότητος καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀνωτάτων ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Στρατοῦ.

Εὐχόμεθα ὅπως εἰς τὸν νεαρὸν Βασιλόπαιδα, τὸν κεκλημένον νὰ διευθύνῃ μίαν ἡμέραν τὰς τύχας τοῦ Ἐθνους, ἢ ἑορτῆ τῆς ἐπισήμου, ὡς στρατιώτου, ὀρκωμοσίας του ἀφίση ἀνεξαλείπτους ἐντυπώσεις καὶ αἰσθανθῇ οἷας μεγάλας ὑποχρεώσεις ἔχει καὶ πρὸς τὸν στρατὸν ὅστις οὕτω μεγαλοπρεπῶς τὸν ἐτίμησε καὶ πρὸς τὸ ἔθνος τὸ ὅποῖον μὲ τόσας τιμὰς περιέβαλε μίαν ἐπίσημον στιγμὴν τοῦ βίου του. Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ ἐλπίζομεν ἀπὸ τῶν ἐνδόξων Χοεντζόλερν τὸν γόνον, ὅστις τὴν ἐπίσημον ἐκείνην στιγμὴν εἶχε συγκεντρώσει νοερῶς ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος τοὺς παλμούς καὶ ἂν ἢ συγκίνησις δὲν συνεκράτησε τὸ δάκρυ ἀπὸ τὸ ὄμμα τοῦ σεπτοῦ Πάππου καὶ Πατρός, ἄς ἐνθυμεῖται πάντοτε ὅτι τὸ δάκρυ ἐκεῖνο ἦτο δάκρυ κάθε Ἑλληνοῦ ὅστις θέλει τὴν πατρίδα μεγάλην καὶ ἔχει πεποιθήσιν εἰς τὰ αἰσθήματα

ἐκείνων οἵτινες προωρίσθησαν νὰ διευθύνωσι τὰς τύχας του.

Παρένθεσιν εὐχάριστον ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἐποψιν, διότι ὑπὸ ἐποψιν πρακτικῆς ὠφελείας ἀμφιβάλλω ἂν θὰ ἴδωμεν εὐχάριστον τι, ἐπαρουσίασε καὶ τὸ κατὰ τῆς φυματώσεως Συνέδριον εἰς ὃ ἢ Ἑλληνικὴ ἐπιστήμη ἐνεφανίσθη ρωμαλέα καὶ ἀνοπλος. Ἀνακοινώσεις σοβαραὶ, μὲ ἐπιστημονικὸν κῆρος, ἀπόρροια μελετῶν μακρῶν καὶ παρατηρήσεων ἐμβριθῶν ἰηκούσθησαν ὄχι ὀλίγαι καὶ ἀνύψωσαν τὸ Συνέδριον εἰς περιωπὴν ἥτις ἡρμοζεν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τῶν πλείστων συνέδρων οἵτινες ἀπέδειξαν ὅτι ἢ Ἑλλὰς εἶνε χώρα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς σοφίας. Ὁ κ. Καρυοφίλλης, ὁ κ. Τροχάνης, ὁ κ. Παπαγιάννης, ὁ κ. Σωτηριάδης, ὁ κ. Μορέλλας, ὁ κ. Χρυσοσπάθης, ὁ κ. Κόκορης, ὁ κ. Μαλανδρινός, ὁ κ. Σάββας, ὁ κ. Γερουλάνος, ὁ κ. Καλλιωντζῆς προέβησαν εἰς σοβαρωτάτας ἀνακοινώσεις μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἀκουσθείσας. Ἐπίσης ὡς μία τῶν σοβαρωτέρων ἀνακοινώσεων ἐκρίθη καὶ ἢ ὑπὸ τοῦ κ. Μπένση γενομένη. Ὁ ἰατρικὸς κλάδος διὰ τοῦ συνεδρίου ἐκέρδισεν ἠθικῶς παρὰ τῇ κοινωνίᾳ, ὅπως ἄλλως ἡρμοζε διὰ τοὺς ἀληθεῖς μύστας τῆς ἐπιστήμης.

Ἐπίσημοι πληροφορίαι ἀποδεικνύουσι τοὺς φόβους οὓς διετυπώσαμεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον διὰ τὰς ἐν Ἀμερικῇ ἐκκλησίας μας ἀβασίμους. Ἀναμένεται νομοθετικὴ ἐπέμβασις διὰ νῦ κανονισθῶν τὰ πράγματα σύμφωνα πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους. Αἱ Συντεχνίαι ἐκινήθησαν. Ἡ κίνησις αὕτη θὰ εἶνε κίνησις ψυχorroαγήματος ἢ κίνησις ἀποτινάξεως τῆς νάρκης; Ἰδωμεν.

ΕΥΓ. ΖΩΓΡ.

Η ΚΑ ΚΥΒΕΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥ

Ἡ κ. Κυβέλη Ἀδριανού, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν σήμερον εἰς τὴν «**Θεατρικὴν ἡμῶν Πινακοθήκην**» εἶνε γνωστοτάτη καὶ ἐξέχουσα φυσιογνωμία πρωταγωνιστρίας τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου. Τὸ καλλιτεχνικὸν καὶ δραματικὸν αὐτῆς ἄλαντον, ἰδίως εἰς ἔργα τοῦ νεωτέρου γαλλικοῦ θεάτρου, ἔργα κτυπητὰ, ἐπιβάλλοντα διὰ τῶν σκηνῶν ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ καὶ συγχρόνου οἰκογενειακοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου καὶ διὰ τῶν ἐντυπώσεων τῆς στιγμῆς, ἐδημιούργησε πολλοὺς θουμαστιάς. Καὶ ἐὰν ἐνταῦθα δὲν πρόκειται νὰ κρίνωμεν τὸ ἑλληνικὸν θέατρον ὡς πρὸς τὸν κατήφορον, τὸν ὁποῖον ἔλαβε εἰς

ἔργα ἑλαφρὰ καὶ ἐκπεσμένης θεατρικῆς φιλολογίας, ἀλλὰ τοῦτ' αὐτὸ τὸ ἄλαντον τῆς κυρίας Κυβέλης, τὸ ἄλαντον τοῦτο εὐρίσκωμεν πολὺ καλῶς τοποθετημένον εἰς τοὺς ρόλους ἐκείνους, οὓς ἡ πρωταγωνίστρια ἐδημιούργησε δι' ἑαυτήν.

Ἐν τῷ θεάτρῳ «**Βαριετέ**», ἐν τῷ ὁποίῳ παίζει κατὰ τὴν ἐφειτεινὴν περίοδον ἡ Κυβέλη, διὰ πρώτην φοράν ἐφίετος ἀνεβιβάσθη ὁ «**Ἀρσὲν Λουμπὲν**» τὸν ὁποῖον ἠπεδίθη ἡ ἰδία ἐπιτυχῶς.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Διδώ. — Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς χειμερινῆς περιόδου ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς ἡ Διδώ μελόδραμα τοῦ κ. Λαυράγκα ἐπὶ στίχων τοῦ κ. Πολ. Δημητρακοπούλου. Ὁ κ. Λαυράγκας ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας μας παίζει τὸν ρόλον τοῦ μυθολογουμένου Ταντάλου ὅστις, ἐγκληματίσας ἐν τῇ ζωῇ, κατεδικάσθη μετὰ θάνατον νὰ διψᾷ αἰωνίως καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ πίνη καίτοι εὐρίσκειτο ἐν μέσῳ ὑδάτων καὶ παρ' αὐτὸν ἐφύοντο δένδρα πλήρη καρπῶν. Ὁ δυστυχὴς Τάνταλος δικαίως ὑφίσταται τὴν σκληρὰν αὐτὴν τιμωρίαν καθ' ἣν μόλις ἔτεινε τὴν χεῖρα νὰ κόψῃ καρπούς οὗτοι ἀπεμακρύνοντο καὶ μόλις ἔκλυτε νὰ πῆ ὑδωρ τοῦτο ἐχάνετο, ἀλλ' ὁ κ. Λαυράγκας εἰς τί ἐπταίσει ἐργαζόμενος, κοπιῶν, ἀφιερῶνων τὰς σιγμὰς του τὰς σκέψεις του εἰς τὴν δημιουργίαν ὄραίου ἔργου νὰ μὴ δύναται νὰ δρέψῃ τοὺς καρπούς τῶν κόπων του καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ δροσίσῃ τὴν φιλοδοξοῦσαν ψυχὴν του μετὰ τὴν δρόσον τῆς ἱκανοποιήσεως ἣν τὸν στερεῖ τὸσον σκληρῶς ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία! Καὶ

ὅμως ὡς ἀληθῆς καλλιτέχνης ἀδιάφορος πρὸς τὰ ἀποτελέσματα καὶ πάντοτε ἐν ἰδανικὸν ἔχων τὴν ἐξυπηρετήσιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὄραίου ἐργάζεται μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἦλθεν ἡ στιγμή νὰ πῆ τὸ ὑδωρ τὸ πολυπόθητον καὶ νὰ δρέψῃ τοὺς καρπούς τοὺς προκλητικὸς ἀλλ' ὄχι πρέπει ἀκόμη νὰ ὑφίσταται τοῦ Ταντάλου τὸ μαρτύριον πρέπει ἀκόμη τὸ ὑδωρ νὰ ἐξαφανίζεται καὶ οἱ καρποὶ νὰ μὴ εἶνε προσιτοί. Ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία ἔλκεται ὡς ἡ χρυσαλλίς ἀπὸ τὴν ψευδῇ λάμψιν τῆς δύσεως, καὶ ὑπνωτίζεται καὶ νερκοῦται εἰς τὸ ἄκουσμα ἑλληνικοῦ ἔργου... Ἀλλ' ὁ ἐπιμένων νικᾷ καὶ ὁ κ. Λαυράγκας ὅταν ἀνακηρυχθῇ νικητὴς τῆς ἀληθῆς καλλιτέχνης τὸν ρόλον τοῦ Ταντάλου εἰς τὸν εἰς Ἑλλήν μουσουργὸς

Φωτογραφία κ. Τζίφου

ΕΚ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ ΤΗΣ «Ν. ΣΚΗΝΗΣ» ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ Δ^{ος} ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥ κ. ΣΑΓΙΩΡ

ἔπρεπε πρῶτον νὰ διακριθῇ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅτι ποθεῖ ἡ εὐγενῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ψυχῆς του.

Σία καὶ ἀράξαμε. — Ὁ κ. Πολ. Δημητρακόπουλος, ὡς εἰ φιλοδοξῶν πρῶτος αὐτὸς νὰ ἀνατέλλῃ κατὰ τὴν θερινὴν ἐποχὴν εἰς τὸ θεατρικὸν στερέωμα, ἔσπευσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Γρανίτσα καὶ τοῦ κ. Σακελλαρίδη καὶ ἐπαρουσίασεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου τοῦ Συντάγματος μετὰ τὴν ἀπαράμιλλον εἰς χάριν καὶ γοητείαν κ. Νίκα τὸ πρῶτον πρωτότυπον μουσικο—θεατρικὸν ἔργον του φέρον τὸν τίτλον «**Σία καὶ ἀράξαμε**». Δὲν εἶδομεν τὸ ἔργον παρηκολογήσαμεν μόνον τὰ ἀποτελέσματά του. Ἦτο φάρσα πολὺ ἐπικίνδυνος φαίνεται διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ναυτικοῦ μας καί... ἠμποδίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἦδη οἱ συμπαθεῖς συγγραφεῖς μετὰ τοῦ συνεργάτου των μουσουργοῦ καταγίνονται νὰ τὸ μεταβάλλουν διὰ νὰ τὸ καταστήσουν ἀκίνδυνον... **Θάλασσα Θάλασσα.** Εὐχόμεθα ἡ Θάλασσα νὰ ἐπιβληθῇ ὅπως ὁ Ὀκεανὸς εἰς τοὺς διὰ πρώτην φοράν θεωμένους αὐτόν.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Προεσπερὶς τῆς «Προόδου». — Ἡ ὑπὸ τῆς διευθυνούσης τὰς ἐργασίας τῆς «Προόδου» εὐ-

γενεστάτης κυρίας Ἀννης Παπαδοπούλου διοργανωθείσα προεσπερὶς ἐν τῷ Παρνασσῷ ἔλαβε, χάρις εἰς τὴν ἐμπνευσιν τῆς δαιμονίου καὶ ἀκαταπονήτου δημιουργοῦ τοῦ χρησιμοτάτου τούτου σωματείου, μορφὴν ἑορτῆς καθαρῶς μουσικοφιλολογικῆς. Ἡ κ. Παπαδοπούλου ἐπιθυμοῦσα νὰ καινοτομήσῃ κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐπεκαλέσθη τὴν εὐγενῆ συμμετοχὴν τῶν πλέον γνωστῶν καλλιτεχνῶν τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς, οἵτινες προθύμως ἀπεδέχθησαν τὴν παράκλησιν καὶ συνετέλεσαν ὄντως εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ ἀλησμόνητος ἡ προεσπερὶς ἐκείνη. Ὁμιλία τοῦ κ. Φιλαδελφέως. Ἄσμα τοῦ κ. Μωραΐτη καὶ ἐκτέλειαι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ τῆς δ^{ος} Κοτοπούλη, τοῦ κ. Σαγιῶρ, Χρυσομάλλη, Λεπενιώτου καὶ ἄλλων, ἀπετέλεσαν ἐν ἀρμονικὸν σύνολον καταγοιτεῦσαν τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ Ποιητικὸν διαγώνισμα τοῦ «**Παρνασσῶ**» ἐπὶ τῆ συμπληρώσει ἑκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀφίξεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Λόρδου Βύρωνος.

Ἐντὸς τοῦ ἔτους 1909 συμπληροῦνται ἑκατὸν ἔτη, ἀφ' ὅτου ὁ Βύρων ἐπεσκέφθη διὰ πρώτην φοράν τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς Ἑλληνικὰς χώρας. Τὴν ἑκατονταετηρίδα ταύτην ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος «**Παρνασσός**», ἀπεφάσισε νὰ πανηγυρίσῃ δι' ἀναμνηστικῶν ἑορτῶν.

Ἄλλ' ὡς τὴν ἀρίστην ἔκφρασιν τῆς ἑλληνικῆς ἐγγρωμοσύνης, ὁ Παρνασσὸς ἐθεώρησε τὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐμμετρον μετάφρασιν τῶν ποιημάτων ἐκείνων τοῦ Βίρωνος, ὅσα σχετίζονται πρὸς τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅσα ἐξ αἰτίας ἐνεπεισθῆναι ὁ ἄθαρτος γράτης τοῦ Τσαίλδ Χάρολδ καὶ τῆς Κατάρης τῆς Ἀθηνῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Σύλλογος Παρνασσὸς ὄρισεν ἐπιτροπὴν ἣτις ἐκλίξασα τὰ μεταφραστικὰ τεμάχια, προκηρῆται ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου, ποιητικὸν διαγωνισμόν, πρὸς μετάφρασιν τῶν ἑξῆς ποιημάτων ἢ ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν Ποιητικῶν Ἀπάντων τοῦ Λίβου Βίρωνος :

1) Τῆς Κατάρης τῆς Ἀθηνῶν (The curse of Minerva). 2) Τῆς Κόρης τῶν Ἀθηνῶν (The Maid of Athens). 3) Τῶν 8 στίχων τῶν φερόντων τίτλον : Written at Athens, (10 January, 1810). 4) Τοῦ Β ἡματιοῦ τοῦ Τσαίλδ Χάρολδ (Childe Harold II Canto). 5) Ἐκ τοῦ Γ', ἡματιοῦ τοῦ Λόν Ζουάν (Don Juan), τοῦ χαιρετισμοῦ πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς Νήσους (The Isles of Greece), ἐν ὧν 96 στίχων. Τὸ μεταφραστικὸν τεμάχιον ἀρχαίως οὕτω : The Isles of Greece, the Isles of Greece καὶ καταλήγει : Dash down your cup of Samian wine) 6) Τοῦ Γκισούρη (The Ghiaour). 7) Τῆς πολιορκίας τῆς Κορίνθου (The Siege of Corinth). 8) Τῆς Νύμφης τῆς Ἀβίδου (The Bride of Abydos). 9) Τοῦ Πειρατοῦ (The Corsair). 10) Καὶ τῶν τελευταίων στίχων τοῦ ποιητοῦ, τῶν γραφέντων ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 10/22 Ἰανουαρίου 1824, μεταφρασθέντων ὑπὸ τοῦ Σπυρίδωνος Τρικοῦπη, ἀρχομένου δ' οὕτω :

'Tis time this heart should be unmoved
Since others it hath ceased to move κτλ.

(Τὸ ποίημα τοῦτο φέρει τὴν ἐπιγραφὴν : «Τὴν ἡμέραν αὐτὴν, συνελθόντες τὸ 36ον ἔτος τῆς ἡλικίας μου».)
Οἱ διαγωνιζόμενοι δύνανται ν' ἀποστείλωσι πρὸς κρῖσιν τὴν μετάφρασιν πάντων ἢ μέρους τῶν ἀνωτέρω ποιημάτων ἢ τεμαχίων, ἀλλὰ κατ' ἐλάχιστον ὅσον τὰ ἀποσταλησόμενα ἐν μεταφράσει ἀποσπάσματα δεόν ν' ἀποτελῶνται ἐκ 1200 στίχων.

Διὰ τὴν μετάφρασιν τῶν ποιημάτων τούτων, ἢ Ἐπιτροπῇ διαθέτει γέρας διαχιλίων δραχμῶν, τὸ ὁποῖον θέλει ἀποτελεῖν εἴτε εἰς ἓνα ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ὑποβάλλοντα πρὸς κρῖσιν μετάφρασιν πάντων τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων τεμαχίων, εἴτε εἰς πολλοὺς ὁμοῦ ἐκ τῶν μελλόντων νὰ ἐπιβάλλωσι μέρος αὐτῶν, κατατίμωσα κατ' ἀναλογίαν καὶ κατ' ἰδίαν κρῖσιν τὸ γέρας.

Τὰ χειρόγραφα τῶν μεταφράσεων δεόν νὰ ἐπιβληθῶσι τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1909 εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γεν. Γραμματείας τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ καθαρογεγραμμένα εἰς ἕκαστον χειρόγραφον δεόν νὰ εἶνε προσηρημένος κλειστὸς φάκελλος, φέρων λέξιν ἢ ῥητόν τι πρὸς διάκρισιν, ἐσωκλειστὸς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ μεταφραστοῦ.

Αἱ βραβευθησόμεναι μεταφράσεις ἀποτελοῦσι κτήμα τοῦ Παρνασσοῦ, καὶ εἰς τὴν εἰρηρῶν πολλῶν ποιητῶν, βραβευομένων κατὰ μέρος, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη θὰ ἐκδοθῶσι δ' ἐπ' αὐτοῦ εἰς κοινὸν ἀναγνωστικὸν τεῖχος μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν βραβευθησομένων.

Ἡ Ἑλληνοδόκιμος Ἐπιτροπῇ, ἢ μέλλουσα νὰ κρῖσιν τὰς ὑποβληθησόμενας μεταφράσεις, θὰ ὀρίσῃ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1909, θέλει δὲ δημοσιεῖν τὴν κρῖσιν τῆς ἐντὸς τοῦ Μαρτίου τοῦ 1910. Ἐπεξηγηματικὰς πληροφορίας εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας, παρέχει ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Δ. Κακλαμάρος.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Δικαίαν ὄσον καὶ ὠραίαν πρῶξιν ἀναγγέλλομεν τοῦ διευθυντοῦ τῶν ὑλεκτρικῶν τρῶν κ. Δούμη, ὅστις διέτοξε καὶ κατεβλήθη διπλοῦν ἡμερομίσθιον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς εταιρίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραμονῆς τῆς πρωτομανιᾶς λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν κόπων εἰς οὓς ὑπεβλήθησαν πρὸς μεταφοράν τῶν ἑορταστῶν εἰς τὰς ἐξοχὰς.

— Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀνδρέας ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν «Ἔστια» τὸν παρελθόντα μῆνα ὑβροχρονολογικώτατον, παραστατικώτατον, ζωντανώτατον, με' ὀρθὰς παρατηρήσεις καὶ κινήσεις περὶ «τῆς ἐπαιτείας τῆς ἀδικουσύνης τὴν πενίαν». Ὁ κ. Ἀνδρέας εἶνε ἐκ τῶν νέων ἀνδρῶν οἵτινες πάντοτε θίγουσι ζητήματα ἀξία προσοχῆς καὶ πολλοῦ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

— Σημεῖα τῶν καιρῶν : Οἱ ῥάπται συσσωματωθέντες ἀπειλοῦν νὰ δημοσιεύσουν τὰ ὀνόματα τῶν κακοπληρωτῶν εἰς μαῦρον πίνακα ἀναρτώμενον πρὸ τῆς εἰσόδου ἐκάστου ραφείου καὶ ἐν τῷ ἐντευκτηρίῳ αὐτῶν !

— Ὁ κ. Α. Α. Πασχάλης στρατιωτικὸς ἰατρός ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ κατὰ τῆς φθίσεως συνεδρίου, τοῦ συνελθόντος ἤδη ἐν Ἀθήναις, ἐδημοσίευσεν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰς τὰς «Ἀθήνας» τρία ἄρθρα μελετημένα, σαφῆ, με' ἕφος ἀνθηρὸν καὶ ἐπαγωγὸν καὶ πλήρη ἐνδιαφέροντος περὶ τῶν κατὰ τῆς ψυματώσεως μέτρων καὶ τῶν συναφῶν πρὸς τοῦτο ζητημάτων. Συνιστῶμεν τὴν ἀνίγνωσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκδοσιν εἰ δυνατόν εἰς ἰδιαίτερον τεύχος διανεμόμενον εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν. Ἡ χρησιμότης του εἶνε προφανής.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἰταλίας Μιραμπέλο ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐκδοθὲν βιβλίον περὶ τῶν, ἐκ τῶν σεισμῶν, καταστροφῶν τῆς Μεσοῦνης, καὶ τοῦ Ρηγίου. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἀναφέρονται καὶ αἱ βοήθειαι, αἱ παρασχεθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἄλλων Κρατῶν εἰς τὰ θύματα τῆς καταστροφῆς.

— Ἡ χήρα αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας Μαρία Θεοδωρόβνα ἀπερχομένη τῶν Ἀθηνῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ἐν Ἀθῆναις πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας, 2,000 δραχμὰς ὅπως διανεμηθοῦν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετηρίδος τῆς μάχης τοῦ Λομοκῦ ἐδόθη μέγα γεῦμα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ριτσιώτη Γαριβάλδη. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ὅλοι οἱ ἐπιζήσαντες Γαριβαλδῖνοι, πολλοὶ ἄλλοι Ἰταλοὶ καὶ Ἕλληνες. Πλεῖστοι ῥήτορες ὁμιλήσαντες, διετράνωσαν τὴν βαθεῖαν αὐτῶν συμπάθειαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ἕλλην δημοσιογράφος κ. Θεόδ. Πετρακόπουλος ἀπαντῶν, διηρμήνευσε τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ἰταλοὺς.

— Ἀνεχώρησε δι' Ἀμερικὴν ὁ ἀκαταπόνητος ἔθνοπόστολος κ. Σπ. Ματσούκας ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν εὐχῶν τοῦ ἔθνους ὅπερ ἐν τῷ προσώπῳ

του εὔρε τὸν θερμὸν καὶ ἀγνὸν λάτρην τῶν πόθων του καὶ τῶν ὀνείρων του.

— Πανηγυρικῶς διεξήχθη ἐν Ἀθήναις τὸν παρελθόντα μῆνα καὶ ἐν τῇ εὐρυτάτῃ αἰθούσῃ τῆς Συναίας Ἀκαδημίας τὸ κατὰ τῆς Φυματώσεως Συνέδριον καθ' ὃ σπουδαῖαι ἀνακοινώσεις ἔλαβον χώραν ἀναδειξαῖσαι τοὺς ἡμετέρους ἐπιστήμονας ἀνδρας τῆς μελέτης καὶ τῆς σοβαρᾶς ἐργασίας. Ἄν δὲν ἀπατώμεθα εἰς ἐπιστημονικὸν συνέδριον ἐν Ἑλλάδι διεξαγόμενον πρῶτην φοράν ἐκλήθησαν νὰ συμμετάσχωσι τοῦ προεδρείου, τιμῆς ἕνεκα, καὶ Ἕλληνας.

— Τὴν 2αν Μαΐου συνεπλήρωθη δεκαετία ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ «Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων». Ἡ δρᾶσις τοῦ σωματείου ὑπῆρξε τόσον γόνιμος εἰς ἐπιτυχίαν καὶ πρόοδον ὅστε δύναται νὰ προβληθῇ ὡς πρότυπον διὰ πᾶν σωματεῖον ἐπιζητῶν τὰ ἔργα καὶ ὄχι τοὺς λόγους. Ἐσκόρπισε καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα 300000 βιβλίων, ἰδρύσε τὰς σχολικὰς βιβλιοθήκας, εἰσέγαγε τὰ ἐκπαιδευτικὰ συνέδρια, ἐδημιούργησε τὴν σχολικὴν ἐκθεσιν, καὶ εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ Μπαλλάνειος σκοπευτικὴ σχολή, ὁ οἶκος τῶν τυφλῶν, τὸ ἐκπαιδευτικὸν Μουσεῖον καὶ ἡ Παιδαγωγικὴ βιβλιοθήκη. Ἐπιστέγασμα δὲ, ὅλης αὐτῆς τῆς σοβαρᾶς καὶ οὐδισιαστικῆς ἐργασίας, ἐτέθη ἡ ἐργατικὴ σχολὴ ἢ ἰδρυθησομένη ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Σεβαστοπούλου καὶ ἡτις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Συλλόγου προώρῃσται νὰ προσφέρῃ μεγάλας ὑπηρεσίας.

— Ἀπέθανεν εἰς Ἄργος ὁ ἀπόστρατος ταγματάρχης τῶν Γεν. Ἐπιτελῶν Ἐμμ. Καλλέργης. Ὁ υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Καλλέργη ἔζησεν ἐν Γαλλίᾳ ζῶν πλήρη μεγαλείου καὶ ἐπιδείξεων, μεθ' ὃ ἤλθε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ Ἄργος, ἐρείπιον ζωντανὸν δόξης παρελθούσης. Ὁ θάνατός του ἔφερε πρὸς στιγμήν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν ἀτομικότητά του ἥτις δὲν ἦτο καὶ ἐκ τῶν συνήθων εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν αἱ ὀλισθητικὰ ἰδέαι ἰσοπέδωσαν τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Ἡ δημοσιογραφία ἐπωφεληθεῖσα τοῦ λεπτομεροῦς βίου οὐχὶ κοινοῦ ἐνδιέτριψεν ἐπὶ ἡμέρας μετὰ τὸ παρελθὸν τοῦ ἀτυχοῦς Μανωλάκη. Ἄδικον διὰ τὸ ἔθνος ὅτι γόνος μεγάλης οἰκογενείας καὶ μορφώσεως οὐ τῆς τυχοῦσης δὲν ἠδυνήθη νὰ φανῇ χρῆσιμος εἰς τὴν πατρίδα. Τὸ Ναύπλιον καὶ τὸ Ἄργος ἐπὶ μακρὸν θὰ ἐνθυμοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Ἐμμ. Καλλέργη.

— Εἰς τοὺς καταγινόμενους εἰς τὴν πτηνοτροφίαν, ἐν Ἑλλάδι, εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ Κύπρος παράγει καὶ διατρέφει ὄρνιθας κατ' ἐξοχὴν μεγαλοσώμους. Εἶνε ἄδικον ὅτι οὐδεὶς ἐσκέφη μέχρι σήμερον νὰ εἰσαγάγῃ καὶ διαδώσῃ τὴν φυλὴν αὐτὴν ἥτις εἶνε ἀγνωστος καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πτηνοτρόφους τῆς Εὐρώπης ! Ἐσχάτως ὅμως ἐστάλη εἰς Κύπρον ὁ Ἄγγλος ὄρνιθολόγος κ. C. B. Horsburgh πρὸς μελέτην τῶν διαφόρων τῆς νήσου πτηνῶν.

— Αἱ τελευταῖαι ἐπίσημοι στατιστικαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ παρουσιάσαν τὰ ἑξῆς καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα δυσαναλογίας μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Αἱ τελευταῖαι εὐρέθησαν περισσότεραι ἀπὸ τοὺς ἀνδρας κατὰ ἓν ἑκατομμύριον καὶ τριακοσίαις χιλιάδας.

— Ὁ νεώτερος πολιτισμὸς μᾶς ὠθησεν εἰς διαμόρφωσιν τάσεων αἰτινες πολλὰκις ἀποδεικνύονται ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν μας. Κάτι παρόμοιον συμβαίνει μετὰ τὸ ἄσπρο ψωμί τὸ ὁποῖον ὅλοι μας πλέον θεωροῦμεν ἀπαραίτητον εἰς τὸ τραπέζι μας, ἀποκλείσαντες τελείως τὴν χροῖσιν τοῦ σκούρου ψωμοῦ. Καὶ ἐν ᾧ τὸ σκούρο ψωμί, εἶνε φυσικὸν καὶ ἀγνὸν ψωμί, περιέχον ὅλα τὰ θρεπτικά του στοιχεῖα καὶ συντελεῖ εἰς τὴν ὑγιεινὴν θρέψιν τοῦ ἀνθρώπου, ἡμεῖς ἐκ κακῆς τῶν πραγμάτων ἐκτιμῆσεως ζητοῦμεν ὅσον οἶόν τε λευκότερον ἄρτον χωρὶς ν' ἀναλογιζώμεθα τοὺς κινδύνους οἵτινες προκύπτουν ἐκ τῆς χρήσεως αὐτοῦ. Ἦδη ὁμως ἤρχισεν ἐκ μέρους ἐπιστημόνων τὸ κήρυγμα κατὰ τοῦ λευκοῦ ἄρτου καὶ ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν φυσικὸν ροῦν ἀπὸ τῶν ὁποίων πρὸς στιγμὴν ἀπεμακρύνθημεν.

— Συνέστη πολυμελὴς ἐπιτροπὴ πρὸς μετωνομασίαν τῶν διαφόρων ξενοφώνων χωρίων καὶ τοποθεσιῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δεδιδίου οποτελεῖται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς κυρίους : Κ. Παπαμιχαλόπουλον βουλευτὴν, Γ. Χατζηδάκην καθηγητὴν ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ, Π. Καρδαβιάν ἐφορον τῶν ἀρχαιοτήτων, Ν. Πολίτην, Π. Καρολίδην καὶ Σ. Λάμπρον καθηγητὰς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Σ. Ἀνδρόπουλον Ἀρεοπαγίτην, Ἀρ. Βαμπᾶν τμηματάρχην ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, Γ. Βερναρδάκην καθηγητὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, Κων. Ράδον καθηγητὴν τῆς ναυτ. ἱστορίας, Μ. Χρυσόχορον γεωγράφον, Δημ. Καμπούρογλου ἐφορον τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης, Κ. Ζησίου καθηγητὴν, Χ. Τσοῦνταν καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ, Ν. Σχινᾶν συνταγματάρχην, Β. Στάνην ἐφορον ἀρχαιοτήτων, Κλῶνα Στέφανον ὑφηγητὴν, Βίκτωρα Δούμανην ταγματάρχην τῶν Γ. ἐπιτελῶν, Εὐστράτιον Πίσσαν ταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ, Ἀπ. Ἀρβανιτόπουλον ἐφορον ἀρχαιοτήτων Θεσσαλίας, καὶ Γ. Χωματιανὸν διευθυντὴν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς.

— Ἀνομόνονται εἰς Ἀμερικὴν ἐκ Γαλλίας ἑκατὸν πεντήκοντα ἀντιπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας, ὅπως ἐνεργήσωσι διὰ τὴν στενωτέραν σύσφιγξιν τῶν ἐμπορικῶν δεσμῶν οἵτινες ἐνοῦσι τὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς Ἀμερικῆς. Τὴν μεγάλαν ταύτην ἀντιπροσωπεῖαν τῶν Γάλλων ἐμπόρων, ἐξαγωγέων καὶ βιομηχάνων θὰ συνοδεύσῃ καὶ αὐτὸς ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ οἱ Γάλλοι γεροντοστάται κύριοι Mascrand καὶ Galvet, θὰ τοὺς παρουσιάσῃ δὲ εἰς τὸν Πρόεδρον κ. Τάφτ ὁ ἐν Βασιλικῶν πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας. Τὰ ἐν Νέα Ἰόρκῳ καὶ Σικάγῳ Γαλλικὰ Ἐπιμελητήρια (Chambers of Commerce) προτοιμάζουσι μεγάλαν ὑποδοχὴν διὰ τοὺς συμπατριώτας τῶν, οἵτινες ἐρχονται ὅπως ἐνεργήσωσι τὴν συνομιλοῦσιν ἐμπορικῆς συστάσεως ὑπὸ κρείττονας ὄρους τῆς νῦν ὑφισταμένης. Ὄνειρα διὰ τοὺς μεγάλους πατριώτας τοῦ τόπου μας οἵτινες τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν μόνον νὰ τὴν ἐπιβαρύνωσι καὶ νὰ τὴν πνίξωσι γνωρίζουσιν.

— Εὐχάριστον εἶδον, ἢν δὲν τολμῶμεν νὰ πι-
στεύσωμεν, ἀναγινώσκοντες εἰς τὸν «Νεολόγον» τῶν
Πατρῶν. Ὅμῳς κεφαλαίουχων συνέλαβε τὴν σ κ έ ψ ι ν νὰ ιδρύσῃ Γεωργικὴν ἑταιρίαν πρὸς ἐκμετάλ-
λευσιν τῆς κτηνοτροφίας, πτηνοτροφίας, δεινδροκο-
μίας, τυροκομίας καὶ ἵπποτροφίας κ. τ. λ. Σκέπτεται
δὲ νὰ ἐγκαταστή ἕν Πελοποννήσῳ καὶ δὴ εἰς
γαίας περὶ τὴν Μανωλάδα ἢ Γαστοῦνην. Δι' ἡμᾶς
ἢ πραγματοποιηθῆς τῆς σ κ έ ψ ε ω ς ταύτης ἔχει
ἀξίαν ἴσην πρὸς ἐδαφικὴν τοῦ Κράτους εὐξυσίν ἢ
οἷαν δῆποτε ἄλλην ἐθνικὴν νίκην.

ΒΙΒΛΙΑ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΑΡΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ὄρ-
γανῶν τῶν ἀποφοίτων τῆς Ἀκαδημίας κατὰ μῆνα ἐκιδόμενον
καὶ ὑπὸ τῶν κκ Δ. Κισσοπούλου χημικοῦ καὶ Ἀλεξ. Μισίου γεω-
πόνου διευθυνόμενον. Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον καὶ δευτερον τεύχος
μὲ ὕλην πολλῆς χρησιμότητος καὶ μὲ ἀρθρογραφίαν ἐκλεκτήν.

Εἰς ἴδιον τεύχος ἐξεδόθη μελέτη πολλῶν ἐνδιαφέροντος περὶ
τῆς Ἑλ' νικῆς Ἑμπορικῆς Φιλολογίας γραφεῖσα ὑπὸ
τοῦ κ. Σ. Α. Παπασιράτου καθηγητοῦ τῶν ἐμπορικῶν.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ. Ἐξε-
δόθη τὸ 157ον τεύχος διὰ τοῦ ὁποίου τὸ ὄργανον αὐτὸ τῆς
Ἀκαδημίας εἰσέρχεται ὑπερήφανον καὶ ἀκμαῖον εἰς τὸ 14ον
εἶος τῆς ἡλικίας του. Ἡ χρησιμότης τοῦ Δελτίου καταφαίνεται
ἐκ τῆς καταπληκτικῆς αὐτοῦ διαδόσεως ἣτις εἶνε πρωτοφανῆς
δι' ἑλληνικὸν περιοδικὸν ἀφ' οὗ κυκλοφορεῖ εἰς δώδεκα χι-
λιάδας ἀντιτύπων. Τοῦτο εἶνε ἀκρῶς εὐχάριστον διότι καταδει-
κνύει οὐτὸ πνεῦμα τοῦ νεωτέρου Ἑλληνος τρέπεται εἰς τὰς
πρακτικὰς ἐπιστήμας τὰς ἐξυπηρετούσας σήμερον τὰ ὄντως σκε-
πτομένα πνεύματα.

Ο ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΛΑΟΣ. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἀγγέλλεται
ἡ ἔκδοσις ἐν Ἑρακλείῳ τῆς Κρήτης λαογραφικοῦ περιοδικοῦ
εἰς δ' ἅθ' δημοσιεύεται καὶ ὕλη γεωργικὴ καὶ ἠθικοκοινωνικὴ.
Τοῦτο διευθύνεται ὑπὸ τῶν κκ Χατζηγιάννου διδάκτορος τῆς
Φιλολογίας καὶ Γ. Χ. Ἐλευθεριάδου γεωπόνου. Ἡ ἴδρυσις
περιοδικοῦ ἐνδιαφέροντος κυρίως εἰς τὴν λαογραφίαν τῆς νήσου
εἶνε ἀξίον πολλῆς ὑποσημειώσεως διὰ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας ἃς
θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου διὰ τῆς συλλογῆς τῶν
παραμυθῶν τῆς, τῶν δημοτικῶν ᾠδῶν, τῶν μοιρολογίων,
παροιμιῶν, ὄρκων, εὐχῶν, ἐθίμων, διαφόρων δοξασίων, καὶ
διὰ τῶν περιγραφῶν τῶν ἱματισμῶν, ὄπλων, χορῶν, πανηγύ-
ρων κτλ.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικοῦ
Ἑμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἐλάβον τὸ ὑπ' ἀριθ. 85—86
τεύχος τοῦ μηνιαίου τούτου δελτίου τοῦ πλήρους ὕλης ἐκλε-
κτικῆς καὶ χρησίμου. Σημειώμεν γεωργικὸν ἀρθρον ἀξίον πολ-
λῆς προσοχῆς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἃς ἐπακολουθοῦσι τὴν
ἐπὶ λελογισμένου ὀργανωτικοῦ συστήματος ἐφαρμο-
ζομένην ἐκμετάλλευσιν τῆς καλλιέργειας. Ἐν τῷ ἀρθρῳ τούτῳ
εἶδομεν καὶ τὰς ἀποτελεσματικὰς ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς γεωργίας
τῆς «Γεωργικῆς Κεδιδικῆς Ἑταιρίας» καὶ τῆς «Δεν-
δροκομικῆς καὶ Κηπουρικῆς Κεδιδικῆς Ἑταιρίας».

Ἀναφέρομεν δὲ καὶ τὰ ἐξῆς πολλοῦ ἐνδιαφέροντος. Πίναξ τῶν
ἐξ Ἑλλάδος εἰς Αἴγυπτον εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων. — Τὸ
εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Αἴγυπτου. — Πίναξ
τῶν ἐν Αἴγυπτῳ εἰσαχθέντων καὶ ἐξ Αἴγυπτου ἐξαχθέντων κυ-
ριωτέρων ἐμπορευμάτων. — Ἑμπορικὴ Ἐπιθεώρησις. — Τὰ ἐλ-
ληνικὰ προϊόντα. — Ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον Σουδάν κτλ. κτλ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1908
τοῦ ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ. Ἐξεδόθη εἰς κομψὸν τομίδιον
ἢ λογοδοσίᾳ τοῦ εὐεργετικοῦ αὐτοῦ σωματείου τοῦ προσφέ-
ροντος ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἀτυχήσαντας ἐν τῇ ζωῇ
καὶ καταστάσει σωματικῶς ἀνάτους. Ἡ εὐγενὴς μέριμνα τῆς
Προέδρου κ Νεγρεπόντη πρὸς ἐπιτελεῖσιν τοῦ μεγάλου σκο-
ποῦ τοῦ σωματείου τούτου καταφαίνεται δι' ἀθρῶν γραμμῶν
ἐν ταῖς λεπτομερείαις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1000 τευχιδίου, χαίρομεν δὲ
ὅτι καὶ ἡ ὑποστήριξις τῶν φιλανθρώπων εἶνε ἀνάλογος πρὸς
τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τοῦ ιδρύματος.

Περιοδοδοστον μελέτην **ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ**
ΜΕΛΕΤΩΝ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ ἐξέδωκεν ὁ διακεκριμένος ἐν Νεα-
πόλει ἑλληνιστῆς κ. Σιμίωε Μπροσβερε καθηγητῆς. Κατόπιν
ἐμβριθοῦς μελέτης τῶν νεοελληνικῶν ἔργων, ἀπεκρυστάλλωσεν
εἰς ὥρασαν καὶ πεφωτισμένην μελέτην τὰ πολυτίμητα συμπερά-
σματά του. Ἀναφέρει τινες ἔργον περὶ Ἑλλάδος, ἐξάγει τὴν
ἀνάγκην τῆς ἐν Ἰταλίᾳ διαδόσεως τῶν ἑλληνικῶν ἔργων, ὡς
καὶ τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τοῖς Παιδει-
οτημίαις. Ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα, ἐπικρίνει τὰς ὑπερ-
βολὰς τῶν τε ἀρχαϊστῶν καὶ χυδαϊστῶν, προκρίνων μέσην ὁδόν.
Καταλήγει δὲ διὰ τῶν ἐξῆς :

«Ἐγχομαι, ὡς δὲ τὸ συνδυασμὸς τῆς γνησίας δημοτικῆς
μετὰ τῆς ἀριστοκρατικῆς ἀδελφῆς τῆς, τῆς καθαρευούσης, ἐπι-
τευχθῆ ἢ διάπλασις μιᾶς ἑλληνικῆς γλώσσης κοινῆς εἰς δῖον
τὸν ἑλληνικὸν κόσμον. Αὐτὴν τὴν ὁδὸν ἤρχισαν ἤδη νὰ χαράσ-
σουν μετ' ἐπιτυχίας διαπρεπεῖς τινὲς λογογράφοι, μετὰ τῶν
νεωτέρων, ὧν ἔχει τὰ πρωτεῖα διὰ τὴν βαθύτητα καὶ τὴν χάριν
τῆς ἐκφράσεως ὁ κ. Α. Καλογερόπουλος».

Ὁ κ Μπροσβερε ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἑλληνιστὶ καὶ ὠραῖον
δύηγμα, τὸ «Ἀγαλμα» ἐμπνευσθὲν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀρ-
χαιότητος.

Ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 φυλλάδιον τοῦ μηνὸς Μαῖου τοῦ
ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ μὲ ὕλην ἐκλε-
κτικὴν καὶ χρησίμου καὶ πολλαπλῶς ὠφέλιμον. Σημειώμεν ἀρ-
θρα καὶ μελέτας τῶν κκ Π. Παπαγεωργίου, Σ. Ἰασμίδου, Π.
Δεκάζου, Γ. Τουφεξῆ, Χ. Καραβυζόγλου καθὼς ἄλλην ὕλην
οἰον Γεωργικὰ Χρονικά, Ἐργασίαι τοῦ μηνὸς, Πρακτικαὶ Συμ-
βουλαὶ κτλ. κτλ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐνεκα πληθώρας ὕλης ἀναβάλλεται διὰ τὸ
ἐπόμενον ἢ συνέχεια τῶν «**Διαπρεπῶν Ἑλ-
ληνίδων**» τοῦ κ. Δε Βιάξη. Ἐπίσης εἰς τὸ προ-
σεχὲς δημοσιευθήσεται τὰ «**Ἱερά Ἀνάκτορα
τοῦ Βυζαντίου**» κατὰ γλαφυρὰν μετάφρασιν
τοῦ κ. Χιῶτη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΑΛΜΕΝΟΝ ΔΡ. 6,000,000

Ε Δ Ρ Α Ε Ν Α Θ Η Ν Α Ι Σ

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟ-
ΠΟΙΕΙΑ τῆς Ἑταιρίας ἐν Μύλοις Ἀθηνῶν,
Ἐλευσίνη, Νέφ Φαλήρη, Πάριαι, Καλάμαι,
Πύργος, Κῆμ, Πόρρον καὶ τοῖς κυριωτέροις
οἰνοφόροις κέντροις τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΖΑΝΟΣ
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΧΑΡΙΑΛΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΩΣ

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ — ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διαρκῆς ἐκθεσις εἰδῶν φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ κινήσεως ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου καὶ Κο-
λοκοτρώνη. Πρατήρια ἐν οἷς πωλοῦνται εἶδη φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως, ὡς καὶ οἰνόπνευμα
μετουσιωμένον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εὐρίσκονται ἐν Ἀθήναις μὲν, παρὰ τῇ Κεντρικῇ
Ἀποθήκῃ, ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου ἀριθμὸς 2, Κυδαθηναίων ἀριθμὸς 17, Τριπέδων καὶ Θεοπί-
δος, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Χαλκοκονδύλη 30, διασταύρωσις Σόλωνος καὶ Ἰπποκράτους, Πει-
ραιῶς 17, Ἐρμού 86, Πλατεία Ἐξαρχείων, Πατήσια Ἅγιον Λουκᾶν. Ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς
Παρθεναγωγείου 3.

Π Ω Λ Η Σ Ι Σ

Ἡ τιμὴ τοῦ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος ὄρισθη εἰς λεπτὰ 80 κατὰ σταθμικὴν ὀκτῶν
(ὀκτῶν βάρους) ἐπιβαρυνομένη εἰς τὰς ἐπαρχίας (ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἡμέτερα ἐργοστάσια,) διὰ
τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ διαπυλίων τελῶν. Καθίσταται δὲ ἐνταῦθα γνωστὸν, ὅτι μεγάλη δια-
φορὰ ὑπάρχει μετὰ τὴν μετρικῆς καὶ σταθμικῆς ὀκτῶν οἰνοπνεύματος, λόγῳ τοῦ μικροῦ εἰδικοῦ
βάρους αὐτοῦ (0,83). Οὕτως ἡ συνήθης ὀκτῶν τοῦ οἴνου δύναται νὰ περιλάβῃ μόνον 332 δράμια
οἰνοπνεύματος.

ΧΡΗΣΙΣ ΜΕΤΟΥΣΙΩΜΕΝΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ Ἑταιρία ἡμῶν παράγει τὸ μετουσιωμένον οἰνόπνευμα, ἀποβλέπουσα εἰς τρεῖς ἀνάγκας
τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἴτοι τὸν φ ω τ ι σ μ ὸ ν, τὴν θ έ ρ μ α ν σ ι ν καὶ τὴν κ ί ν η σ ι ν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ χρῆσις τοῦ οἰνοπνεύματος εἶνε βεβαίως ἐντελῶς ἀκίνδυνος, ἀρκεῖ νὰ λαμβάνωνται
στοιχειώδεις τινὲς προφυλάξεις, αἱ ὁποῖαι συνοψίζονται εἰς τὸ θεμελιώδες παράγγελμα: Μὴ
πλησιάζετε οἰνόπνευμα εἰς φωτιάν.

1ον Δὲν πρέπει νὰ ἀφίρωνται τὰ δοχεῖα τοῦ οἰνοπνεύματος ἀβούλωτα, διότι ἐξατιμίζεται
τοῦτο καὶ ἀπορροφᾷ ὕγρασίαν, ὁπότεν καὶ κατέρχεται κατὰ βαθμὸν.

2ον Διὰ κανένα τρόπον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ῥίπτεται οἰνόπνευμα εἰς ἀναμμένην λάμπαν,
μαγειρεῖον, καμινέτο κτλ., διότι διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἀνάψῃ τὸ οἰνόπνευμα τοῦ δοχείου,
νὰ σπᾶσῃ τὸ δοχεῖον καὶ νὰ χυθῆ ἑπάνω σας ἀναμμένον. Τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχετε καὶ
μὲ τὸ πετρέλαιον, μὲ μόνην διαφορὰν, ὅτι τὸ οἰνόπνευμα σβύνει εὐκολώτατα μὲ ν ε ρ ὸ καὶ
μάλιστα μετ' ὀλίγον. Μόλις τὸ νερώσετε παύει νὰ καίῃ.

3ον Πρέπει νὰ φροντίζετε νὰ γεμίζετε τὴν λάμπαν, καμινέτο, μαγειρεῖον κτλ. πρὶν τὰ
ἀνάψῃτε. Ἄν δὲ παρουσιασθῆ, ἀνάγκη νὰ ρίψῃτε καὶ ἄλλο οἰνόπνευμα, σβύσατέ το πρῶτον
καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῆτε ὅτι ἔσβυσε, τότε ρίψατε καὶ ἄλλο.

4ον Μὴ ἐπιτρέπετε νὰ μεταχειρίζονται οἰνόπνευμα διὰ προσάναμμα καρβούνων, διότι πολλοὶ
πολλάκις δὲν προσέχουν καὶ ῥίπτουν τοιοῦτον σὲ μισοαναμμένα κάρβονα, ὁπότεν διατρέχετε τὸν
κίνδυνον νὰ ἀνάψῃ τὸ δοχεῖον καὶ νὰ γίνῃ δυστύχημα.

5ον Μὴ γεμίζετε ξεχειλιστὰ οὔτε λάμπαν, οὔτε μαγειρεῖον, οὔτε κανὲν ἐν γένει εἶδος. Τὸ
οἰνόπνευμα πρέπει νὰ μὲνῃ ἕνα τοῦλάχιστον δάκτυλον κάτω τοῦ στομίου, διότι μὲ τὴν θερ-
μότητα διαστέλλεται (φουσκώνει) καὶ πρέπει νὰ ἔχη τόπον, ἄλλως θὰ χυθῆ ἀπέξω καὶ θὰ ἀνάψῃ.

6ον Ἐὰν γεμισαντες ἐν εἶδος οἰονδήποτε τὸ περιβρέξῃτε μὲ οἰνόπνευμα κατὰ λάθος, σκου-
πίσατέ το ἀμέσως πρὶν τὸ ἀνάψῃτε, μὲ ὄ,τι δήποτε. Τὸ οἰνόπνευμα οὔτε, λερώνει οὔτε βρωμᾷ.

7ον Ἄν κατὰ λάθος εἰς τὸ ἀνάμμα τῆς λάμπας ἐτρομπάρτε περισσοτέρας, ἀπὸ ὅ,τι πρέπει
φορᾶς καὶ βγάξτε ἢ λάμπα ἑπάνω ἀπὸ τὸ γυαλί μεγάλας φλόγαις, μὴ ἀνησυχήτε. Θὰ κατεβοῦν
μόνα τους καὶ ἡ λάμπα σας θὰ ἀνάψῃ κανονικά.

Τὰ εἶδη μας εἶνε τελειότατα, ἐὰν δὲ ἀκολουθήσῃτε τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας οὐδέποτε δύναται νὰ συμβῆ τὸ παραμικρόν.

**ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ 1909**

Β'. ΚΛΗΡΩΣΙΣ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1909

4 δραχμαί εκατον γραμμίων ισχύον δια τὰς 4 κληρώσεις. Μία δραχμή εκατον γραμμίων ισχύον δια μίαν κληρώσιν.

ΑΡΑΧ. 300,000 ΚΕΡΑΗ

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1	Μέγα κέρδος	ἔξ	100,000	Δραχμῶν
1	Κέρδος	»	25,000	»
1	»	ἔκ	10,000	»
3	Κέρδη	»	5,000	»
5	»	»	1,000	»
411	»	»	100	»
578	»	»	50	»

1000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας 225,000 »

Γραμμάτια πωλοῦνται : Εἰς τὰ δημόσια ταμεία καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχους καὶ σιτισίους τῶν σιδηροδρόμων τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκατον γραμμίων, ἰσχύον δια μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ Π. Α. Π.

Ὅριστικά εἰσπράξεις

Μηνὸς Ἀπριλίου 1908	Δρ. 528,997.90
» » 1909	» 506,692.55

Ἐλαττον Δρ. 22,305.35

Ἐλατ. γραμμὴ Π. Α. Π.	Δρ. 22,665.25
Πλέον » Μ. Καλαμῶν	» 2,539.55
Ἐλατ. » Π. Κυπαρισσίας	» 2,941.15
Πλέον » Δ. Καλαβρύτων	» 762.50

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Ἀπριλίου 1908	Δρ. 1,970,485.90
» 1 » » 1909	» 1,806,284.95

Ἐλαττον κατὰ τὸ 1909 ἐν ὅλῳ Δρ. 161,200.95

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1909

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

**ΜΑΡΜΕΛΑΔΑΙ (Γλυκὸ)
ΚΑΙ ΝΕΚΤΑΡ ΑΠΟ ΣΤΑΦΥΛΙ**

Ὁ Χυμὸς τῆς νωπῆς σταφυλῆς μεταποιούμενος εἰς μαρμελάδαν (γλυκύπικτον) καὶ νέκταρ, εἶναι τὸ θρεπτικότερον γλυκὸν τοῦ κουταλιοῦ καὶ τὸ υγιεινότερον καὶ θροσιστικότερον ποτόν.

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην τῶρα οἱ ἰατροὶ διορίζουν τὸν χυμὸν τῆς νωπῆς σταφυλῆς ὡς τὸ τελειότερον τονωτικὸν δι' ἐξασθενημένους οργανισμούς.

Μόνον 85 λεπτὰ ἢ ὀκτ.

Πωλοῦνται εἰς τὰ Πρατήρια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων ὡς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ ἐδαμιποκωλεῖα.

Κ Ο Ν Ι Α Κ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΟΔΟΣ ΜΑΚΡΑΣ ΣΤΟΑΣ ΑΡΙΘ. 51

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1843

Τὸ Ἑλληνικὸν Κονιάκ τῶν Ἀδελφῶν Μπαρμπαρέσου, τῶν ὁποίων ὁ μέγας βιομηχανικὸς οἶκος χρονολογεῖται ἐκ πατρικῆς διαδοχῆς, εἶνε ἀγνὸν προϊόν ἐκ σταφυλῆς.

Ἐγγύς εἶνε ἡ παλαιότης καὶ τὰ ἐπίσημα βραβεῖα τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκθέσεων τῶν ἐτῶν 1875, 1880, τοῦ Σικάγου 1894, τοῦ Βορδῶ 1895 ὡς καὶ τῶν ἐν Παρισίοις Παγκοσμιῶν τοῦ 1889 καὶ 1900.

ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Προμηθευταὶ τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς καὶ τιμηθέντες διὰ τοῦ Στανουθ τῆς Σωτήρος

Διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἢ σχετικὴν πληροφορίαν ἀποτανθήτωσαν οἱ βουλόμενοι εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Κεντρ. Κατάστημα.

**Ἡ ΑΝΑΤΟΛΗ,
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΕΣΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ—ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ**

Μετοχ. Κεφάλαιον Δρ. 2,000,000 1/2 καταβεβλημένον
Ἀσφαλισμένα Κεφάλαια μέχρι σήμερον Δρ. 18,000,000

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Γεώργιος Ἀβέρωφ, Πρόεδρος, Ἰω. Καλαμάρης, Ἀντιπρόεδρος, Ἀγ. Σλήμαν, Ἀρ. Θεοδοῦδης, Αἰθ. Τυπάλδος Μπασιάς, Π. Σάρογλος, Ν. Μοσχοβάκης, Ν. Κοντός.

Γεν. Διευθυντής : ΑΘ. Η. ΦΙΛΩΝ

Μεταξὺ τῶν Μετόχων τῆς Ἐταιρείας καταλέγονται.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν, ἡ Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς, ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα, Κ. Ἡλιάτσου [Κωνσταντινουπόλεως].

Διενεργοῦνται ἀσφάλειαι Ζωῆς παντὸς εἶδους, ἀσφάλειαι Προικοδοτήσεως, ἀσφάλειαι Μικταί, Λαϊκῆ ἀσφάλειαι κλπ.

Πρακτορεῖται εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

Πληροφορεῖται καὶ ἐντυπα παντὶ τῷ αἰτούντι.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΠ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὅμῃ ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τῆς Κεντρικῆς Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήματι αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1) 2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσῶν Δρ. 10 000, πέραν τοῦ ποσῶν τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50.000 δραχμῶν πέραν δὲ τοῦ ποσῶν τούτου εἰς 1 1/2 τοῖς ο)ο. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτῶν λογαριασμῶν παραδιδόμενου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2) τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ ἔξι μηνῶν τοῦλάχιστον.

2) 2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3) τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3) 2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τρία ἔτη τοῦλάχιστον.

4) τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ :

2	1) 2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοῦλάχισ.
2	» » » » 4 ἔτους »
2	1) 2 » » » » 2 ἐτῶν »
3	» » » » 4 » »
4	» » » » 5 » »

Αἱ βυολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐλογίην τοῦ καταθέτου, ὀνομαστικῆ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι βυολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΔΗΛΩΣΙΣ

« Ἡ γνωστὴ καλλιτέχνης στηθοδέσμων κ. **Σταματῖνα Νεάτα** ἢ διευθύνουσα τὸ τμήμα στηθοδέσμων τοῦ α' Ἐρμείου γνωστοποιεῖ, ὅτι οὐδαμῶς ἀπεχώρησε τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πετρακῆ 5 Ἐργασταίου τῆς, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ ἐργαζομένη προσλαβοῦσα ὡς διευθύνουσαν βοηθόν τῆς τὴν καλλιτέχνιδαν **Δα Εὐγενίαν Οἰκονόμου**, ἵνα οὕτως ἐπαρκῆ εἰς τὰς ἀπειροπλήρεις παραγγελίας τῆς ἀξιοτίμου πελατείας τῆς ».

Κατόπιν αὐτῆς τῆς δηλώσεως εἶνε περιττὸν νὰ ἀνησυχῆσιν αἱ πολυπληθεῖς πελάτιδες τῆς κ. **Σταμ. Νεάτα** ἢ ὅποια γνωρίζει νὰ δημιουργῆ τὰ καλλιτεχνικὰ σώματα καὶ νὰ ἀναδεικνύῃ ἐπὶ πλέον τὰ χαριτωμένα ἀνεστήματα μετὰ τοὺς ἀπραμίλλου κομψότητος κορσέδες τῆς.

(Ὁδὸς Πετρακῆ ἀριθ. 5)

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 10

Πρώτην φοράν ἐν Ἀθήναις καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα παρουσιάζεται φωτογράφος μετὰ καλλιτεχνικὰς δικαιωματικὰς ἀξιώσεις.

Ὁ κ. Ξανθοπούλος ἀνήγαγε κένταυθα τὴν φωτογραφικὴν εἰς τῶν Καλῶν Τεχνῶν τὴν περιωπὴν, ὅπως οἱ Εὐρωπαῖοι συνάδελφοί του οἱ συναγωνιζόμενοι πρό πολλοῦ μετὰ τοὺς καλλιτέχνους ζωγράφους τῶν ξένων μεγαλοπόλων.

Πρέπει δὲ νὰ τὸ θεωρῆ κανεῖς εὐτύχημα νὰ ἔχη μίαν φωτογραφίαν τοῦ ἀπὸ τὸν κ. Ξανθοπούλου, τὸ φωτογραφεῖον τοῦ ὁποῦ ἐτίμησαν ὅλοι οἱ διακεκριμένοι καλλιτέχνητες μας καὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων.

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΕΙΟΝ

τῶν κ. κ. **ΑΛΕΞ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝ**

& ΙΩΑΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

18 - ΟΔΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ - 18

Ἐν ἐκ τῶν νεωτέρων ἀλλὰ καὶ τελειότερων ὀδοντογαστρειῶν τῆς πόλεως μας. Συνιστάται τοῖς ἐνδιαφερομένοις διὰ τὴν ἀνάδυσον ἐξαγωγῆν τῶν ὀδόντων καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐπιμελημένην περιποίησιν τοῦ στόματος.

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ

ΑΡΙΘ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

(PRINTEMPS)

Ι. ΚΑΙ Δ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφρονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μητροπούλων ζητήσατε τὰ τελειότερα ἀσπρόρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικίλα κεντήματα καὶ δαντιέλλας καὶ τὰ τελευταίας μόδας ὕφασματα. Δὲν θὰ σὰς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνεία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιάζουσα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἀδρότης τῶν τρόπων.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΕΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡΙΘ. 35

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ο προσδευτικώτατος κ. Γεωργάτος έδωσε την μεγαλειτέραν ώθησιν εις την βελτίωσιν και τελειοποιησιν της υποδηματοποιείας εν Ελλάδι. Σημειωτέον ότι ανέκαθεν χαρακτηρίζονται οι Άθηναίοι,

ότι υπό έποψιν υποδήσεως υπερέχον άλλων Εύρωπαϊών πρωτευνών, οι όποιοι δέν ήδυνήθησαν ποτέ να φέρωσιν υποδήματα της χάριτος, της κομψότητος και της στερεότητος των Άθηναϊκών. Όταν λοιπόν εις περασμένας εποχάς ή υποδηματοποιία ήκμαζε και ήνθει εν Άθήναις φαντάζεται έκαστος πόσον προήχθη σήμεραν όποτε ταύτα στοιχεία νέα, Ρ ρ ο ό δ ο υ και Ζ ή λ ο υ, όπως ο Γεωργάτος, ανεμίχθησαν και εξυμώθησαν με την τέχνην αυτήν. Εις την πρό τινος γενομένην εν Άθήναις Έκθεσιν τα υποδήματα Γεωργάτου κατ' εξοχήν επηνέθησαν και εθανυμάσθησαν. Ίδιαίτερος δέ ειλικυσε την

προσοχήν και τό ενδιαφέρον και της Α. Μ. του Βασιλέως ή τοποθέτησις όρολογίου εις ταζούκιον υποδήματος, όπερ ήτο κεκαλυμμένον δι' άθραύστου κρυστάλλου !!! Με τό ώρολόγιον αυτό δύναται τις να γνωρίζη πόσον περιπάτησε και πόσα βήματα έκαμε !!! Μόνον ένας τεχνίτης αγαπήν την τέχνην του ήδύνατο να προβή εις αυτήν την καινοτομίαν. Άλλά και κάθε σχετική εργασία όταν προέρχεται από τό Κατάστημα

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

παρουσιάζει εκπλήξεις και προκαλεί θαυμασμόν.

ΔΙΟΤΙ ΟΙΚΟΣ ΑΥΤΟΣ ΠΑΡΕΧΕΙ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ
ΑΡΙΣΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΥ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ
ΕΥΘΥΝΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ

Τώρα μάλιστα
με τα νέα δείγματα
και τες φόρμες δέν
δύναται κανείς
να τόν συναγωνισθή

ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΤΟΥ
ΣΕΒΡΩ ΜΠΑΓΕΝ
ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ

ΗΚΜΑΔΟΥΣΙΑΝ ΤΑΣ ΑΒΡΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. 35

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΔΕ

ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΣ ΤΜΗΜΑ ΕΤΟΙΜΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

20 ΔΡ. ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΑΔΙΚΟΥΝΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΚΑΙ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
πελάται του δύναται να στέλλουν άντι μέτρου υποδήματα και τότε τό Κατάστημα έγγυδάται τελείαν έφαρμογήν.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΠΡΟΣ ΔΟΚΙΜΗΝ

Ο ΣΑΠΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

είνε άγνός
είνε λεπτός άρωματισμένος.
μαλακώνει την επιδερμίδα.
είνε εθνοπρότερος παντός έξαρμύλλου του

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΑΡΩΜΑΤΩΝ—ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ
Πωλείται εις όλα τα καλά κατάστηματα
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

Φαρμακείον ΒΥΡΙΝΗ και ΥΙΟΙ όδός Γ' Σιθρίου 12.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Δάνειον δραχ. 2,600,000

Η πληρωμή του ύπ' αριθ. 20 τοκομερίου και ή εξαργύρωσις εις τό άρτιον των κληρωθεισών 26 όμολογιών ύπ' αριθ. 187,197, 2,386, 2,639, 3, 311, 3,478, 3,551, 3,997, 4,618, 5,349, 5,440, 5,851, 6,113, 6,498, 7,046, 7,164, 7,400, 7, 514, 8,040, 9,455, 10,445, 10,532, 10,685, 112,162, 12,594, 12,698 γενήσεται παρά τη Έθνική Τραπέζη από της Ελλάδος της 15 τρ. μηνός.
(Έκ του Γραφείου)

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20,000,000
Διηρημένον εις 80,000 μετοχάς όφ. χρ. 250 έκάστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ζαφείριος Κ. Μάτσας (Γενικός Διευθυντής Τραπέζης Άθηνών).
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ιωάννης Ένταξίας (Υποδιοικητής της Έθνικής Τραπέζης της Ελλάδος).
ΜΕΛΗ: Στέφ. Φραγκιάδης, Διον. Στεφάνου, Α. Γεωργιάδης, Α. Ηλιόπουλος, Ν. Μανούλης, Ε. Βωργου, Ε. D' Erlanger, Α. Ζαφείρης, Ch. Wehrung.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης, Δημήτριος Ηλιόπουλος Γεν. Γραμματεύς
Δημ. Γαλανόπουλος Γενικός Έπιθεωρητής, Γ. Κυριακός

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Υποκαταστάματα και Πρακτορεία: Εις Πατραις, Αθήναι, Πύργον, Καλάμκις, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Λευκάδα, Μεσσήνην, Μετσαλάκι, Κυπαρισσίαν, Πύλον, Κορώνην, Φιλιατρά, Μάραθον, Λεγαίνα, Άγυλινίτσα, Κριεκούκι, Ζαχαρών, Ξυλόκαστρον και Γούθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προστασία εν γένει της παραγωγής και της Έμπορίας της Σταφίδος
Παροχή δανείων επί ενεχέρω σταφιδοκάσπου άποταμειυμένων εις τας ύποθήκας της μέχρι των 4)5 της αξίας αυτού και επί τόκω όχι άνωτέρω των 6 ο)ο ετησίως.
Άγορά προσφερομένων αυτή σταφιδοκάσπου εις τας ώριμόμενας εν τή συμβάσει τιμάς, προς εξασφάλισιν του κατωτάτου όριου τιμής. Διαφήμισις του προϊόντος εις τας ξένας αγοράς προς επέκτασιν της σημερινής καταναλώσεώς του κιλ. κιλ.

Εις τό εργοστάσιον Τεχνητών Άνθέων Βασιλείου Γ. Σατολιά (όδός Καπνικαρέας 3) εύρίσκεται πάντοτε πλουσία συλλογή τεχνητών Άνθέων έγχρωρίων και Εύρωπαϊκων ως και πάντα τα ύλικά διά γυναικείους πλους ως και στέφανα γάμων γάντινα και κίρινα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΤΑΡΟΣ

51—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—51

Διά της όθμεινης του στόματος και των όδόντων σώζετε ού μόνον τούς όδόντας σας, αλλά προλαμβάνετε άπειρους νόσους τουστόματος, των όδόντων, των ώτων, του φάρυγγος, του λάρυγγος, των βρόγχων, των πνευμόνων, ως και του πεπτικού συστήματος, πολλάκις δέ σώζετε και την ζωήν σας αυτήν.

Συνιστώμεν ενθέομος τόν διακεκριμένον επιστήμονα όδοντοΪταρόν κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ του όποίου αι τρεις σκευασμοί Έλεξήριον, Όδοντόκοκκις και Άδαμαντίνη εινε μοναδικαί εις τό είδος των.

Διά του Έλεξήριου παύει ή όδοντοχλίς και ή νευροχλίς. Είναι σκευασμοί άλάνθαστος και άποτελεσματική.

Πωλείται παρά τω ίδίω άντι 2 δρ. τό φιαλίδιον

51—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—51

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Ἐὰν αἱ Ἀθηνοὶ δύνανται νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὰς τελευταίως ση-
μειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των μία ἀφερμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ
μέγα αὐτὸ Κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον συγκεντρώθη πλουσία ἐπιπλοῦσις, ἀπαστρά-
πτουσα καθαριότης, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία καὶ ποικιλία ὄλων
τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ. Πρῶ-
τον αὐτὸ ἐκαινοτόμησεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθυνοῦς διανομῆς κατ' οἶκον ἀγνοῦ
καὶ νοποῦ Ἄγγελοῦ ΓΑΛΑΚΤΟΣ !! Τὰ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ του κατέστησαν
ὀνομαστά, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἀφθονα, εὐ-
θυνοῦ, καὶ μὲ ἴλικα ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ δὲ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς
γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὄλων αὐτῶν δι-
κείως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὄλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικείως εὐρίσκουσι θέ-
σιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουσιν ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ
ἀκόμη δικειότερον ὅλοι οἱ συχνάζοντες εἰς τὰ θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν δια-
σκέδασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτι-
κόν των, ἢ τὸ παγωμένον γάλα των, ἢ τὸ γευστικὸν γλύκυσμα των, ἢ τὴν ἀβρὰν
κρέμαν των εἰς τὰς πολυτελεῖς Αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΑΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΠΟ 15 ΜΑΪΟΥ 1909

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ	ΕΚ ΚΗΦΙΣΙΑΣ	
	Στρογγύλιον	Παλαιὸς Σταθμὸς
Πρὸ μεσημβρίας		
6.—	5 55'	6.10'
7.05'	6 55'	7.10' κατ' εὐθείαν
8.—	8.05'	8.20' ταγεία
9.—	8 55'	9.10' κατ' εὐθείαν
10.—	9.55'	10.10'
11.—	10.55'	11.10'
12.05' κατ' εὐθείαν		
12.30' ταγεία		

Μετὰ μεσημβρίαν

3.—	12.50'	1.10'
4.—	1.55'	2.10'
5.—	2.55'	3.10'
5.30' ταγεία	3.55'	4.10'
6.05' κατ' εὐθείαν	4.55'	5.10'
6.30' ταγεία	6.—	6.10'
7.—	7.—	7.10' κατ' εὐθείαν
8.05' κατ' εὐθείαν	7 55'	8.20' κατ' εὐθείαν
9.—	8.55'	9.10'
10.30'	10.20'	10.40'
12.30' κατ' εὐθεία	11.20'	11.40'

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς προδίδονται

11.30' Μ. Μ. ταγεία | 12.22' | 12.40' Μεσονύκτιον

Σημ. 1. Με τὰς ταγείας ἀμαξοστοιχίας δὲν ἐκδί-
δονται εἰσιτήρια Γ' θέσεως ὡς καὶ ἀποσκευαὶ καὶ
φορητικὰ ἐμπορευμάτων.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

Ἀναχωροῦσιν

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ	ΕΚ ΛΑΥΡΙΟΥ
7.45' π. μ.	6.15' π. μ.
4.50' μ. μ.	5.15' μ. μ.

Σημ. 1α. Λαϊκὰ ἀμαξοστοιχία κατὰ πῦσαν
Δευτέραν Πέμπτην καὶ Σάββατον.

Σημ. 2α. Τὰ μετ' ἐπιστροφῆς λαϊκὰ εἰσιτήρια
ἰσχύουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεώς των.

Σημ. 3α. Τὰ τακτικὰ μετ' ἐπιστροφῆς εἰσιτή-
ρια ἰσχύουσι καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς ἐκδόσεώς
των.

Σημ. 4α. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν λαϊκῶν ἀμαξο-
στοιχιῶν θὰ ἐκδίδονται καὶ εἰσιτήρια ἀπλῆς μόνον
μεταβάσεως μετὰ τὸ ἡμῖς τῆς τιμῆς τῶν μετ' ἐπι-
στροφῆς λαϊκῶν.